

ISPOVEST PALOG ANÐELA

Naslov: Ispovest palog anđela

Autor: Penta Gram

Prvo izdanje: 2009.

Izdavač: Metaphysica

Tiraž: 1000

Štampa: Štamparija Jovšić

Distribucija: Metaphysica, 011-292-0062

Penta Gram

Ispovest palog anđela

Metaphysica

“Kod ljudi postoji samo malo neprijateljstvo protiv Sotone i njegovih dela zato što vlada veliko neznanje u pogledu njegove moći i zlobe, kao i u pogledu univerzalnosti njegove borbe protiv Boga i Njegove crkve. U ovome su mnogi zavedeni.

Oni ne znaju da je njihov neprijatelj moćni vojskovođa koji gospodari nad umom zlih anđela i da sa svojim dobro promišljenim planovima i veštim spletkama vodi rat protiv Boga da bi sprečio spašavanje duša.

Među tobožnjim religioznim ljudima, pa čak i među samim sveštenicima, malo se spominje Sotona, osim možda uzgredno. Oni ne vide znakove njegove stalne aktivnosti i njegovog uspeha; zanemaruju mnoge opomene o njegovom lukavstvu, i izgleda da se i ne osvrću na njegovo postojanje.”

Da, mnogi ovo ne znaju... A ne znaju zato što ja nisam hteo da to znaju. Do sada je moj rad bio obavljan u potpunoj tajnosti. Razlog tome je što najbolje delujem onda kada ljudi ni ne znaju za moje postojanje, za moje namere i za moj način rada. Odlučio sam to da promenim. Od sada ćeš znati za mene.

Misliš da je ono što činiš i što si do sada činio plod tvog razmišljanja? Nije. Ja tobom manipulišem. Zaveo sam te u gotovo svim područjima tvog života. Ispunjen si predrasudama, imaš pogrešno postavljene životne prioritete, nametnuo sam ti pogrešne životne stavove i uverenja. Naveo sam te na pogubna zadovoljstva. Postavio sam ti pogrešne ciljeve. U potpunom si mraku. Moj trijumf je time veći što sam sve to uspeo učiniti ostavljajući tebe u uverenju kako si pametan i mudar, kako si slobodan da radiš što želiš, kako imaš mogućnosti uživati u životu, kako si do svega toga došao sopstvenom kreativnošću.

Nije mi više zanimljivo da te držim u neznanju. Shvatio sam da sam ljudsku vrstu toliko unizio da i nakon što saznaš gotovo sve o meni, i nakon što shvatiš da je sve ono što činiš zapravo rezultat onoga što sam ti ja nametnuo, nećeš imati snage promeniti bilo šta.

Ići ću toliko daleko da ćeš, budeš li pažljivo čitao, moći da shvatiš kako da se izvučeš iz mojih ruku, ali će tvoj uzvišeni ego biti moj saveznik koji će te i dalje držati u mojoj vlasti.

Jesi li spreman? Jesi li spreman upoznati biće koje je uzrok svega ružnog i zlog na ovoj Zemlji? Jesi li spreman shvatiti da, bez obzira što misliš da nemaš nikakve veze sa mnom, zapravo pripadaš meni i služiš meni? Jesi li spreman na spoznaju da si sam odlučio da ja gospodarim tvojim životom? Nisi? Niko nije spreman za to. Ali činjenice su takve.

Misliš da nisi pod mojom vlašću zato jer si religiozan? Jer si hrišćanin? Dobar hrišćanin? Misliš da nisi pod mojom vlašću jer nisi religiozan? Jer ne veruješ u Stvoritelja? Jer ne veruješ da JA postojim?

Počni da čitaš i pronađi mnoga životna područja gde sam te zaveo, gde si, i kada, svojevoljno prešao na moju stranu i pod moju vlast. Razotkriću ti svu bedu u koju sam te uveo, bedu koju ti zoveš životom. Shvatićeš da posledice koje sada snosiš nisu posledica nekog slučaja, već mog pažljivo i istrajno sprovedenog plana nad tobom.

Smešno ti je ovo? Samo nastavi da čitaš, obećavam ti da ću JA biti taj koji će se na kraju smeјati.

I na kraju ove knjige, i na kraju tvog života.

Prvi deo ove knjige će slediti biblijsku hronologiju. Ako nisi pročitao Bibliju, prednost na mojoj strani je time veća, a tvoj položaj utoliko gori.

Drugi deo knjige je onaj u kojem upravo ti igraš glavnu ulogu. Pod mojom režijom.

Lucifer

1. poglavlje

Najuzvišenije stvorenje

Iz Stvoriteljevih ruku sam izašao kao najuzvišenije stvoreno biće koje je do tada postojalo. Mudrost, lepota, sposobnosti i veštine koje su mi usađene prilikom mog stvaranja bile su iznad svega do tada viđenog. Ostala stvorenja su se divila onome što sam bio. Dodeljena mi je najveća moguća uloga koju jedno stvorenje može imati – heruvim. To je najviši red anđela koji su u neposrednoj Stvoriteljevoj blizini. Uživao sam posmatrati kako me ostala stvorenja gledaju s ljubavlju, uživao sam im pokazivati svoju lepotu, svoju mudrost, svoje veštine, ali nešto je nedostajalo. Iako je bilo oduševljenja mojom prisutnošću, iako je bilo iskrene ljubavi prema meni, iako su s radošću izvršavali ono što sam im rekao, u njihovim očima nije bilo one iskre kojom su gledali Stvoritelja i Njegovog Sina.

Obuzeo me je do tada nepoznat osećaj. Nisam znao kako da se ponašam. Sve u svemu, mislim da sam uprkos savršenom skladu u kojem je celi svemir bio, počeo osećati nešto suprotno od zadovoljstva. Nije postojala reč za to, tada sam to u sebi nazvao nezadovoljstvo. Pokušao sam dokučiti šta mi nedostaje da bi ostala stvorenja mogao pridobiti u potpunosti – ali nisam mogao pronaći nikakav nedostatak na sebi. Bio sam jednostavno savršen. Zar nije to samo po sebi dovoljno da budem cenjen i poštovan više nego do sada? Gledao sam okupljena stvorenja, anđele oko Stvoriteljevog prestola. Razmišljao sam šta im On to nudi, šta ja ne mogu ponuditi. Šta im je dao? Život, ljubav, zakon, sklad, lepotu... Zakon?

Zakon. Meni se činilo da je to nešto šta ograničava našu slobodu. Kako možemo biti srećni ako smo ograničeni nekakvim zakonima? Stvoritelj je to nazvao "zakonom slobode". Kakva je to sloboda ako se moraš pokoravati nečemu? Niko do tada nije tako razmišljao pa nisam imao s kim podeliti mišljenje, a prema Stvoritelju i Njegovom Sinu sam počeo osećati nešto šta me je guralo podalje od Njihove blizine.

Videli su da nešto sa mnom nije u redu, trudili su se da porazgovaraju sa mnom o tome, ali nisam mogao jer ni sam nisam znao šta mi se događa.

Odlučio sam svoja razmišljanja podeliti s nekim anđelima koji su mi pokazivali veliku naklonost. I oni su bili zbunjeni. Počeo sam im govoriti kako mi se čini da bismo bili slobodniji kada bismo bili bez Zakona. Odjednom mi se učinilo kako bi ta tvrdnja mogla biti uporište da postignem ono šta sam želeo imati - onu iskru u njihovim očima dok budu gledali mene. Postao bih njihov osloboditelj. Izbavio bih ih od ropstva Zakona. Jednom po jednom govorio sam o svojim zaključcima, sugerisao im ono šta sam želeo da zaključče. Bilo je to iznenađujuće lako zbog njihovog poverenja i ljubavi koju su imali prema meni.

Otišao sam korak dalje. Počeo sam govoriti ono šta nije bilo istina kako bih pridobio njihovu naklonost. To je bilo tako jednostavno. Niko do tada nije niti čuo da je neko rekao nešto šta nije bilo istina, pa tako nešto nije ni očekivao. Stoga su u potpunosti verovali baš sve šta sam govorio. Bilo mi je u početku čudno i nelagodno šta sam im rekao takvu neistinu, ali rezultati koje sam postigao u njihovoj naklonosti prema meni nadjačali su osećaj nelagode. Posle sam im ionako namestio objasniti da je to bio brži put da postanemo slobodni.

Stvoritelj je došao k meni pokušavajući mi objasniti gde će me odvesti takvo razmišljanje i delovanje. Molio me je da se ostavim toga i vratim se gde sam bio, ali ja nisam dopustio da i meni ispere mozak kao i ostalima. Ostao sam pri svome. Ubrzo mi je rekao da ne mogu više obavljati dužnost koju sam do tada imao. Dobio sam još jedan povod da pokažem kako Njegova načela nisu baš pravedna i da me pokušava još i poniziti - mene, najsavršenije stvorenje. Jedni za drugim, novi osećaji su me preplavljivali. Nisam im znao ime, ali su me u potpunosti obuzeli. Bojao sam se gde će me to odvesti, ali anđeli koje sam pridobio, nisu na meni, najmoćnijem anđelu, smeli videti ni tračak odsutnosti samopouzdanja.

Što sam više ustrajavao u onome šta sam činio, to sam više shvatao koliko je Stvoritelj nemoćan da mi bilo šta učini. Istina, On je Darodavac života i mogao mi ga je oduzeti, ali shvatio sam da On to neće učiniti jer bi to samo dokazalo da sam ja u pravu. To me je još više ohrabrilo. Shvatio sam da On ima ograničenja koja ja nemam. To sam odlučio da iskoristim kao svoju prednost.

Sve veći broj anđela mi se pridruživao i stajao na moju stranu. One koji su nas opominjali i nisu nam se hteli pridružiti optužili bismo da, iako imaju slobodnu volju, služe Stvoritelju iz koristi ili straha.

Bio sam čak pomalo i iznenađen Stvoriteljevom reakcijom na ovo šta sam radio. Da sam ja bio na Njegovom mestu, ja bih odmah uklo-
nio onoga ko bi širio takvo nezadovoljstvo među mojim stvorenjima. Možda bi mi onda ostali služili iz straha, ali barem u budućnosti ne bi bilo sličnih pokušaja, a svakako ne bi bilo ovoga šta se danas događa kao rezultat dozvoljavanja da jedna pobuna eskalira.

Umesto da preduzme sve kako bi me sprečio u mojoj nameri da se izjednačim sa Njim, dočuo sam kako Stvoritelj i Sin planiraju da stvore još jednu planetu i da je ispune živim bićima svih vrsta, a kao krunu svega stvoriti biće koje će po obliću biti slično Njima.

To me je prilično uzбудilo. Osim šta me je izbacio s mog položaja, činilo se kao da me ignoriše i ponaša se kao da ne postojim, kao da ovo šta radim ne predstavlja nikakvu pretnju Njegovom veličanstvu.

Pojavio se još jedan novi osećaj, danas to zovemo – gnev.

2. poglavlje

Zemlja - moje vlasništvo

Upravo mi je to trebalo, planeta i njeni stanovnici u njenim počecima. Svi ostali do sada stvoreni svetovi već su imali predrasude prema meni.

Pažljivo sam posmatrao šta se događa. Stvorena je planeta Zemlja i Stvoritelj je odlučio da je ispuni životom. Gledao sam kako to radi ne bih li na neki način i sam to mogao učiniti. Bilo je to neshvatljivo iskustvo. Kada je stvaranje bilo završeno, gledao sam sva ta živa bića i nisam našao nikoga sličnog Stvoritelju. Video sam da Sin nešto pravi od praha zemaljskog, ali nisam mogao da priđem. Zatim sam video kako tome udahnuje život i kako potom ustaje biće prekrasnog izgleda – po obličju Stvoritelja. Nedugo zatim je na njega pustio dubok san i od njegovog rebra napravio biće iste vrste, ali drugog pola.

Pomislio sam da ako i ta prekrasna bića zadobijem za sebe, moja će pobjeda biti potpuna. Međutim, nikako nisam mogao pronaći trenutak kada bi im prišao nasamo. Na moje razočaranje čuo sam da su bili upoznati sa onim šta radim, tako da je svaka prilika da im otvoreno priđem bila onemogućena. Morao sam nešto smisliti. Bilo mi je vrlo važno da neko stvoren prema Stvoriteljevoj slici i prilici bude uz mene.

Počeo sam otkrivati da sposobnosti koje imam, osim za ono za šta su prvobitno namenjene, mogu upotrebiti i za nešto drugo. Shvatio sam da su stvorenja na Zemlji ipak nižeg reda i manjih sposobnosti od nas anđela, pa sam pokušao te svoje sposobnosti iskoristiti kako bih novostvorena bića mogao upotrebiti sebi u korist.

Želeo sam kao svog predstavnika upotrebiti tada najlepšu životinju na Zemlji - zmiju. Shvatio sam da mogu iskoristiti telo i um zmije kako bih govorio preko nje. Pitao sam se bih li to mogao učiniti i s ljudima.

Ali, pitanje je bilo kojim povodom pristupiti čoveku. Šta mogu upotrebiti u svoju korist? Naravno, opet mora biti nešto vezano uz

Zakon. Shvatio sam da i oni imaju drvo poznanja dobra i zla. Stvoritelj je to postavio kao jedinu prepreku kako bi se mogla videti poslušnost stvorenih bića. Zašto bi čovek bio zakinut za znanje i spoznaju o tome šta je dobro, a šta zlo? Zar to nije prednost? Kako se braniti od nečega ako nismo s tim upoznati? Šta je uopšte bilo zlo? Niko do tada nije ni čuo za tako nešto. Zašto ne bismo imali mogućnost saznati šta je to? Zar mi nismo bića koja imaju slobodnu volju i koja sama mogu odlučivati šta žele?

Da sam im direktno prišao, imali bi predrasudu koju im je Stvoritelj ispričao o meni. Iako im je sa žalošću govorio o tome, smatrao sam da su bili izmanipulisani i da me je predstavio u pogrešnom svetlu. Morao sam im reći svoju verziju.

Eva je bila sama. Činila mi se nekako slabijom i manje odlučnom nego Adam. Odlučio sam prići njoj. Dok je prolazila pored mene, obratio sam joj se. Nije ništa posumnjala. Telo zmije je bilo savršen paravan. Počevši razgovor, namerno sam naveo pogrešnu informaciju. Iako sam znao s kojeg drveta im nije dozvoljeno da jedu plodove, pitao sam je da li je istina da ne smeju jesti plodove ni sa jednog drveta. Ispravila me je. Rekla je da smeju jesti sa svih, osim sa drveta poznanja dobra i zla jer bi u protivnom umrli. Niko se od nas nije usudio da to učini, pa sam odlučio da pokušam to sa njom – da vidimo šta će se desiti. Rekao sam joj da to nije istina, da neće umreti, već da će postati kao bogovi koji prepoznaju dobro i zlo. Pitao sam je šta bi bilo loše u tome. Zar to ne bi bila prednost i još jedan dodatak njihovom savršenstvu? Ni ona nije čula za neistinu. Još je manje to očekivala od Božjeg stvorenja, a najmanje u ovoj sredini gde je sve odisalo ljubavlju i skladom. Po njenom pogledu sam znao šta će se desiti. Izraz njenog lica mi je odavao šta se zbiva u njenom umu. Gledala je taj predivan plod, razmišljala o njemu. Razmišljala je o tome kako je smrt nešto šta zapravo ne postoji i da sam ja verovatno u pravu. Prišla je i ubrala plod. Ništa se nije desilo. Prinela ga je ustima i počela jesti. I dalje se ništa nije dešavalo. U tom trenutku je stigao i Adam. Videvši šta je Eva učinila, skamenio se. On je znao šta je čeka. Odlučih pokušati ono šta sam pokušao sa zmijom – ući u njegov um. Nisam mogao, ali otkrio sam da mogu sugerisati šta da misli i oseća. Pobudio sam u njemu osećaj da ne može zamisliti daljnji život bez Eve i da bi trebao deliti njenu sudbinu. I uspeo sam. Znajući u potpunosti šta radi, znajući koja mu je sudbina nakon toga, uzeo je i on plod i pojeo ga.

Odjednom, svetlost koja ih je okruživala nestala je. Istovremeno sam shvatio da je sva snaga koju su imali da mi se odupru nestala. Oni su samo izgledom bili slični Stvoritelju, ali nisu poput Njega imali Njegovu snagu. Imali su je zahvaljujući povezanosti s Njim kroz poslušnost. I nisu baš bili neko remek delo kako mi se u početku činilo. Sada su bili moji istomišljenici. Bili smo na istoj strani. Posedovao sam celu novostvorenu planetu sa njegovim bićima. Svi su bili pod mojom vlašću. Ljudski rod mi se počeo sviđati i osećao sam da im trebam upravo ja kako bih ih štitio.

Ubrzo nakon toga čuo sam Stvoritelja kako dolazi. Nisam želeo otići. Oni su sada bili na mojoj strani i ja sam polagao pravo na njih. Ostao sam u njihovoj prisutnosti kako bih im pomogao da se opravdaju jer je za njih ovo bilo novo iskustvo. Stvoritelj je znao šta su učinili. Znao je da više nisu mogli popraviti učinjeno. Ali, bio sam u pravu. Oni nisu umrli iako im je On rekao da hoće. Pitao je Adama šta je učinio. Sugerisao sam mu da odgovornost prebaci na Evu. Ona je bila vrlo iznenađena time šta je on rekao. Sugerisao sam joj da odgovornost prebaci na zmiju – i tako niko neće biti kriv, osim zmije. Zmija više – manje. Stvoritelj tada proklinje zmiju, oduzima joj noge i krila, ali nešto me zbunilo. Rekao je da zameće neprijateljstvo između njenih potomaka i Evinih potomaka. Nisam odmah shvatio, ali to se zapravo odnosilo na mene i moje potomke – ljude koji će meni služiti. Obuzeo me je gnev kada sam shvatio da će ljudskom rodu uprkos neposlušnosti ostaviti mogućnost da mi se odupre. Više mi ljudski rod nije bio simpatičan. Video sam koliko je Stvoritelju bilo stalo do tih jadnih bića. Ali, kada će umreti? Zašto još nisu umrli?

Ispalo je da je moje nagađanje bilo ispravno. Stvoritelj nije govorio istinu. Nije bio dosledan onome šta je govorio. Da jeste, trebao ih je odmah lišiti života. Ovako, čini se da je On promenio vlastiti Zakon za koji je govorio da je nepromenjiv, kako bi ih poštdeo.

Ali... šta to rade?

Stvoritelj pokazuje Adamu šta treba uraditi. Adam hvata malo jag-nje, kolje ga, guli mu kožu, obavlja nešto čudno, nekakav obred... šta to znači? Morao sam to čuti." Stvoritelj im objašnjava da postoji samo jedan način da se popravi ono što su uradili. On će morati istovremeno biti i pravedan i milostiv. To sam smatrao nemogućim jer se ta dva pojma međusobno isključuju. On će preko svoga Sina umreti za čoveka kako bi čovek mogao živeti. On će biti milostiv i oprostiti im prestup, ali će biti i pravedan i sam snositi kaznu za to njihovo delo – smrt. Zato oni nisu odmah umrli.

Nisam mogao verovati onome šta čujem. Kako On, koji tvrdi da je besmrtn, može umreti? Zašto bi On uopšte tako nešto učinio za dvoje jadnika koji mu čak nisu bili ni poslušni? Zbog ljubavi? Počelo mi se mučiti od te reči. Zbog te reči počeli su propadati svi moji planovi.

Neće to tako ići. Ova planeta je moja. Oni su iskazali poslušnost meni. Nema mogućnosti povratka i praštanja. Ipak, moja je sreća šta ljudi nisu umrli i što su i dalje imali pristup drvetu života, a time i besmrtnost, tako da ću preko njih i njihovih potomaka ipak uspeti napraviti šta sam naumio. Carstvo sa većom slobodom. Carstvo bez Zakona koje će drugi više ceniti nego Stvoriteljevo. Gledao sam Stvoritelja kako ih izvodi iz Edenskog vrta. Čemu to, pitao sam se. Gledao sam kako ispred drveta života postavlja anđele s plamenim mačevima kako ljudi ne bi ipak živeli večno u stanju u koje sam ih doveo. Ogorčenje i mržnja prema Stvoritelju i prema ljudskom rodu naglo su porasli. Ljudi su bili preslabi i previše ograničeni da bi se s njima moglo nešto napraviti. Nisu mogli leteti, nisu mogli komunicirati mislima, nisu mogli menjati oblik kao ja, nisu mogli putovati iz jedne dimenzije u drugu... beskorisni i jadni. A ipak, Stvoritelj im je dao mogućnost da se meni, koji sam hiljade puta moćniji od njih, mogu odupreti. Ostavio im je svoju silu jer u sebi nisu imali ništa šta bi mene moglo sprečiti da s njima učinim šta mi je volja.

Morao sam čoveka onesposobiti i zaokupiti svime kako ne bi mogao doći u posed sile kojom mi se može odupreti. A to sam mogao jedino tako da ih na svaki mogući način odvojim od Stvoritelja. To ionako činim za njihovo dobro. Za njihovo oslobođenje od Zakona. Za njihovu potpunu slobodu.

3. poglavlje

Počeci čovečanstva

Stvoritelj nije imao nameru da prepusti ovu planetu meni iako sam ja na njoj stekao istomišljenike. Doduše, više to nisu bili, jer su se smatrali prevarenim, pa su se kajali zbog onog šta su učinili, ali ipak su, zbog neposlušnosti Stvoritelju bili pobunjenici poput mene. Pokušavao sam ih zadobiti da mi se pridruže, ali oni su ostali uporni u svom pokajanju i stoga dobijali potrebnu silu da mi se odupiru u svemu onome šta sam pokušavao. Ali, vreme je bilo na mojoj strani. Čuo sam kada im je Stvoritelj rekao da će imati potomstvo. To potomstvo je moja prilika.

Želeo sam ovu planetu. Shvatio sam da bih trebao ljude primorati da rade upravo protiv Zakona kako bi ih Stvoritelj u potpunosti prepuštao meni. Stvoritelj ne može biti tamo gde nema Zakona i gde vlada ono šta On naziva – greh.

Počeo sam proučavati ljude i njihove slabosti. Morao sam naći načine da ih što je više moguće, dovedem u nesklad sa Stvoriteljevim Zakonom, a da oni u tome istovremeno nađu zadovoljstvo. Morao sam ih navesti da žive slobodno, da rade ono šta oni smatraju ispravnim – što ja smatram ispravnim.

Stigli su i potomci. Kain i Avelj. Čim su odrasli video sam da ću s Aveljom imati problema. On je na osnovu onoga šta su mu roditelji govorili čvrsto odlučio da se vrati Stvoritelju. Kain nije toliko mario za ono šta je slušao, pa sam tu njegovu slabost iskoristio da ga pridobijem za sebe. Avelj je bio uporan u žrtvovanju i razgovoru sa Stvoriteljem. Shvatio je da ga ništa ne može vratiti natrag u zajednicu sa Stvoriteljem osim da prizna i prihvati Njegovu smrt kao kaznu umesto svoje.

Nisam ih mogao pridobiti da ukinu žrtvovanje i da ga smatraju nepotrebnim, ali sam zato mogao malo izvrnuti smisao. Umesto da u toj žrtvi gledaju Stvoritelja koji će umreti umesto njih, sugerisao sam im

da je to zapravo čin da Ga odobrovolje i da se Njegov gnev prema njima stiša. Morali su misliti da ih Stvoritelj osuđuje i mrzi kako bi lakše došli k meni. Uspeo sam. Bar kod jednoga. Kainu sam sugerisao da je dovoljno prineti bilo šta na žrtvu. Zašto bi kupovao žrtvu? Neka prinese ono šta ima. I to je dovoljno. Bitno je da je bar delimično poslušan. Dogodilo se onda nešto zanimljivo. Kada je Stvoritelj s odobravanjem odgovorio na Aveljovu žrtvu, a na Kainovu nije ni pogledao zbog njegove neposlušnosti, primetio sam kod Kaina nešto vrlo slično onome šta sam lično osećao. Povređen ponos. Zavist. Gnev. Vrata njegovog uma bila su mi širom otvorena.

Avelja sam ionako mrzeo jer nisam mogao nikako uticati na njega. Zbog njegove vernosti nisam imao priliku da mu naudim. Razmišljao sam da li bih mogao okrenuti njegovog brata protiv njega. Da mu naudim preko onoga ko je pod mojom kontrolom. Sugerisao sam stoga Kainu da ga veoma snažno udari. Zanimalo me šta će se s čovekom dogoditi nakon što primi udarac. Potpuno obuzet onim šta sam mu sugerisao, učinio je to. Udario je vlastitog brata. I gle, Avelj je izdahnuo. Onaj životni dah kojeg mu je Stvoritelj dao, izašao je iz njega. Bio je ne-živ. Mislio sam, ovo je kraj Stvoriteljevom strpljenju na Zemlji. Ovo neće više moći da trpi. Možda kazni Kaina oduzimanjem njegovog života zbog toga što je učinio, ali će planetu ostaviti meni. Ali On je pokazao naklonost i ljubav i prema takvom biću. Ubici. Da je Kain hteo, i njemu bi On bio u stanju oprostiti jedan takav čin. Shvatio sam da šta god ja uradio, na šta god naveo čoveka da uradi, Stvoritelj neće dići ruke od ove planete.

Obuzeo me bes. Moji planovi da zavladam Zemljom i izgradim bolje carstvo postajali su sve komplikovaniji. Umesto želje da osnujem carstvo, polako je dolazila želja da i ja Stvoritelju zakomplikujem planove. U bici za carstvo činilo se da nisam mogao pobediti, ali u bici za čoveka sam mogao. Stvoritelj je imao cilj da ih sve vrati natrag k sebi, da im omogući povratak na mesto gde su bili - u besmrtnost, u jedinstvo s Njim. Ali ja sam imao cilj da ih što više zadržim u svojoj vlasti.

Naravno, ne mogu pobediti ako se borim otvoreno. Šta sam trebao reći ljudima – da je bolje da ostanu uz mene i da će jednog dana svi pomreti, nego da budu poslušni Stvoritelju i žive večno u sreći i skladu? Ne, morao sam to postići bez njihovog znanja. Morao sam im predstavu o večnim vrednostima zamagliti. Stvoritelja sam morao prikazati kao Onoga koji ih je nepravедno kaznio, kao Onoga koji ih mrzi i osuđuje, kao Onoga zbog kojeg više nemaju besmrtnost.

Ja sam bio u prednosti tim više što nisam morao zadobijati njihovu ljubav i pažnju. Teško da bih to uspeo. Brzo bi shvatili ko je uzrok njihovoj nesreći. Ali, meni njihova ljubav nije ni bila potrebna. Ono što ja želim jeste samo to da ljudi budu moji podanici i da mi se klanjaju. Vole li me ili ne, svejedno mi je.

Shvatio sam da je dovoljno svu njihovu pažnju okrenuti prema njima samima. To će ih najbrže odvojiti od Stvoritelja. Trebalo je raditi na njihovom vlastitom samopouzdanju. Oni će se na taj način prestati oslanjati na Stvoriteljevu silu i pokušati živeti vlastitim snagama. A onda...

Jesi li ikada manipulisao jednim mravom? On misli da ide kuda želi, ali ti postaviš ruku ispred njega i on mora skrenuti. I na taj način ga, uz više ili manje manipulisanja, dovedeš tamo gde si ti hteo. Ili ako nije hteo, jednostavno si ga zgnječio palcem.

Eto, to je čovek prepun samopouzdanja u poređenju sa mnom – taj mali i bespomoćni mrav. Da stvar bude bolja, vrlo je jednostavno i lako manipulirati čovekom tako da mu najvažniji cilj bude njegova vlastita udobnost i zadovoljstvo – ma koliko god ga to stajalo.

4. poglavlje

Prepotopni svet

Prepotopni svet brzo je napredovao. Polagao sam pravo na stanovnike Zemlje. Bili smo na istoj strani. S tom razlikom što ja više nisam mogao natrag. Zahvaljujući obredima žrtvovanja dobijao sam sve bolju predstavu onoga što Stvoritelj namerava učiniti. Planirao je otkupiti ljude svojom smrću iako još nisam znao kako to namerava učiniti. Avelj više nije postojao. Štaviše, već je odavno istrunuo. Njega Stvoritelj nije otkupio iako Mu je bio veran.

Setio sam se da bih još više mogao izvrnuti obred žrtvovanja. Sugerisao sam ljudima da, što je žrtva veća, Stvoritelj će biti milostiviji. Može li biti veće žrtve od ljudske? Dečje? Tako sam uspeo zadobiti i veliki deo onih koji nisu otvoreno stali na moju stranu. Samo neka oni vrše obrede, ali ne onako kako je Stvoritelj rekao, već kako sam ih ja nadahnuo. Cilj je bio da oni, iako u uverenju da ispravno postupaju, iako u uverenju da služe Stvoritelju, rade nešto što će Njemu biti odvratno. Nadalje, shvativši da čovek može da umre i pre nego ga stignu posledice odvajanja od drveta života, i da umre "prirodno", počeo sam podsticati i nadahnjivati ljude da svoje protivnike fizički uklanjaju – ubistvima. Bio sam uveren da je morala postojati tačka kada će Stvoritelj dići ruke od ove planete. Uvideo sam da ljude najviše zadovoljavaju tri stvari. Moć, požuda i apetit. Podstaknuo sam čoveka da sebi kao prioritet postavi vlastito zadovoljstvo. Da bi ostvario ta zadovoljstva, on je bio spreman na sve. Iskoristivši veliku ljudsku inteligenciju i veliki potencijal u okvirima njihove ograničenosti, gotovo cela planeta je bila pod mojom upravom. Njihova velika inteligencija mi je išla u prilog jer je utoliko bilo lakše uzdići samopouzdanje i ponos. Tada sam postavio temelje svojoj vladavini nad ljudskim rodom. Proučivši sve ljudske slabosti ljudi nisu imali snage da mi se odupru, tim više jer su za sve ono što su radili bili u uverenju da je plod njihovog odlučivanja. Budući da im je to pričinjalo zadovoljstvo, nisu previše razmišljali o dubljim vred-

nostima života. Odvojivši ih od Stvoritelja, bili su potpuno u mojoj vlasti. Izvrnuo sam smisao žrtvovanja, podsticao sam ih na nasilje, podsticao sam im neobuzdanu požudu, izopačio apetit... Da sam ja bio na Stvoriteljevom mestu ja bih odavno digao ruke od njih. Samo šačica ljudi predvođena Nojem, bila je na Stvoriteljevoj strani. Stvoritelj u ovoj borbi nije imao nikakvih izgleda. Od milijarde i milijarde ljudi koji su tada živeli, On je samo njih osam imao na svojoj strani.

Stvoritelju je bilo žao čoveka. Od svega onoga što mu je želeo pružiti, čovek je pod mojim uticajem uspeo odabrati samo kratkotrajna i prolazna zadovoljstva ovog malog i gotovo beznačajnog sveta. Razumem Njegovo razočaranje. Ali sam je kriv što mi se suprotstavio. Mogao je ovu planetu prepustiti meni i dati mi priliku da dokažem da bi to carstvo koje bih ja uspostavio bilo slavnije od Njegovog. Ovako, neću ga imati ja, ali ga neće imati niti On. Što je više pokazivao nakhlonost prema ljudskom rodu, to mi je ljudski rod postajao sve mrskiji, tako da sam mogao radeći jedan posao obavljati dva. Nanositi nesreću i bol čoveku čime sam to isto činio i Stvoritelju.

Govorio je Noju o sveopštem Potopu. Nisam znao kako, ali znao sam da to može učiniti. Ljude koje je Noje opominjao nadahnuo sam da iznose navodne naučne dokaze protiv njegove tvrdnje kako bi ga ismejali. Pa do tada nikada nije ni bilo kiše – kako onda može biti Potop? Kako bi se nešto tako moglo desiti u jednom doslovno, savršenom sistemu? I tako smo 120 godina ismejavali Noja i one koji su s njim gradili Barku. On je bio od onih koji se nisu razdvajali od Stvoritelja, tako da nisam mogao ništa drugo ni postići. I konačno – Barka je bila gotova. Ušli su u nju. Noje, porodica i određeni broj od svake vrste životinja. Iako su se ljudi počeli pitati kako to da životinje same ulaze, smirio sam ih uverenjem da je nauka na njihovoj strani i da nema opasnosti ni od kakve katastrofe.

Ipak, ona je došla. Stvoritelj je izazvao veliku kišu, kao i izbijanje velikih vodenih tokova iz zemljine kore praćene snažnim zemljotresima i drugim pokretima zemlje. Ljudi su bili u panici. I trebali su biti. To je bio njihov kraj. Nije važno, doći će drugi. Sada će to ići mnogo lakše. Imao sam već oko 1700 godina prakse u obmanjivanju i manipulisanju ljudima. Ne računajući svoju intelektualnu i fizičku nadmoć. Nisam video razloge zbog kojih bi Stvoritelj pokušavao ponovo nešto napraviti s ljudskim rodom. Kako sam Ga porazio sada, tako ću Ga poraziti opet. Šta može novo preduzeti?

5. poglavlje

Posle Potopa

Razmišljao sam da bi Stvoritelj, ako bi želeo umreti i tako platiti kaznu za ljudski greh, morao i sam na neki način postati smrtno biće – čovek. To će biti moja prilika. Do sada nije bilo čoveka kojeg nisam uspeo da nadmudrim. Bar jednom. A to mi je sasvim dovoljno da dokažem kako niko, baš niko, ne može održati Stvoriteljev Zakon u potpunosti. Pa tako ni On sam, ako postane čovek, neće imati nikakve šanse. I Stvoritelju ću na Njemu samom dokazati da niko ne može držati Zakon koji je On uspostavio. Svi moji ciljevi i naponi bili su usmereni na to da se usavršim za taj trenutak.

Kroz razne nove životne navike, koje sam, u cilju da greše protiv Stvoriteljevog Zakona, osmislio za čoveka, primetio sam da su ljudi kao vrsta skloni degradaciji i da njihove sposobnosti kroz generacije slabe. Stoga sam odlučio čoveka kao biće učiniti što slabijim i bespomoćnijim, kako fizički tako i intelektualno.

A kako se činilo da će proći podosta vremena pre nego što se ostvari ono na što su obredi ukazivali, ja ću ljudski rod prilično uniziti. Ako se prvi, savršeni čovek u savršenim okolnostima nije mogao meni odupreti, još će se manje moći odupreti čovek kojega ću tokom vremena unazaditi, makar i sam Stvoritelj bio u takvom telu. Ništa nisam hteo prepustiti slučaju.

A najbolji saradnik da u svojoj zamisli uspem postao mi je sam čovek. Zanimljivo, zar ne? Prihvatiti navike koje će ga uniziti, onesposobiti, razboleti... to može prihvatiti samo čovek. Naravno, uslov je da uživa u tome. Radi toga je spreman na sve.

Voda koja je uništila celu planetu se povukla. Nisam nikada video ništa ružnije. Ona prekrasna planeta, koju sam zbog njenih lepota želeo samo za sebe, sada je bila ruglo svemira. Prekrasni bregovi, prelepe šume, divni vodopadi, sve je to bilo potpuno uništeno. Ekosistem na Zemlji potpuno se promenio. Kada su se ljudi i životinje

namnožili, oko sto godina nakon Potopa, došlo je do razdeljivanja kontinenata, polovi su se zamrzli, pojavilo se ono što danas zovemo oblaci. Vodenog omotača oko Zemlje više nije bilo. Prostor za život na Zemlji smanjio se za trećinu.

Pitao sam se šta Stvoritelj namerava. Kako je mogao dozvoliti nešto tako ružno i nesavršeno u savršenom svemiru?

Noje i njegova porodica izašli su iz Barke. I oni su se zgrozili onim što su videli. Uхватила ih je panika. Šta će jesti, od čega će živeti? Ubrzo je Stvoritelj progovorio Noju. Govorio je s njim o nekakvom savezu. Obećavao im je da ih više neće uništiti na ovaj način – Potopom. Zapovedio im je da se namnože i napune Zemlju. Zar nije video da bitku protiv mene za čovečiju naklonost ne može dobiti? Koji bi drugi cilj mogao imati?

Ako je On hteo da se ljudi rašire po celoj Zemlji, ja sam morao raditi da do toga ne dođe. Hteo sam ljude držati na okupu kako bi ih ujedinio da rade protiv onoga što je Stvoritelj rekao. Hteo sam da se sami izbore za svoju nezavisnost. Skupio sam ih u jednoj dolini s namerom da izgrade kulu koja će biti simbol njihove moći i nezavisnosti. Stvoritelju se to nije svidelo. Učinio je nešto neobično. Učinio je da različite grupe ljudi govore različitim jezicima. Nisu se mogli razumeti. Ali, mene su svi razumeli, a to je jedino bilo važno.

Kroz vrlo kratko vreme svet je nakon Potopa bio opet u onakvom stanju u kakvom je i bio. Pitao sam se kako će sada Stvoritelj uništiti svet. Hoće li ga konačno prepustiti meni? Onda sam video kako dolazi jednom čoveku i govori mu da je njega izabrao da od njega načini jedan poseban narod. Bio je to Avram. Bio je to pobožan čovek. Nisam uspeo i njega zavesti jer mi je planove stalno ometao ostareli Noje. On je bio kao živi fosil među njima. Stvoritelj ga je ostavio da još dugo poživi kako bi svedočio o onome što se dogodilo čovečanstvu zbog njihovog bezakonja. Avram je upijao svaku njegovu reč i odlučio da će ići Nojevim stopama i slediti Stvoriteljevu volju. Stoga ga je Stvoritelj čini se, i odabrao.

I šta? Što će On preko tog izabranog naroda moći učiniti? Imati preko njih veći uticaj na ljude nego što ga mogu imati ja?

Avram se doselio u kraj koji mu je bio određen. Smetalo mi je što je to bilo baš na raskršnici tadašnjih kultura. Svi su tuda prolazili. Svi su mogli videti Avramov blagoslov koji je proizlazio iz njegove zajednice sa Stvoriteljem. Njegova porodica je rasla. Malo po malo. Nikako nije u potpunosti prihvatila tadašnje oblike ponašanja, navike i obrede koje sam uspostavio u svim okolnim narodima. Avram je,

oslanjajući se na Stvoriteljevu silu, bio veliki autoritet i primer. Istina, slomio sam ga par puta, ali sve je to bilo beznačajno i kratkotrajno. Morao sam po svaku cenu sprečiti da se jedan takav narod raširi i bude opomena i uzor ostalima.

Uspeo sam razdvojiti tu porodicu. Sugerisao sam Lotu da se preseli u jedan od tada najlepših gradova – Sodom. Bio je zaveden njegovom spoljnom lepotom, ali nije znao da sam mu tamo spremio zamku. On je želeo da te ljude pouči istinama o Stvoritelju, ali ja sam njega hteo poučiti svim zadovoljstvima koje ljudsko telo može osetiti. U tom gradu razbuktao sam nemoral svake vrste. Stvoritelj nije dugo čekao. Ponovno se odlučio za uništenje. Ovaj put samo Sodoma i okolnih gradova. I dok je on razgovarao sa Avramom o tome što planira učiniti, dvojica mojih bivših kolega otišli su da izvide situaciju. Avram je molio da Stvoritelj izbavi Lota i anđeli su to učinili. Ništa zato. Predrasude kojima sam ga tamo naučio, a naročito njegovu decu, ostaće s njima zauvek. Gradovi su potom uništeni. Ljudi izgubljeni. Ko je pobedio? JA!

6. poglavlje

Izrael

Još uvek nisam u potpunosti shvatao šta znači otkupljenje čoveka. Avelj je još uvek bio mrtav. Ostali koji su bili poslušni Stvoritelju i umrli, isto tako. Nije ih valjda mislio oživeti? To mi je jedino imalo smisla. Ali kada će to učiniti? Zašto to nije učinio odmah? Razmišljanje o tome mi je dalo još jednu prekrasnu ideju o tome kako još mogu zavesti čoveka. Zašto čovek ne bi mislio da se nakon smrti zapravo živi? Bilo je vreme da čoveka podsetim na svoju prvu neistinu. I dok su ljudi proučavali Stvoriteljeve istine o njihovom spasenju počeo sam im sugerisati da zaključuju kako se ono mora odnositi odmah na trenutak posle smrti. Uverio sam ih da se smrću zapravo ne prestaje živeti, već da život poprima novi oblik. Da umrli zapravo žive. Fenomenalno! To mi je otvorilo mogućnost da ja i anđeli koji su delili moju sudbinu možemo komunicirati s ljudima, a da oni budu u uverenju da su to njihovi umrli – zapravo duše njihovih umrlih. Imala je ta zamisao i svojih nedostataka, ali nakon što bi se ljudi susreli sa nama u liku ili glasu njihovih umrlih, ne bi previše razmišljali kako to nije u skladu s onim što im je Stvoritelj govorio.

Samo neka Stvoriteljeva porodica drži svoje. Ja ću sve ostale tako zavesti da ni njegovi izabranici, u blizini onih koji će pripadati meni, neće moći večno ostati tako neporočni.

Nekoliko generacija kasnije nastupila je velika suša. Stvoritelj je, na Njemu svojstven način, svom narodu omogućio da budu zbrinuti u vreme suše. U Egiptu.

Zapravo, On ih je tamo odveo kako bi se brže množili i brže bogatili, jer je taj kraj bio najplodniji na Zemlji. Ovo je bio direktan izazov meni. Tadašnje središte moga carstva On je odlučio učiniti privremenim boravištem za svoj narod? Videćemo koliko će tamo biti sigurni.

Faraon koji je poštovao Izraelce, i koji ih je zbog Josifa smestio u najbolji kraj Egipta, je umro. Drugi koji je došao bio je pod mojom

vlašću. Razbuktao sam u njemu mržnju prema Izraelcima, kao i strah od toga da ih Izraelci ne bi brojčano nadjačali i jednog dana preuzeli njihovo carstvo. Preko faraona sam Stvoriteljevom, sada već brojnom narodu, nanosio tešku patnju. Kako fizičku, tako i duhovnu. Došap-tavao sam im da ih je Stvoritelj napustio, čak sam im govorio da On ni ne postoji, već da postoje samo egipatska božanstva. Narod je bio nadomak toga da se u potpunosti prepusti meni. Odlučio sam preko faraona što više oslabiti taj narod i trajno ga zadržati u ropstvu. Zato sam mu sugerisao da naredi da se sva muška deca pri rođenju mora-ju ubiti. Zar je Stvoritelj mislio da će meni pred nosom moći ojačati svoj narod?

U strahu da joj Egipćani ne ubiju dete, jedna žena – Mojsijeva maj-ka – svoje je dete pažljivo skrivala, a potom ga u posebno pripreml-jenoj košarici, pustila niz reku. Znao sam da Stvoritelj ima neke planove s tim detetom i zato sam ga nastojao ubiti, ali bio sam sprečen u tome. Stvoritelj je to vodio tako da je beba Mojsije došla pred faraonovu kćer. Pokušavao sam nadahnuti nju i njenog oca da se reše tog deteta, ali mi je to bilo zabranjeno. Ali, ništa zato. Za to vreme sam izraelski narod toliko podvrgnuo teškom ropstvu da ih niko neće biti u stanju organizovati kako bi se vratili natrag u Obećanu zemlju.

Kada je Mojsije porastao, shvatio je kako ga je Stvoriteljevo provi-đenje dovelo do ovog položaja. Shvatio je i on da Stvoritelj ima neki plan za njega. Pokušavao sam mu sugerisati kako bi bilo nerazumno poistovetiti se s tim robovima kada može naslediti presto najmoćnijeg carstva na zemlji. Ali, video sam da ga to ne privlači koliko sam ja hteo. Onda sam odlučio umešati se u Stvoriteljeve planove i Mojsija naterati da sam preuzme inicijativu kako bih ga naterao da se uzda u sebe, u svoje obrazovanje i u svoju mudrost.

Stalno sam mu sugerisao kako je on Stvoriteljev izabranik i kako bi trebao sam izbaviti iz ropstva svoj narod velikom oružanom pobunom. Začudo, naseo je i počeo razmišljati o tome. Dalje je krenulo prilično lako. Kada je video da jedan Egipćanin tlači njegovog sunarodnika, sugerisao sam mu da ga ubije. To je i učinio. Naveo sam ga da pomisli kako će ga taj čin učiniti vođom i zaštitnikom svog nar-oda. Ali, Stvoritelj nije želeo da Mojsija upotrebi na taj način. Kada je sledeći put pokušao da razdvoji svoja dva sunarodnika, umesto da ga pohvale kao zaštitnika, Stvoritelj ih je naveo da ga ponize, te je dozvolio da se pročuje za Mojsijevo ubistvo. Ubili ga Egipćani ili ga ja naveo da svojom silom pokuša izvesti narod, meni je bilo svejedno.

Bilo je bitno da taj izabrani narod ostane tu gde neće imati nikakav uticaj ni na koga.

Mojsije je, nažalost, uspeo pobeći. Ali narod je ostao. Pitao sam se šta li Stvoritelj sada smera. Godine su prolazile. Mojsije je, iako živ, bio prestar da bi ga Stvoritelj mogao upotrebiti za bilo šta. I tada, kada su Mojsijevi planovi ostali neispunjeni, kada je o životu počeo razmišljati kao o nečemu što je pri samom kraju, kada je u njemu nestalo svake snage i ponosa na koji bi se mogao osloniti, kada sam se i ja počeo pitati preko koga bi još Stvoritelj mogao izvršiti svoje obećanje o povratku Izraelaca u svoju zemlju, Mojsije prima poziv od Stvoritelja da se pripremi za službu. Nisam mogao verovati. Šta taj starac može učiniti? Ali, Stvoritelj ga je sada mogao osnažiti i ispuniti silom jer su tek sada bili stvoreni preduslovi za to.

Mojsije se vraća u Egipat, traži od faraona da dopusti narodu da izađe, ali meni ne pada na pamet da to učinim. Pokušaću ga svim silama zadržati. Stvoritelj pokušava preko Mojsija činiti čuda kojima bi ljude uverio kako će ih On voditi. Isprva sam pokušao oponašati ono što je Stvoritelj činio, ali nisam uspevao. Umesto čuda uspeo sam samo stvoriti iluziju. Ali, nije važno. Mogu ja ljude učiniti prilično tvrdoglavim. Ipak, Stvoritelj je bio spreman da ide do kraja i na kraju, faraon je popustio. Tada je Stvoritelj u Izraelskom narodu uspostavio novi obred. Pashu. Morao sam duboko proniknuti u značenje tog obreda iz dva razloga - kako bih mu mogao izvrnuti smisao, i kako bih se sam pripremio kada dođe do ispunjenja simbolike koju je sadržavao u sebi.

Mislio sam da bi bilo mudro kada bih Egipćane, koji su mi bili odati, podstaknuo da se iz straha od Stvoritelja pridruže Izraelcima u napuštanju Egipta pod izgovorom da žele služiti njihovom Bogu. I naravno, to mi je bio jedan od boljih poteza. Moji ljudi među Stvoriteljevima. Moja merila i pravila među Njegovim narodom. Zahvaljujući Egipćanima, Izraelcima sam, a naročito Mojsiju, to putovanje učinio, u najmanju ruku, mučnim. Pobune koje su se događale podsticao sam preko mojih sledbenika među Izraelcima. Ali, nije ni to dugo trajalo. Stvoritelj je vrlo brzo kažnjavao te prestupe, tako da se broj mojih podanika sveo na beznačajan i neuticajan broj.

Kada su došli pred Hanan, odabrali su dvanaest uhoda da izvide zemlju. Tokom tog izviđanja, dok su uhode uživale u lepotama one zemlje, neprestano sam im pažnju skretao na jačinu njenih stanovnika i utvrđenost njihovih gradova, i obeshrabriovao ih u nameri da se odluče ući u Hanan.

I uspeo sam! Zapravo samo kod njih deset. Dvojica su znala šta je Stvoritelj u stanju učiniti za one koji Mu veruju i koji se pouzdaju u Njega. Ali, ovih deset je bilo dovoljno da Stvoritelj ceo svoj narod vrati natrag u pustinju. I to na četrdeset godina.

To sam vreme iskoristio kako bih narod onoga kraja, koji je bio pod mojim uticajem i koji je poštovao mene, još više utvrdio i pripremio za nadolazeći sukob sa Izraelcima.

7. poglavlje

Ostatak sveta

Ljudi su se nakon Potopa prilično brzo razmnožili. Nakon problema sa jezicima kod gradnje Vavilonske kule razili su se po celoj zemlji. Ali, gde god da su otišli, ja i anđeli koji su delili moju sudbinu išli bismo s njima. Još smo uvek bili mnogo brojniji od čovečanstva. Svi krajevi zemaljske kugle bili su pod mojom vlašću. Znao sam da u ljudima postoji od Stvoritelja usađena potreba za vezom sa Njim. Tu sam ljudsku osobinu vrlo lako iskoristio za svoje ciljeve. Izmislio sam razna imena božanstava u svakoj kulturi. Preko meni odanih ljudi koji su imali duhovni autoritet među svojim narodom izgradio sam čitave sisteme religija koje su se, više ili manje posredno, klanjale meni – najmoćnijem stvorenju. Val – to sam ja. Ištar, isto tako. Šiva, Višnu, Krišna, Zevs, Odin, Mitra, Ra i sva ostala imena koja nisu Stvoriteljeva, nisu ništa drugo nego imena preko kojih su se ljudi klanjali MENI.

Kada ljude jednom vaspitam u nečemu, više ih gotovo ništa ne može vratiti ni uputiti na nešto drugo. Predrasuda. To je nešto iz čega se gotovo ne može izaći. A ja sam stručnjak za predrasude. Budi strpljiv pa ćeš se i ti pronaći u jednoj od njih.

U religijama koje sam osnivao izmišljao sam svakakve obrede. Od onih nemoralnih do onih morbidnih. Na moju radost čovek je bio spreman na svaku od njih. Pokazao se kao odličan podanik. Vremenom sam shvatio kako mi izvor radosti počinje biti upravo to da naudim čoveku. To je postao jedini način da se Stvoritelju osvetim za ono što mi je učinio. A On mi nije mogao ništa.

Najjednostavnije mi je bilo manipulirati s najnaprednijim civilizacijama. Kod njih sam mogao uspostaviti najmorbidnije obrede. Žrtvovanja ljudi, žena, dece. Mučenja i patnje, smrt i užas. Sve su to mogli činiti ljudi koji su bili pod mojom vlašću. Jednom poučeni od mene, ljudi nisu trebali puno podstreka sa moje strane.

Ako je Stvoritelj hteo preko jedne šačice ljudi sebe predstaviti svetu, onda to znači da je podcenio mene – Vladara ove planete. Kako će neko moći ukazati na nekog drugog Boga onima kojima sam JA bio božanstvo? Svoje sam sledbenike u služanju meni doveo do takvog fanatizma da sam ih bio u stanju naterati da ubiju svakoga ko ne misli kao i oni. Radilo se to o onima koji im donose takve vesti ili o njihovom vlastitom ukućaninu koji ju je prihvatio. Stvoritelj to zna. Ali, ima li On nekih drugih planova? Zašto dopušta da na takve načine nanosim patnju, bol i smrt njegovim stvorenjima? Zašto me jednostavno ne ubije?

Bilo kako bilo, posebno sam se pobrinuo da u najvećim predrasudama i najvećem otpadu od Stvoritelja budu ljudi koji su živeli u Obećanoj zemlji. U blizini Stvoriteljevog izabranog naroda. Želeo sam da preko njih na Izrael izvršim poseban uticaj. Verovatno će Stvoritelj narediti Izraelcima da ih istrebe, ali već ću ja naći načina da neke od svojih sledbenika zbližim s nekim Izraelcem. Ni oni nisu imuni na moć i požudu...

8. poglavlje

Ulazak u Obećanu zemlju

Posmatrajući Stvoriteljev narod u pustinji počeo sam shvatati šta namerava s njima. Želeo ih je postaviti na raskrnicu tadašnjeg sveta kao uzor. Odabrao je jedan potpuno prosečan narod, po ničemu naročit. I onda je učinio to da im je dao zakon Neba. Posledice toga bi za mene bile vrlo nepovoljne jer bi okolni narodi, gledajući uzvišena načela Neba u ovom narodu, počeli shvatati da je uzrok njihove bede i patnji upravo nedostatak takvih zakona.

Gledajući svečane izraelske religijske obrede pune smisla i upoređujući ih sa svojim krvavim orgijama mogli su poželeći i sami činiti tako, i čekati Otkupitelja. Gledajući bračne zajednice i uzajamno poštovanje izraelskih supružnika koji su bili verni jedno drugome mogli bi shvatiti da uzrok njihove porodične nesreće leži u kurvarstvu, nepoštovanju braka i bračnih obaveza i odnošenju prema ženama kao prema robinjama. Gledajući izraelsku decu koja poštuju roditelje mogli su uvideti prednosti porodične sreće i posledice pravilnog vaspitanja u poređenju s njihovim grubim ponašanjem prema deci i otuđenosti od njih. Gledajući kako Izraelci nemaju zaključana vrata ne bojeći se krađa i nasilja, mogli su shvatiti da je takav život mnogo mirniji i ugodniji od njihovog koji je bio prepun toga. Gledajući zdrave Izraelce mogli su uzrok svojih bolesti pronaći u svom pogrešnom načinu ishrane...

Stvoritelj je to lukavo smislio. Izraelski narod ne bi tada morao o Stvoritelju reći ni jedne reči. Ljudi bi sami dolazili k njima želeći prihvatiti njihovo verovanje i služiti njihovom Bogu. To mi nikako nije odgovaralo. Morao sam samim Izraelcima izvrnuti smisao zakona kojeg im je Stvoritelj dao. Neka ni oni ne vide blagoslove koji mogu proizaći iz poslušnosti tim zakonima. Na sreću, to nije bilo teško postići. Sugerisao sam im da je bitno da se drže forme zakona umesto da razmišljaju o njegovom smislu i zaista dozvole da ih taj zakon

suštinski promeni. Uspeo sam učiniti da im Stvoriteljev Zakon postane sam po sebi smisao. Nikada Izrael neće moći o Stvoritelju svedočiti na način kako je to Stvoritelj zamislio.

Nakon ulaska u Obećanu zemlju Izrael se više počeo baviti sobom nego svojim pravim zadatkom – najavljivanjem otkupljenja čovečanstva koje će Mesija ostvariti umrevši umesto čoveka.

Ko li ih je naveo na to, pitam se? Pa ja, naravno. Pokušavao sam ih međusobno zavaditi, učiniti da ratuju međusobno, ali osim manjih sukoba ništa nisam uspeo. Ali, u jednom sam ipak uspeo. Nisu u potpunosti poslušali Stvoritelja i nisu istrebili sav hananski narod.

Nikada neće naučiti. Ni uza sve primere i iskustva koja su imali u pustinji dok su Egipćani bili među njima i navodili ih na otpad od Stvoritelja, oni nisu shvatali da ja razvijam opet tu istu strategiju. A nisu to shvatali jer nisu imali onakvu zajednicu sa Stvoriteljem kakvu su trebali imati. Opet sam ih držao u šaci.

Morao sam smisliti nešto još bolje. Morao sam ih navesti da odbace Stvoritelja kao svog cara i umesto Njega postave čoveka za cara. I gle. Uspeo sam. Ponovo. To je bio vrlo težak udarac za Stvoritelja. Direktno odbacivanje svega onoga što je On učinio za njih. Takvu nezahvalnost sam do tada mogao pokazati jedino ja. Ali kako rekoh, čovek je odličan i pouzdan podanik. Kada ga odvojiš od Stvoritelja.

9. poglavlje

Kraj Stvoriteljevog carevanja

Stvoritelj je ponovo izgubio. Po ko zna koji put čovek ga je odbacio. Pitao sam se zašto ne odustane. Zašto konačno Zemlju ne preпусти meni? Zar ne vidi da Ga gotovo niko ne želi? Zaključio sam da će On to verovatno uraditi onog trenutka kada na Zemlji više ne bude nijednog čoveka koji će biti odan Njemu. Nikako nisam uspevao baš sve ljude pokoriti sebi. Koliko god se ja trudio, uvek bi se našao jedan vrlo mali, po meni beznačajan broj Njegovih sledbenika. Njemu očito nisu bili beznačajni jer, koliko ih god malo bilo, On je zbog njih i dalje polagao pravo na moju planetu.

Morao sam postići da na Zemlji nema ljudi odanih Stvoritelju. Nisam to mogao dok je god On vladao nad njima. Nije bilo posebno teško Izraelce navesti da traže samostalnost i da požele izaći iz okrilja prave sigurnosti koju su imali u Stvoritelju – pod moje okrilje. Ako njihov zemaljski car bude pod mojom kontrolom, i oni će biti. To je već bila moja uobičajena praksa u drugim narodima.

Stvoritelj se, uprkos bolu, složio s njima. Izabrao im je vrlo naočitog cara. Saula. Meni je on odgovarao. Imao je mnogo toga što sam mogao okrenuti protiv njega samoga. Pre ili kasnije, ja ću preko njega upravljati Stvoriteljevim izabranim narodom. Bolje rečeno – pre. Kako je bio vrlo lep i visokog stasa i iz imućnije porodice, pridodati mu još i moć bila je sigurna i proverena formula da on bude na mojoj strani. Kada je došao na vlast, sugerisao sam mu da je on sada car, da nema nikoga iznad njega, da može činiti sve što poželi, da je on sada taj koji postavlja zakone. Naravno, postavljao je moje zakone. Uverio sam ga da ni sveštenici nisu iznad njega i da može, ako je potrebno, i sam vršiti obrede i prinostiti žrtve. Tako sam ga doveo u položaj da oskvrni i same obrede. Zatim, nakon jedne bitke u kojoj mu je od Stvoritelja bilo naređeno da izvrši potpuno uništenje Amaličana čiji sam moral uspeo izopačiti do krajnjih granica, uverio

sam ga da ne mora baš sve istrebiti. Bilo bi mnogo bolje kada bi cara zarobio i prikazao ga svom narodu. Može pobjedu prikazati kao Stvoriteljevu, ne smeta. Meni je bilo bitno da on ne radi baš onako kako mu je Stvoritelj rekao. Isto tako sam mu sugerisao da bi Stvoritelju bilo drago kada bi mu stoku koju je trebao samo pobiti i ostaviti, doveo u svoju zemlju i prineo Njemu na žrtvu.

Narod nije previše razmišljao o tome. Uverio sam ih kako je to sve normalno sada kada imaju cara. Moj plan se počeo ostvarivati. Sve sam više imao pristalica među Stvoriteljevim narodom. Istina, oni to nisu znali, ali ne biti sa Stvoriteljem znači jedno – i samo jedno – znači biti sa mnom. Uskoro je moj cilj bio ostvaren. Stvoritelj je ukorio i odbacio Saula kao svog izabranika zbog njegove neposlušnosti.

Na Saula sam, pored osećaja krivice koji mu se zbog neposlušnosti Stvoritelju javljao, vrlo snažno vršio pritisak uveravajući ga kako mu je nanesena nepravda i kako je nepošteno okrivljen jer je hteo samo najbolje. Doduše, nije bilo opravdanja za njegov postupak jer je on znao šta je bilo ispravno. Ali vremenom je popustio i zbog onoga što je napravio nije osećao ni najmanju krivicu. Da jeste, Stvoritelj bi mu oprostio, ovako – on je bio moj.

Ali, umesto da odustane i narod ostavi meni, On je potražio drugog cara. Zar misli da sa ovim drugim neću moći učiniti isto? Nema tog čoveka koji, kada ga ispuni osećaj moći, oseća zavisnost od bilo koga, pa radilo se tu i o samom Stvoritelju. Odlučio sam da će svaki car biti moj, jer je to najjednostavniji način da preko jednog čoveka celi narod držim pod kontrolom. Na moje iznenađenje, On izabira golobradog mladića koji mi je od ranije bio poznat zbog svoje skromnosti i povezanosti sa Stvoriteljem. Davida. Nisam se previše brinuo. Ljudi se menjaju. Moć menja ljude.

Nakon što mu je dao veliku pobjedu protiv Golijata, gde je David zapravo bio samo oruđe u Stvoriteljevoj ruci, narod je postao sklon Davidu. Kako sam sa Saulom mogao sve više i više manipulisati i uticati na njegovo ponašanje, da se ne bih morao posle mučiti sa Davidom kako bih ga zaveo, odlučio sam da se uz Saulovu pomoć rešim njega pre nego što uopšte dođe na vlast. U par navrata sam mu sugerisao da Davida ubije kopljem dok mu je ovaj svirao, ali David je bio neobično brz i vešt te bi uvek izbegao smrt. A i Stvoritelj ga je posebno čuvao.

Kada je Samuilovom smrću Saul ostao i bez poslednjeg oslonca, uspeo sam ga nagovoriti da pribegne onome što je u vreme svoje vernosti Stvoritelju dao da se skoro uništi. Vračari. Neka od vračare traži

savet kada mu Stvoritelj ne odgovara. Ona je prizivala duh proroka Samuila i pojavio sam se JA. U Samuilovom obličju, naravno. I onda – moj trijumf. Stvoriteljev izabranik kleči preda mnom. Da mi je bilo videti Stvoriteljevo lice. Nije bilo teško reći Saulu šta će se desiti s obzirom na ono što sam do tada znao o filistejskoj snazi i odlučnosti za ovaj obračun, a naročito i zbog toga što Stvoritelj neće biti s njima. Ali moralo je izgledati kao da sam ja duh umrlog i kao da je ono što govorim poruka iz budućnosti.

Tada su temelji modernom spiritizmu bili udareni i u samom Stvoriteljevom narodu. U vekovima koji su dolazili to će mi biti jedno od najsnažnijih sredstava za zavođenje ljudi.

10. poglavlje

David

Saula, koga sam godinama uspešno opsedao, nije bilo teško nagovoriti da izvrši samoubistvo. Ispunio sam ga tolikim osećajem beznađa da mu je moja konačna sugestija izgledala kao jedino pravo rešenje.

David je došao na presto. Bilo je gotovo nemoguće tog čoveka odvojiti od Stvoritelja. Imao je sve osobine koje su neophodne da se Stvoriteljeva sila poveže s čovečijom. Ali on je ipak samo čovek, mora doći trenutak neopreznosti i u njegovom životu. A niko nije toliko strpljiv i uporan poput mene. Vreme je prolazilo. I prilika se ukazala. Vitsaveja je bila izrazito lepa.

Šetajući se, David ju je ugledao kako se kupava. Poznavajući ga pretpostavljao sam da će se zbog vernosti Stvoritelju, kada ugleda tuđu obnaženu ženu kako se kupava, okrenuti i otići. Ipak, bio sam uz njega. Dogodilo se ono što sam najmanje očekivao – on je zastao, i krišom je posmatrao. Ja ne propuštam prilike. Ni jednu. Taj kratki trenutak njegove odvojenosti od Stvoritelja iskoristio sam da mu um ispunim strašću, da mu telo ispunim požudom, da mu razum pomutim do te mere da učini neko zlo i da konačno i on bude odbačen od Stvoritelja.

Nije više imao snage da mi se odupre. Učinio je to. Doveo je Vitsaveju k sebi, iako je bila žena jednog od njegovih najvećih i najpouzdanijih ratnika. Um sam mu toliko zamutio da mu više ništa nije bilo važno. Ni Stvoritelj, ni njen muž Urija Hetejin, ni posledice koje će zbog toga imati – ništa – osim njenog predivnog tela. Mislio je da će to samo ostati na tome, ali sam ja imao za njega još nekoliko iznenađenja. Vitsaveja je ostala trudna. On je brže–bolje pozvao njenog muža kako bi sada ovaj spavao sa svojom ženom i kako bi se rođeno dete moglo podvaliti njemu. Ali ovaj junak je bio toliko privržen Stvoritelju da je zbog solidarnosti sa svojim vojnicima odlučio da ne ide svojoj kući, već da prenoći s vojnicima. Uverio sam Davida

kako nema nijedne druge mogućnosti osim da likvidira njenog muža. Da njegov zločin bude veći sugerisao sam mu da njegovu smrtnu presudu pošalje po njemu samom. Kada je moja pobeda bila potpuna, nije bilo teško uveriti Davida da je sve dobro prošlo i da je učinio što je morao. Ipak je on car. Ipak on ima vlast nad svima.

Ali Stvoritelj nije tako mislio. Preko proroka Natana ukorio je Davida. Kao i Saulu, i Davidu sam sugerisao da je nevin, da kao car ima pravo to da radi, ali Stvoriteljeve reči su ga slomile. Umesto da se počne opravdavati i tako ode od Stvoritelja, David se počeo silno kajati za ono što je učinio. Mislio sam, kada Stvoritelj ni Saulu nije oprostio onu sitnicu, kako će Davidu oprostiti ovaj zločin? Ali David nije prestajao da vapi za oproštenjem. Ceo svoj život je promenio. I Stvoritelj ga je primio natrag i oprostio mu. Bio sam izvan sebe od besa. Zbog toga sam odlučio Davidu zagorčati život. Ostatak njegovog života protekao je u silnoj frustraciji. Bio je car, ali ga zbog onoga što je učinio niko nije poštovao. Ni njegovi sinovi, ni njegove vojskovođe, ni njegov narod, ni njegovi sveštenici. Otud izdaje, otud pobune, otud ponovo izbeglištvo.

Ipak, uprkos bedi kojoj sam ga izložio, Stvoritelj mu je ukazao čast da pribavlja potreban materijal za gradnju hrama. Nisam bio srećan što čujem tako nešto. Imajući takav hram pred sobom, Izraelci bi bili u boljoj prilici razmišljati o smislu svega što bi tu videli i radili, a time sam ja imao manje izgleda da ih zadobijem za sebe. Ali, imao sam ja plan i za ovakvu situaciju.

11. poglavlje

“Najmudriji” čovek na zemlji

Davida je nasledio njegov sin Solomon. Bio je to, isto tako, vrlo pobožan i skroman mladić. On je trebao da izgradi Stvoriteljev hram. Bio je uplašen i smatrao se nedostojnim za taj poduhvat, kao i za vladanje jednim narodom. Molio je Stvoritelja samo da mu podari mudrost. To je dirnulo Stvoritelja jer je čovek pod mojim uticajem do tada bio u stanju da traži samo bogatstvo, dug život, smrt neprijatelja i ostale prolazne vrednosti, budući da sam mu pogled na večne vrednosti gotovo u potpunosti uspeo da zamaglim.

Kada sam čuo da mu je Stvoritelj dao mudrost kakvu nije imao ni jedan čovek do sada, postao sam radoznao. Je li to konačno dostojan protivnik? Kao i na svakom početku čovekove zajednice sa Stvoriteljem i Solomon je za mene bio nedodirljiv. Bio je jedno sa Stvoriteljem. Gradio je hram. Nije hteo ni jedan detalj prepustiti slučaju. Bio je čovek kojem je Stvoritelj ukazao najveću čast. Tako se i ponašao. Ali vreme uvek radi za mene. I on će pasti. Svaka dobra osobina kod čoveka je veći adut u mojoj nego u Stvoriteljevoj ruci. Pre je ja mogu iskoristiti kako bi se zbog te svoje osobine čovek ispunio samopouzdanjem i ohološću nego što je Stvoritelj može iskoristiti da je čovek upotrebljava kako bi proslavljao Njega. A Solomon je imao previše dobrih osobina da ja to ne bih mogao okrenuti protiv njega. Bio je zaista inteligentan i pronicljiv kao niko do tada, bio je bogat kao niko do tada i bio je car. Imao je najpovoljnije zemaljske uslove za život koje je jedan čovek ikada imao.

Da je ostao uz Stvoritelja njegov bi uticaj uveliko proširio istine o Stvoritelju i o otkupljenju za čoveka. Mnogi narodi bi bili osvedočeni o prednosti poslušnosti Stvoritelju, a ja to nipošto nisam želeo. Iako je na početku izgledalo kako se Stvoriteljev cilj osvedočavanja ostatka sveta o Njemu konačno ostvaruje, ja sam znao da ću pre ili kasnije sve uspeti okrenuti u svoju korist. Tako se uskoro i dogodilo.

Najmudriji čovek na svetu protiv mene nije imao nikakvih izgleda. Nije on bio nikakav izazov. On je bio razočaranje. Kao i svaki drugi čovek, bio mi je nedohvatljiv dok se držao Stvoritelja. Bez njega, ni uz svu svoju inteligenciju nije bio ni približno dostojan protivnik. Naprotiv, shvatio sam da njegova velika inteligencija može biti oruđe u mojoj ruci kojim ću ga u potpunosti poraziti. Nivo njegove inteligencije bio je blizu inteligenciji nebeskih bića, ali on je, živeći na Zemlji, bio ograničen materijalnim, budući da sam ja ljudski rod uspeo odvojiti od duhovnog – od Stvoritelja. Bio je ograničen i smrtnošću jer sam čoveka odvojio od drveta života. Bio je upoznat s duhovnim svetom, ali nije mogao do njega. Bio je upoznat s večnošću, ali je bio ograničen prolaznošću.

Stalno sam mu ponavljao da šta god na ovoj Zemlji radio, nema smisla. Ionako će umreti. To je u njemu proizvelo toliku frustraciju da je uložio sve napore i mogućnosti da od života pokuša izvući maksimum ne bi li ipak u njemu našao kakav smisao. I izvakao je maksimum. Ali smisao nije našao. Jer ga nema. Ja sam ga oduzeo. Od svega onoga što mu je Stvoritelj stavio na raspolaganje ostao je samo na tome da uživa u telesnim i materijalnim zadovoljstvima ovog sveta. Uspeo sam da ga uverim kako je smrt potpuni kraj. Oduzeo sam mu nadu i u otkupljenje koje je Stvoritelj pripremio.

Zbog stanja besmisla u koje sam ga doveo nije bilo teško od njega napraviti idolopoklonika, bludnika, tiranina, ni bilo šta drugo što sam pozeleo. Potpuno zaveden, svoju frustraciju je pretočio u knjigu. Čudio sam se što tako nešto obeshrabrujuće Stvoritelj uvrštava u svoj kanon, ali sam shvatio da želi pomoću svega onoga što je Solomon iskusio i napisao, da poruči čoveku da ne traži smisao u ovom životu, jer ga ni onaj koji je imao najbolje životne uslove, koji se na Zemlji mogu imati, nije našao.

Kao da će meni smetati ako čovek to zna.

Misliš li sada, nakon što si shvatio kako sam uspeo zavesti i upropastiti najmudrijeg čoveka svih vremena, da ćeš mi ti moći umaći? Da ćeš mi se ti moći odupreti? Da ćeš moći pobediti svoj ego koji ti ja stalno hranim kako bih te odvojio od Stvoritelja? Ni ne slutiš kolika je moja moć, koliko su raznolike moje metode. Kolika je moja upornost. Kolika je moja motivisanost. Kolika je moja mržnja. Put k Stvoritelju postoji, ali ti nećeš moći do njega. Postoji prepreka koju ne možeš savladati. Samog sebe – i mene na tvojoj strani.

12. poglavlje

Raspad carstva

Solomonov život kao izabranika i pomazanika toliko je povredio Stvoritelja da je odlučio da mu oduzme carstvo. Ali, radi obećanja datog Davidu, odlučio je da to učini u sledećem naraštaju. Zar je Stvoritelj mislio da će moći jedan celi narod držati na mojoj planeti? Ostao je samo mali broj onih koje nisam uspeo zvesti da čine suprotno od Stvoriteljeve volje. Koliko god se trudio, nikako nisam uspevao pokoriti ih baš sve.

Kroz sledeće naraštaje Stvoriteljev narod je bio moj. Kako sam i planirao; preko careva koji su bili odani meni, pokorio sam i narod kojim su oni vladali. Stvoritelj je bio očajan.

Preko Solomona udario sam temelje paganstva u izraelskoj religiji. Video sam da Stvoritelj planira uz pomoć Jerovoama da uzme vlast Solomonovom sinu. Iako je ispočetka bio vrlo veran i odan Stvoritelju, i njega sam uspeo da zavedem. Kada je došao na vlast, nadahnuo sam ga da zadrži odvojenim plemena koja su bila na njegovoj strani na način da im osigura nova svetišta u koja će ići kako ne bi išli u Jerusalem kao do tada. Učinio je ono što sam mu sugerisao. Načinio je dva zlatna teleta i svih deset plemena koja su bila uz njega klanjala su se kipovima, a ostavili ono što je Stvoritelj zapovedio. Sledeći naraštaji su samo sledili ovaj primer. Nije bilo nikoga ko bi uspeo učiniti neke radikalnije promene. Neki carevi koji su bili na Stvoriteljevoj strani su to pokušali, ali sve je to vrlo kratko trajalo.

Kada se moja konačna pobeda bližila kraju, Stvoritelj je podigao proroka Iliju. Za kratko vreme Izrael je bio osvedočen u Njegovu silu i njegove namere, ali vreme je opet bilo na mojoj strani i tokom sledećih naraštaja sve se opet vratilo tamo gde sam ja želeo.

Odlučio sam da bih trebao potpuno uništiti taj narod i na taj način svoju pobedu učiniti očiglednim svima.

Kada se car Jezekilj razboleo, Stvoritelj mu je preko proroka Isaije rekao da će umreti. Toliko je počeo plakati i moliti da mu se Stvoritelj smilovao. Čak mu je odlučio dati i znak da ga je On lično ozdravio. Vratio je senku na sunčanom satu deset stepeni unatrag. Vrlo upečatljivo. Doseo sam se da bih to mogao upotrebiti sebi u korist, a Izraelu na propast.

Bilo je to čudo koje je preplašilo celi svet. Haldejski astronomi su bili preneraženi. Nisu mogli ni na koji način objasniti to što se desilo. Ljudi su počeli govoriti o kraju sveta. Ja sam ih naravno podržavao u tome. Obožavam kada su ljudi u panici. Nakon nekog vremena su dobili vest da je to čudo Stvoritelj napravio kao znak ozdravljenja izraelskog cara. Spremili su se i pošli na put. Došavši caru Jezekilju želeli su da im Jezekilj govori o Stvoritelju koji je to učinio, ali ja sam mu sugerisao kako bi stranoj delegaciji bilo mudrije pokazati svu svoju silu i bogatstvo umesto da im govori o Stvoritelju. I naravno, taština gotovo uvek odnosi pobedu nad razumom.

Haldejci su bili uskraćeni za istine o Stvoritelju, uskraćeni za poziv koji je On preko Izraela želeo uputiti celom svetu. Jezekilj se pod mojim uticajem samo hvalio. Svojom moći. Svojim bogatstvom. Toliko sam ga obuzeo da im nije ostavio skrivenim baš ništa. Pitaš se šta sam postigao time? Prvo, Stvoriteljevo ime je ostalo nepoznato ljudima koji su to zbog svog autoriteta mogli dobro preneti drugima u svojoj zemlji. Sprečio sam haldejski narod da se zbog tog čuda i istina koje bi čuli, okrene poštovanju Stvoritelja. Drugo, postavio sam temelje konačnom uništenju Izraela. Šta misliš, šta su Haldejci mogli pričati svojim zemljacima na povratku? Samo o bogatstvu i blagu Izraela. Bogatstvo, blago... – dovoljan povod za istrebljujući rat u ono vreme.

Stvoritelj je video moje planove, želeo je da me spreči da to učinim s njegovim izabranim narodom, ali nije imao ni jedan izgovor da to učini. Da su oni ostali verni Njemu, ja ne bih mogao ništa učiniti. Ovako, preostali su mu samo jadni pokušaji da preko ljudi koji su mu bili verni upućuje poruku narodu da će, ne popravi li se, doći istrebljenje i ropstvo. Njegovi ljudi – proroci, dolazili su jedan po jedan. Pozivali narod na pokajanje, na povratak pravom poštovanju Stvoritelja, ali nisu imali uspeha. Zašto? Zato jer sam predvideo takav Stvoriteljev potez pa njegov narod nisam zaveo na uobičajene načine da se direktno klanjaju meni pod imenom nekog božanstva, ili još bolje, da budu potpuno bezbožni. Ne. Ja sam ih zaveo tako da su oni ostali u uverenju kako su zaista pobožni, kako zaista služe Stvoritelju. Uspeo sam

u njihovom umu potpuno razdvojiti religioznost od svakodnevnog života. Za vreme njihovih službi Stvoritelju i njihovih molitvi, od njih nije bilo pobožnijih ljudi, ali u svakodnevnom životu nije bilo većih zlikovaca. Ponosio sam se svojim uspehom.

Šta misliš, kako je bilo Stvoriteljevom proroku da dođe jednom, po vlastitom uverenju religioznom čoveku, i da mu govori kako se treba obratiti Stvoritelju? Takve pozive sam u umovima Izraelaca prikazao kao najveću uvredu njihovoj ličnosti, pa i kao uvrede samom Stvoritelju. Nije bilo teško podstaknuti ih da te proroke tuku, teraju, ismejavaju, pa čak i ubiju. Sve one ozbiljne opomene koje su im oni upućivali ja sam uz pomoć ljudi odanih meni prikazao kao neistinite. I kome je čovek više verovao? Meni. Jer ja idem na ruku ljudskom egu.

Stvoritelj je bio vrlo ožalošćen što na pozive Njegove ljubavi čak i ljudi koje je izabrao i kojima se neposredno objavio, ostaju tako hladni. Onda je konačno posegnuo za konkretnim obećanjima o Iskupitelju koja sam toliko želeo čuti. Preko njegovih proroka saznao sam i mesto gde će se Otkupitelj pojaviti. Saznao sam i način na koji će se roditi. Roditi? Zar će Otkupitelj doći kao novorođenče? Pa nije imao nikakvih izgleda ni ako bi se pojavio kao odrastao čovek. Kako onda misli da će to novorođenče moći preživeti?

Imao sam sve više informacija o vremenu koje je dolazilo. Vremenu pokušaja otkupljenja palog čoveka. Preko Davida sam još pre saznao čak i kako će umreti. Pomno sam pratio sve ono što su proroci govorili. Svaki detalj mi je bio važan kako bih se pripremio za ono što se trebalo dogoditi. Usput sam sve te poruke kod ljudi uspeo pogrešno predstaviti i izvrnuti im smisao, kako se slučajno oni ne bi mogli pripremiti.

13. poglavlje

Ropstvo

Među haldejskim narodom sam širio glasine o bogatstvu i drago-cenostima izraelskog naroda. Kako u njihovom glavnom gradu Vavilonu, tako i u celoj zemlji. Tako pripremljene, nije ih bilo teško podstaknuti na osvajački rat protiv Izraela. U nekoliko navrata sav je Izrael odveden u ropstvo. Moj plan je uspeo. Kroz izvesno vreme izraelski narod će se potpuno asimilovati među narode gde sam ga rasejao i od njega neće više biti ni spomena. Neće biti više nikoga ko bi živio po Stvoriteljevim načelima. Tako sam bar mislio. Stvoritelj je imao druge planove i drugu strategiju. Iako nije bio u mogućnosti da me spreči da izraelski narod rasejem po zemlji, iako je s tugom gledao posledice izraelskog otpada od Njega, On se nije odvajao od njih. Shvatio sam, iako prekasno, da će On svoj narod upotrebiti da izvrši ono što u uslovima mira nije hteo - da nagoveste istine o Stvoritelju i o planu otkupljenja svih ljudi i drugim narodima. Ali, Izraelci to neće biti u mogućnosti ako ih istrebim.

Desilo se ono što nisam predvideo. U nevolji, pritisnuti ropstvom, Izraelci su se počeli prisećati obećanja koja su im govorili Mojsije i proroci. Što sam ih više preko ljudi pod mojom vlašću tlačio, to su se oni više i čvršće držali Stvoriteljevih obećanja. Umesto da Ga okrive za nevolju, što sam im stalno sugerisao, oni su ga molili da im oprost i priznavali svoju krivicu koja ih je dovela do ovde. Svaki pokušaj da ih istrebim je propadao iako sam u vreme cara Asvira gotovo uspeo.

Ni u vavilonskom ropstvu Stvoritelj nije prestajao da opominje i poziva svoj narod preko svojih proroka.

U jednoj grupi mladića koji su došli iz Izraela nalazio se Danilo. U svojoj dugogodišnjoj praksi već sam znao da na njega neću moći uticati, ali takva spoznaja mene ne obeshrabruje da prestanem da se trudim. I David je bio takav u početku i pao je. Vavilonski car je u Danilu i njegovim prijateljima video pouzdane saradnike zbog vernosti

načelima koju su pokazali. Ubrzo ih je uzeo u službu. Nisam video ništa loše u tome jer vernost Stvoritelju uvek slabi kada je čovek u blagostanju, a to mi je bilo u interesu u njihovom slučaju. Verovao sam da će, pod uticajem bogatstva i moći koju im je vavilonsko carstvo moglo pružiti, oni vrlo brzo zaboraviti na Stvoritelja. Nisam imao pravo. Stoga sam ih odlučio uništiti. Cara Navuhodonosora sam nadahnuo da na slavu sebi i svojoj moći izgradi kip kojem će se svi morati pokloniti. Znao sam da ne postoji sila koja će mlade Izraelce naterati da se poklone bilo kakvom kipu, jer ih je Stvoriteljeva zapovest sprečavala u tome. Sudbina im je bila zapečaćena. Ljubomorne kolege su ih prijavile i oni su završili u užarenoj peći. I onoga trenutka kada sam počeo likovati zbog uspešnosti svojih planova Stvoritelj se umešao. Poslao je Sina da ih izbavi iz peći. Ovo je bilo vrlo loše za moje daljnje planove jer se ispostavilo da je meni odan car, zbog ovog događaja, postao naklonjen Stvoritelju. Car je čak naredio celom narodu da je dužan poštovati Stvoritelja kao jedinog Boga. Umesto da sam izraelski narod uništio, on je u ovim uslovima bolje govorio o Stvoritelju nego u uslovima mira i blagostanja. Bio sam besan zbog toga. I frustriran.

Stvoritelj je proroku Danilu u vizijama otkrivao budućnost. Danilo je sve to govorio svom narodu i zapisivao. Ja sam vrlo pažljivo slušao i proučavao ono što je govorio. Na taj način mi je postalo poznato kakav će biti tok ljudske istorije. Koja će carstva doći, šta Stvoritelj u budućnosti namerava. Spoznao sam da Stvoritelj planira da uništi sve na Zemlji, ali isto tako nakon toga da je obnovi i na njoj osnuje svoje novo carstvo. Video sam da su većina proročanstava koja je Stvoritelj do sada davao, uslovna. Pitao sam se da li je i ovo? On planira da uspostavi svoje carstvo na Zemlji – ako bude imao s kim. Ali ako svi ljudi budu na mojoj strani...? Još sam se više počeo truditi kako bih zadržao vlast nad Zemljom. Ako izgubim, preći mi izgnanstvo. To sam shvatio iz obreda Izraelaca. Jarac Azazel na kojeg su simbolički prenošeni gresi naroda predstavljao je mene. A on je bio samo istetan u pustinju. Nije bio ubijen.

I konačno! Stvoritelj je Danilu rekao ono što sam dugo i s nestrpljenjem očekivao. KADA...?

U viziji je prorok dobio objavu o tačnom vremenu kada će se Otkupitelj pojaviti. To je bila informacija koju sam čekao. Imao sam punih pet stotina godina da se pripremim za odlučujuće događaje.

Počeo sam planirati svaki detalj kako bi uslovi u kojima će se Otkupitelj pojaviti bili što nepovoljniji. Prema proročanstvu, Izraelci su u

ropstvu trebali biti još neko vreme. Jedan deo se već vratio, jedan deo je odlučio ostati. U ropstvu, Izrael je shvatio lekciju. Odlučili su da se promene i ostanu verni Stvoritelju. Ni takva odluka nije za mene posebna prepreka. Ja u ljudima mogu i tu želju toliko naglasiti da ih iz krajnosti potpune bezbožnosti odvedem u, za njih jednako pogubnu, krajnost fanatizma.

To je bila prva tačka na kojoj sam počeo raditi. Pretpostavljao sam da će Otkupitelj pokušati svoj narod na praktičan način poučiti istinama koje mu je bio dao, a koje su oni uz moju svesrdnu pomoć pogrešno shvatili i sprovodili. Stoga je, stvoriti atmosferu verskog fanatizma bilo najbolje okruženje u kojem će ljudi odbaciti sve što će Otkupitelj govoriti.

Kako sam imao spoznaju o carstvima koja će dolaziti, trudio sam se tako oblikovati okolnosti da rimsko carstvo posebno priprelim za ono vreme. Nakon pada vavilonskog, medo-persijskog i grčkog carstva, rimsko carstvo sam zahvaljujući njegovoj organizaciji, disciplini i odlučnosti, učinio toliko moćnim da mu se niko nije mogao odupreti. Imao sam veliki uticaj na njih budući da su mi se direktno klanjali kroz božanstva koja sam im nametnuo. Odgovarao sam na sve njihove zahteve, pomagao im u osvajanjima. Ubrzo, preko Pompeja sam pokorio i izraelski narod. Nametnuo sam im teško tlačenje i velike poreze. Ali, nisam hteo dirati u njihove verske obrede. Stoga sam sugerisao Rimljanima da im dopuste ispovedanje njihove vere i da se u to ne mešaju. Cilj mi je bio stvoriti teške ropske uslove koji će uz verski fanatizam potpuno izobličiti proročanstva o Otkupitelju. Sve je više Otkupitelj postajao Izbavitelj, Mesija, onaj koji će ih osloboditi od rimskog ropstva, a sve je manje ostajao Otkupitelj koji će ih izbaviti od njihovih greha i omogućiti im da se vrate k Stvoritelju. Pomogao sam im da im obredi ponovo izgube smisao. U obrede sam uveo jak nacionalni osećaj. Politika i religija snažno su se ispreplitale. Glavni cilj njihove vere postala je nada u oslobođenje od Rimljana. Jedina svrha Otkupiteljevog dolaska svela se na isto – oslobođenje od Rimljana.

Bio sam zadovoljan onim što sam postigao. Stvorio sam najnepovoljnije okolnosti za doček Otkupitelja? Svi moji ciljevi bili su ostvareni - čovek, tokom stoleća pod mojim vođstvom, fizički i intelektualno oslabljen, verski fanatizam, ropstvo, religija, usmerena jedino zadovoljenju telesnog, oslobođenju od ropstva. Probudena i raspaljena pogrešna očekivanja...

Sve su ovo bile savršene pripreme. Za razočaranje!

A tom razočaranju niko neće umaći. Ni narod koji će umesto oslobođenja od Rimljana dobijati samo duhovne pouke, niti Otkupitelj koji će zbog razočaranja naroda biti odbačen.

Nakon toga On će samo moći da se vrati svome Ocu i da ostavi ovu planetu MENI.

14. poglavlje

Superiornost

Do sada si već mogao da shvatiš neke od mojih osobina. Shvatio si da je tvoja snaga i moć u poređenju s mojom, neuporedivo mala. Zbog tvoje ograničenosti neću ti moći u potpunosti predložiti svoju superiornost u odnosu, ne samo na tebe, već i na obične anđele.

Ja sam heruvim. Spadam u najviši i najmoćniji red anđela. Od svih heruvima ja sam najmudriji, najlepší i najmoćniji. Šta? Pa zar nisam ja rogato čudovište s vilama i kozjim papcima? Kao što sam rekao na početku, moj uspeh zavisi od tajnosti. Ako ne znaš da postojim, ili ako znaš, ali imaš pogrešnu predstavu o meni, moje delovanje ne nailazi na prepreke. Namerno sam o sebi stvorio takvu sliku, tako da i oni koji sumnjaju u moje postojanje, zbog takvog čudovišnog izgleda, moje delovanje ne smatraju ozbiljnom pretnjom. Ko se zabrinjava zbog jedne takve nakaze?

Ali, stvarnost je potpuno drugačija. Onoga trenutka kada bih se pojavio pred tobom, tvoje bi telo doživelo toliku traumu da bi nakon toga u prvom trenutku ostao slep, dok bi ostatak života proveo vegetirajući kao biljka. Ako bih ti se prikazao u smanjenoj sili i dozvolio ti da me pogledaš, shvatio bi da nikada u svom životu nisi video ništa lepše.

Nemoj se brinuti. Videćeš me. Jednog dana. Što se moje moći nad ovim svetom tiče, ona je za tebe neshvatljiva. Morao bi istovremeno da budeš najvrsniji naučnik na područjima biologije, hemije, fizike, matematike, psihologije, medicine, genetike, vojne strategije i drugih grana nauke, kako bi mogao da shvatiš samo delić onoga što ja mogu. Ali, pokušaću to tvom ograničenom umu objasniti na najjednostavniji mogući način.

Mogu upravljati prirodom. Mogu upravljati vremenskim prilikama. Mogu upravljati životinjama. Mogu upravljati ljudima. Štaviše, mogu potpuno preuzeti kontrolu i vlast nad svim živim bićima na Zemlji. Na

moju žalost, Stvoritelj mi je ograničio delovanje kako na prirodu i životinje, tako i na ljudski um. Što se ljudi tiče, ostavio mi je samo mogućnost da im mogu sugerisati misli koje god želim. Zabranjeno mi je ljude silom naterati da rade po mojoj volji. Dozvoljene su mi samo sugestije. Mislila. Ali, i to je više nego dovoljno. Dakle, ako želim da čovek učini ono što ja želim, namećem mu svoju misao. U stanju sam to činiti godinama bez prestanka.

Vi biste takvu komunikaciju nazvali telepatijom, ali to je jedan izraz za ono što ja radim. Čovek je u uverenju da je to njegova misao koja mu je "pala na pamet".

Ali, to je moja misao i ona ostaje moja sve dok je čovek ne preuzme i dok ne počne razmišljati o njoj i razrađivati je. Onoga trenutka to postaje njegova – tvoja misao. I ti za nju preuzimaš potpunu odgovornost. Kada čovek prihvati moju misao, ja to znam po raznim izrazima njegovog lica i ponašanju. Tada mu svesrdno pomažem da tu misao razradi i sprovede onako kako sam to JA zamislio. Posebno mesto u tim sugestijama zauzimaju sugestije najprljavijih misli u odnosu na one koje su najbliže Stvoritelju. Mnoge uspem obeshrabriti uverivši ih da su to njihove vlastite misli i da oni nikada neće biti u jedinstvu sa Stvoriteljem.

Nemam mogućnost znati sadržaj čovekovih misli, ali to meni nije ni potrebno. Svakog čoveka na Zemlji posmatram i proučavam od njegovog rođenja do smrti. Činim to uz pomoć anđela koji dele moju sudbinu i koji su pod mojom vlašću. Nijedan čovek ni u jednom trenutku nije bez pratnje jednoga od nas. Stoga nam nije teško znati šta ljudi misle. Izraz lica, pokret ruku, govor tela – to je gotovo kao da ljudima direktno čitamo misli. U skladu s našim pažljivim i upornim proučavanjem života svakog pojedinog čoveka, u stanju smo svakome sugerisati ono što je za njega posebno dobro da ga odvojimo od Stvoritelja i dovedemo pod moju vlast.

Nijedan tvoj gest, nijedan tvoj postupak koji si učinio, pa i u najvećoj tajnosti, meni nije nepoznat. Znam sve o tebi i imam u izobilju ono što mogu iskoristiti protiv tebe. Znam o tebi i ono što ni ti sam više ne znaš. Ja nikada i ništa ne zaboravljam.

Svaki čovek ima od Stvoritelja usađen osećaj za ispravno i dobro. Radilo se o čoveku koji veruje u Stvoritelja ili sam ga uspeo zadržati pod svojom vlašću, svi ljudi preko savesti, preko koje im Stvoritelj progovara, znaju šta je ispravno i dobro. Svi oni koji rade protiv toga, dobrovoljno odlaze iz sigurnosti koju im pruža Stvoritelj i prilaze sve više k meni. Kada se dovoljno približe, imam vlast da ih u potpunosti

obuzmem i činim s njima šta želim. Stvoritelj ih više nema na osnovu čega braniti.

Uz pomoć mog poznavanja ljudskog mozga i mogućnosti delovanja na njega, mogu u čoveku izazvati razna stanja bolesti svih vrsta. Isto tako, ukoliko je potrebno i za čoveka pogubno, mogu ga i izlečiti. To činim u slučaju da se za ozdravljenje moli nekome drugom osim Stvoritelju. Tada ga više nikakva sila ne može izbaviti iz mojih ruku.

Možda bi moje delovanje mogao lakše shvatiti kada bih ga uporedio s jednom velikom kompanijom. Ali, ono što nećeš moći razumeti jeste da kompanija koju ja vodim ima milijarde zaposlenih, da ima stotine različitih područja delovanja, da su sva ona u savršenom skladu i da su podređena jednom jedinom cilju - uništenju čoveka. U mojoj korporaciji nema svađa, nema plate, nema karijere, nema odmora. Zlo, rasulo i nesklad smo namenili vama – ljudima. Nema područja ljudskog života gde mi nismo angažovani i na koji nemamo uticaja. Ali, to ćeš tek imati prilike da vidiš.

Uprkos ograničenjima koja mi je Stvoritelj nametnuo, uz sve moći koje imam nije mi teško ljude dovesti tamo gde ja želim. Uz savršenu psihologiju, veliku upornost i praksu od gotovo šest hiljada godina, ovaj svet je, uz manje izuzetke, tačno u stanju kakvo ja želim. Šteta što si ograničenog uma. Šteta što u vašem ljudskom rečniku ne postoje određene reči kojima bih ti mnogo podrobnije mogao opisati svoju moć. Ovako, moraćeš se zadovoljiti s ovim.

Da li ti je sada jasno o čemu sam govorio na početku? Ja tobom manipulišem. Pitaš se kako možeš znati koje onda misli dolaze od mene, a koje su tvoje vlastite? Da bi dobio odgovor na to pitanje morao bi vrlo dobro poznavati Stvoritelja. A ja ću pronaći milion razloga koji će te sprečiti da Ga upoznaš. Svi će oni biti u obliku malih izgovora. I svi će oni ići u prilog tvojoj taštini. Tvome Ja. Ponekad će izgovori biti plemeniti, jer će te neki "viši" cilj, poput navodne brige o porodici i požrtvovnosti prema drugima sprečiti da upoznaš Stvoritelja.

I zato ti ne možeš pobediti. Mogao bi kada bi hteo. Stvoritelj bi ti dao Svoju silu za to. Ali ti to ne želiš. Zar ne? Želiš biti svoj. Želiš biti slobodan. Ne želiš ništa menjati. Zvuči li ti ovo poznato? Jesu li to tvoje misli?

Ili moje?

15. poglavlje

Dolazak Otkupitelja

Sve je bilo spremno. Sada se Otkupitelj mogao pojaviti. Preko pro-roka Danila sam saznao godinu Otkupiteljevog dolaska. Od Isaije sam saznao da će doći kao novorođenče i da će ga roditi devica. Od Miheja sam saznao gde će to biti. Pažljivo proučavajući jevrejske obrede znao sam i u kojem će se mesecu to rođenje dogoditi. Otkupitelj je trebao doći za godinu dana. Počeo sam tražiti koju bi to mladu devojk-u Stvoritelj mogao odabrati da nosi Njegovog Sina. U okolini Vitlejema nije bilo takve devojk-e. Sve sam ih u većoj ili manjoj meri udaljio od Stvoritelja. Postojala je devojk-a na drugom kraju Izraela koja je bila posebno verna Stvoritelju. Shvatio sam da će Stvoritelj na neki način baš nju dovesti do Vitlejema da rodi Sina. Nastojao sam svim silama tu devojk-u učiniti nedostojnom i tako sprečiti Stvoritelja da ostvari svoj plan. Nisam uspevao.

Ubrzo joj je stigla objava da je izabrana. Objavljeno joj je da će nositi Stvoriteljevog Sina. Budući da je bila upravo udana, morao sam njenog muža učiniti sredstvom kojim ću sprečiti Stvoriteljeve namere. Nadahnjivao sam ga ljubomorom, poniženjem, besom. Podsticao sam ga da je javno kamenuje, ali i on je bio vrlo blizak sa Stvoriteljem i od svega što sam pokušavao, uspeo sam samo da ga nagovorim da je napusti. Ali, Stvoritelj se umešao i u snu mu objasnio o čemu je reč. Nekoliko meseci posle, Stvoritelj, koji je uzeo pravo da određuje vladare na mojoj planeti, podstakao je cezara da sprovede popis stanovništva. Na taj način je Josifa i Mariju doveo u Vitlejem. Računao sam da ne bi bilo loše kada bi se dete rodilo u nehigijenskim uslovima i kada bi zbog toga, kao i mnoga druga deca, umrlo zbog bolesti. Trebalo im je samo zatvoriti sva vrata u prenoćištima. Uspeo sam. Svi su ih odbili, iako su neki imali mesta. Bilo mi je zabranjeno da pridem štali gde su na kraju završili. Da se Sin rodio saznao sam gledajući

veliko mnoštvo anđela koji su se za ovu priliku pokazali ljudima dok su pevali pesmu Sinu.

Anđeli su istovremeno bili vrlo ožalošćeni jer narod, uz sva proročanstva koja je do tada dobio, nije imao pojma šta se te večeri trebalo dogoditi i šta se dogodilo. Značenje proročanstava sam tačno protumačio jedino ja. Istovremeno sam ljudima davao sugestije da ih pogrešno tumače i tako za Otkupiteljev dolazak ostanu potpuno nespremni. Anđeli su to tada objavili jedino pastirima. I oni su bili jedini posetioci te noći koji su bili u štali. Niko drugi.

Pastiri su brzo otišli među ljude i počeli im govoriti o događajima te noći. To je bila prva prilika da proverim jesam li narod dovoljno pripremio da odbace sve što o Otkupitelju budu slušali. Naravno. Iako su poslušali neuke pastire, ipak je prevagnulo ono što su im govorili njihovi fariseji i književnici koje sam ja poučio kako tumačiti proročanstva. Mesija treba da dođe da ih oslobodi od Rimljana, a novorođenče to ne može učiniti i stoga to nije taj Mesija. Narod je nastavio da živi kao i do tada. Ništa se nije promenilo.

Josif i Marija su se nastanili u Vitlejemu. I ostali u njemu. Dete je po obrednom zakonu doneseno u hram na posvećenje.

Saznao sam da su neki astronomi i učenici ljudi s istoka videli ono mnoštvo anđela koje je pevalo na nebu i da su pomislili kako se radi o zvezdi. Uz pomoć jevrejskih spisa koje su imali još od vremena jevrejskog ropstva, počeli su proučavati šta bi ta zvezda značila. Nastojao sam da im sakrijem značenje proročanstva. Nisam uspeo. Postigao sam samo da ga nisu otkrili odmah. Nekoliko meseci kasnije pronašli su odgovor na svoje pitanje i zaključili da je to zvezda koja najavljuje dolazak izraelskog cara. Spremili su se i krenuli na put. Desetak meseci kasnije stigli su nadomak Izraela. Očekivali su da će ih svako s lakoćom uputiti prema novorođenom caru. Ali, zahvaljujući meni, niko nije znao ništa o tome. Odlučili su da pođu pravo u glavni grad tadašnjem caru, Irodu. Ni on o tome nije ništa znao, pa je poslao svoje ljude po književnike i sveštenike da mu razjasne pitanja mudraca. Oni su samo znali da se Mesija treba pojaviti iz Vitlejema.

Irod je bio idealan da izvrši moje planove. Moje misli postale su njegove misli. Ispunio sam ga mislima da će ostati bez carstva. Tražio je da mu mudraci kažu gde su našli Mesiju kako bi i on otišao da ga vidi. Tek sada se mudracima na putu ukazala zvezda koja ih je dovela do kuće u kojoj je bio Stvoritelj Sin.

Nakon što su Ga darivali i odali Mu počasti, Stvoritelj im je otkrio moje namere i oni su u svoju zemlju otišli drugim putem. Nije bilo

teško Iroda nagovoriti na drastičan postupak. Budući da je saznao da se Mesija rodio pre nešto više od godinu i po dana, nisam želeo da reskiram pa sam ga nagovorio da izda zapovest da se sva deca do dve godine ubiju. Stvoritelj se opet umešao i rekao Josifu i Mariji da pobegnu u Egipat. Sav pokolj bio je uzaludan. Nisam uspeo. Ali, biće prilike. U proteklih pet stotina godina sve sam pažljivo pripremio i Otkupitelj u ljudskom telu nije imao nikakvih izgleda.

Dovoljan je bio jedan jedini, mali greh u bilo kom obliku. I onda bi ovaj svet pripao meni. Nisam imao ni najmanjih sumnji da ću konačno uspeti.

16. poglavlje

Sučeljavanje

Zbog Josifove i Marijine prisnosti sa Stvoriteljem tokom svih godina Otkupiteljevog detinjstva na Zemlji, nije bilo moguće na bilo koji način učiniti ih neopreznim. Stvoritelj im je u potpunosti objasnio njihovu nemoć u borbi protiv mene, tako da su se oslanjali isključivo na Njega i Njegovu silu.

Nakon povratka iz Egipta i naseljavanja u Nazaret neumorno sam tražio priliku kako bih Otkupitelja naveo da pogreši. Svi moji naponi i najveći broj anđela koji su bili pod mojom vlašću, bili su usmereni na jedan jedini cilj. Naveći Ga da pogreši. Zbog roditeljskog vaspitanja i spoznaje o sebi da je Stvoritelj Sin, Otkupitelj je i u svojoj mladosti odolevao svim mojim napadima kroz zamke koje sam mu postavljao. Konačno, kada je navršio trideset godina pristupio je obredu krštenja. Time je otpočeo svoju službu. Stvoritelj ga je odveo u pustinju da bi ga pripremio za nadolazeća direktna sučeljavanja sa mnom. Nakon što je četrdeset dana razgovarao sa Svojim Ocem i postio, bio je spreman.

Nisam čekao da mi promakne najbolja prilika koju ću možda ikada imati. Istina, bio je duhovno osnažen, osvedočen u Očevu naklonost, ali bio je fizički iscrpljen. To nisam smeo propustiti. Ja najbolje znam koliko je čovek slab kada je u pitanju apetit. A On je bio gladan. Vrlo gladan. Kada bih Ga uspeo navesti da pokaže svoju božansku silu, svi bi Njegovi planovi propali. Sva Njegova postignuća ne bi imala svoju težinu jer bi ljudi smatrali nemogućim za sebe postići Njegova ostvarenja budući da je On to postigao služeći se nadljudskom silom.

Ali, glad njemu nije pomutila razum i moja zamka je propala. Zatim sam Ga uveravao da bi trebao sebi dokazati koliko je Stvoritelj na Njegovoj strani time što će se baciti s hrama. Čak sam citirao i Bibliju uveravajući da će Ga Stvoritelj sačuvati. Ali, odbio je. Znajući ljudsku potrebu za moći i vlašću ponudio sam Mu celu ovu planetu sa svim

njenim bogatstvima, ako mi se pokloni. Silom koju Mu je Stvoritelj dao oterao me je. Mom besu i frustraciji nije bilo kraja. Čoveka u njegovom najslabijem izdanju nisam mogao navesti da me posluša. Nisam uspeo pobuditi ni sumnju u Stvoritelja. Čak ni moć koju sam Mu nudio nije imala baš nikakvog uticaja na Njega.

Ovo nije smelo da se dogodi. Ova planeta je bila moja. Polagao sam pravo na nju jer do sada nijedan čovek nije uspeo u potpunosti ostati odan Stvoritelju. Ako bih i Njegovog Sina naveo i na najmanju neposlušnost, sumnju ili kakvu grešnu pomisao, moja bi pobeda bila konačna. Stvoriteljeva nastojanja da ovu planetu vrati Sebi, bila bi u tom slučaju, uzaludna.

Ali, tokom moje prakse pokazalo se da, iako su neki ljudi bili sposobni da mi se odupru u velikim stvarima, makar to bilo i u direktnom sukobu, padali su na malim stvarima na koje sam ih indirektno naveo. Znao sam da nemam razloga za brigu. Okolnosti su bile savršeno pripremljene za ovaj trenutak, i sva moja moć je bila usmerena samo na to.

Pažljivo sam posmatrao Otkupiteljev rad. Počeo je oko sebe okupljati učenike. Sve su to bili neuki ljudi. Nisam razumeo takvu strategiju. Kada bih ja želeo izvršiti veliki uticaj na narod, ja bih otišao carevima, sveštenicima, bogatašima, uglednim ljudima. To sam i radio. Vrlo uspešno. Ali, on je znao da su ti ljudi pod mojom upravom i da su mu vrata kod njih odavno i čvrsto zatvorena. Pitao sam se kako je On svoj uticaj mislio proširiti uz pomoć ovih neukih i neuglednih ljudi. Dok je prikupljao učenike odlučio sam da i među njih ubacim nekog odanog meni. Izabrao sam Judu. On je, za razliku od ostalih, bio vrlo inteligentan i pronicljiv. Imao je vrlo izražene nacionalne sklonosti i shvatio sam da bih preko njega mogao izvršiti uticaj na ostale učenike, ali i na samog Otkupitelja.

Kao što sam i očekivao, Otkupitelj je živeo na način koji je Stvoritelj zamislio za čoveka. U potpunom skladu s Njim. Želeo je ostalim ljudima vlastitim primerom pokazati kako je to, uprkos ljudskom stanju, u potpunosti moguće. Govorio je o uzvišenim moralnim načelima Neba, o međuljudskim odnosima, o bratskoj ljubavi. Govorio je o Stvoriteljevom Zakonu, ali ne o njegovoj formi već o njegovom smislu. Smislu koji sam ja uspeo da sakrijem. Govorio im je o potrebi promene karaktera. Govorio je o svojoj ulozi. Ispravno je ljudima tumačio proročanstva i obrede koji su hiljadama godina ukazivali na Njega. Govorio im je o otkupljenju i spasenju. O večnom životu. Pokazivao je savršenu poslušnost Stvoritelju i ljude ohrabrivao

na nju. Pokazivao je šta savršena poslušnost omogućava običnom čoveku. Hranio je gladne, lečio je bolesne, vaskrsavao mrtve. Brojno mnoštvo je dolazilo k Njemu. Mučilo mi se od toga. Sve ono što sam vekovima gradio polako se počelo raspadati.

Preko fariseja i književnika pokušavao sam Ga prevariti na razne načine. Postavljao sam mu stotine zamki. Pokušavao sam ga prikazati kao onoga koji narod podiže protiv vlasti, kao onoga koji huli na Stvoritelja, pokušavao sam Mu potkopati autoritet dovodeći u pitanje Njegovu vlast, predstavljao Ga kao onoga koji radi protiv njihovih obreda i običaja, kao Onoga koji želi srušiti hram. Naveo sam Ga da plaća hramski porez kako bih ga obezvređio jer su proroci bili oslobođeni od toga.

Najviše od svega sam Ga nastojao obeshrabriti kako ne bi nastavio do kraja sa svojom službom. A nema većeg obeshrabrenja od toga kada vidiš da ono što radiš uvek biva pogrešno protumačeno i obezvređeno. Uspeo sam da većina Njegovih čudesa bude protumačena kao moje delo. Toliko sam uspeo zaslepiti ljude da su, zbog predrasuda o Mesiji koja sam im ja nametnuo, sve što je On radio, obezvređili.

Ljudi su ipak istraživali da li je On Mesija, ali ovo što je On činio nikako nisu mogli uklopiti u ono što su očekivali. Oni su očekivali oslobođenje od Rimljana, a On im je nudio oslobođenje od greha. Oni su očekivali da će carevati nad svim narodima, a On im je nudio nebesko carstvo. Mesija se trebao pojaviti iz Vitlejema, a oni su mislili da se On pojavio iz Nazareta. Oni su očekivali cara, a dobili su slugu. Sva proročanstva koja su govorila o Njegovom prvom dolasku uspeo sam u umovima ljudi potpuno zamračiti njihovim težnjama i željama da se oslobode Rimljana. Proročanstva o Njegovom drugom dolasku oni su primenjivali na prvi. Ponosio sam se svojim uspehom. Razočaranje u ljudima je raslo.

Bilo je vreme da delujem preko svog čoveka. Jude.

17. poglavlje

Juda

Pod izgovorom iskrenog učenitva, u Judi sam podstakao misli kako je Otkupitelj savršena ličnost pomoću koje bi Jevreji ostvarili ono što su odavno želeli. Dok je posmatrao Otkupiteljeva dela, pomogao sam mu da pripremi plan kako bi Otkupitelja naveo da, zbog volje i potrebe naroda, učini ono što narod želi. Da ih oslobodi od ropstva.

Jednom prilikom, dok je Otkupitelj hranio veliko mnoštvo ljudi, Judu sam ispunio mislima o tome kako se Jevrejima, s Otkupiteljem na svojoj strani, niko na ovom svetu neće moći odupreti. On gotovo ni iz ničega može nahraniti celu vojsku. Sve ranjene vojnike On će isceliti, sve poginule vojnike On će vaskrsnuti. Sve ojađene i demoralizovane vojnike On će ohrabriti. Juda je morao nešto preduzeti. Trebalo je Otkupitelja makar i silom i protiv Njegove volje krunisati za cara. Ako bi to odbio, narod bi ga odbacio. A On ne želi da ga narod odbaci. Ionako se bori za njihovu naklonost. Otkupitelj jednostavno nije imao izbora. Morao je pristati i prihvatiti krunu. Svi bi to pozdravili. I neuki narod. I fariseji. I sveštenici. Koji bi čovek odoleo ovome? Nijedan. Zamka je bila doslovno savršena.

Juda je ubrzo organizovao da se Otkupitelj postavi za cara. Narod je bio oduševljen. Svi su govorili da se ovako nešto na Zemlji nikada nije desilo. Jedino nisu razumeli Otkupiteljevu skromnost. Odlučili su da deluju. Bio sam blizu ostvarenja svog cilja. Ako prihvati carevanje, neće ga ubiti. Ako Ga ne ubiju, neće otkupiti čoveka. Ako ne otkupi čoveka, i On će sam biti pod mojom vlašću. I ceo će svemir biti MOJ.

Na moje zaprepaštenje, On je saznao šta ljudi smeraju i iskrao se iz mnoštva i otišao.

Moj bes postao je bes naroda. Moja frustracija postala je njihova. Moja mržnja postala je njihova. Ali, bes u meni ne umanjuje mogućnost rasuđivanja kao kod čoveka. Naprotiv. Odmah sam Judi sugerisao da bi bilo najbolje kada bi Otkupitelja predao sveštenicima i na-

rodnim starešinama jer će tada, kada bude sprečen da obavlja svoje delo, morati upotrebiti svoju božansku silu da se oslobodi. Juda je počeo planirati kako da to izvede. Izdaja nije ono što je Juda želeo. On je samo želeo da Otkupitelja iskoristi za dobrobit naroda. Makar i protiv Njegove volje. Takvim sam mu mislima bar ja ispunio um. Niko osim mene nije mogao videti dubinu onoga što je Otkupitelj radio. On je želeo onu istinsku i pravu dobrobit ljudima. Večnost uz Stvoritelja. A ja sam ljudima izbrisao gotovo sve vezano za taj cilj i kao najveći cilj im postavio zemaljsku dobrobit. U ovom slučaju oslobođenje od Rimljana.

Juda će ostvariti moje planove. Znao sam to. Prekasno će shvatiti da je pogrešio.

18. poglavlje

Saznanje o uništenju

Vrlo sam pažljivo slušao sve što je Otkupitelj iznosio ljudima ne bih li to mogao zloupotребiti protiv Njega. I onda, u jednom trenutku obraćanja svojim učenicima, saznao sam za sudbinu kakvu mi je Stvoritelj namenio. On nije mislio samo da me progna ukoliko Otkupitelj uspe u svom planu. On je mislio da me uništi. U potpunosti. Zauvek. Obuzeo me užas. Do sada me tešilo što jarac Azazel, na kojeg su simbolično stavljeni gresi naroda, nije bio ubijen, već samo prote-ran. Ali, Stvoritelj nije greh nameravao ostaviti nekažnjenim. Otkupitelj je trebao platiti kaznu umesto pokajanog čoveka, ali ću ja snositi posledice koje je trebao snositi onaj koji se pokajao. Sve mi je postalo jasno. Svaki čovek kojeg uspem zauvek odvojiti od Stvoritelja, sam će snositi konačnu kaznu za sebe i svoje prestupe, dok ću za one koji su se pokajali, posledice snositi ja. Njihov greh je bačen na mene. Ja ću ispaštati umesto njih.

Ova spoznaja je samo pojačala moj bes i moju mržnju prema Stvoritelju. I prema svim ljudima. I prema tebi. Moja osveta će biti strašna. Ja ću biti uništen, ali ćete svi patiti. Strašno patiti. Kako nema drugog načina da Stvoritelju naudim osim preko ljudi, možeš li pretpostaviti ko će najviše patiti? Možeš li pretpostaviti ko će najviše osetiti svu moju mržnju i svu moju moć? Možeš li sada razumeti s kojom predanošću radim na uništenju svakog čoveka? Bez izuzetka!

19. poglavlje

Pasha

Nisam mogao da razumem šta motiviše Otkupitelja da siđe s nebeskog prestola i postane jedno od tih bezvrednih bića – čovek. I ne samo to, u stanju je da dozvoli da Ga Njegova vlastita stvorenja ubiju!? A zbog čega? Da bi On platio kaznu za greh umesto njih? Hiljadama godina nisam mogao verovati u to, ali sada sam video da je On to zaista spreman da učini. Morao sam Ga sprečiti.

Neumorno sam Mu došaptavao da će Njegova smrt biti uzaludna. Da se ne isplati umreti za čoveka. Da je čovek zaslužio da ostane pod mojom vlašću. Mnogim neuspesima u Njegovom radu uvek bih ga iznova podsećao na to. Iako ih je On hrabrio, težio, lečio, podizao iz mrtvih, oni su ga sada mrzeli. Tri i po godine je to neumorno činio, i šta je postigao? Imao je šačicu od dvanaest jadnika koji su Ga se bili spremni odreći i na najmanji znak nevolje. I njima samima je tri i po godine govorio, poučavao ih, živio s njima dan i noć, a oni su mislili samo na jedno – ko će od njih biti najveći u toj novouspostavljenoj vlasti nad Rimljanima?

Oni, ni uza sva Njegova objašnjenja, nisu shvatali da se On prvi put na Zemlji treba pojaviti baš ovako. Kao sluga koji će umreti.

I šta je On imao nakon tri i po godine? Ništa! Veliko ništa. Ako ne računamo tugu, jad i razočaranje. Niko ne može nadvladati toliko obeshrabrenje. Moraće odustati. Bio sam uveren u to.

Juda je sve pripremio. Za trideset srebrenika sveštenici su dobili obećanje da će im on pomoći da uhvate Otkupitelja. Jevrejski praznik Pashe je došao. Tokom večere, Otkupitelj je raskrinkao Judu tako da je samo ovaj znao o čemu se radi. Nakon toga Otkupitelj je sa nekim učenicima otišao u Getsimanski vrt. Tamo sam Ga čekao ja. Upotrebio sam svoju silu do krajnjih granica da Mu slomim odlučnost i volju da nastavi sa svojim planom. Telo Mu je jedva izdržavalo taj pritisak. Odjednom sam shvatio da je potpuno sam. Njegov Otac više nije bio

uz Njega? Šta se dogodilo? Nakon trenutka zbunjenosti nastavio sam sa pritiskom na Njega. Ali, odolevao je. Prvi put sam u Njegovim očima gledao strah i neodlučnost. Još samo malo i uspeću. Stvoritelj nije odgovarao na Njegove vapaje. Učenici koje je poveo sa sobom da se mole s Njim, spavali su. Bio je u potpunosti prepušten meni. Um sam Mu ispunio najcrnjim mislima i strahovima. Krajnjim beznađem. Ništa nije uspevalo. Mogao sam Ga jednim prstom zgnječiti, ali mi je to bilo zabranjeno. Nakon svega, iz Njega je bljesnula konačna odlučnost da nastavi do kraja. Nisam imao nameru da odustanem. Sve je bilo na kocki. Ako je odoleo psihičkom pritisku, neće fizičkom. I mnogo snažniji od Njega su tu odustajali. I On će.

Ubrzo su stigli i sveštenici sa svojim ljudima predvođeni Judom. Za Judu je ovo bio vrhunac. Kada je Otkupitelj spomenuo da može pozvati anđele u pomoć, Juda je verovao da će to i učiniti. Oslobodiće se. Preuzeti vlast nad Izraelom. Povesti ih u pobedu. Njemu, Judi, svi će biti zahvalni. Ali, Otkupitelj to nije učinio. Svezali su Ga. Tukli. Vodili od jednog poglavara do drugog. I Juda je odjednom, pre nego svi ostali, shvatio šta su značile reči koje je Otkupitelj govorio o svom stradanju i smrti. Pa, On se neće osloboditi! On će umreti! A on – Juda – je kriv za to. Pošao je sveštenicima da objasni da je Otkupitelj nevin. Ali bilo je kasno. Gotovo da se hteo pokajati, ali zašto bih ja snosio njegovu kaznu? Uverio sam ga da je njegov greh toliki da se za njega ne može pokajati i da mu je najbolje da se ubije. Poslušao me je.

Kada su Otkupitelja odveli pred Pilata, video sam da je ovaj sklon da Ga oslobodi. Predočio sam mu sve moguće političke probleme ako bi se usudio da oslobodi ovog čoveka. Narod bi se mogao pobuniti, on bi mogao biti kriv za nemire, vlast nad Judejom bi mu oduzeli, ko zna šta bi se s njim dogodilo. Dvoumio se. Osuditi nevinog i zadržati političku karijeru, ili osloboditi ga i oprostiti se sa svim svojim ambicijama. Nije dugo razmišljao. Kako rekoh, čovek je u stanju zbog moći da učini i najčudnije stvari. Otkupitelj je bio osuđen. Ali, nisam to mislio završiti tek tako. Njegova smrt značila bi moj poraz. On nije smeo umreti. Odlučio sam samo da ga mučim do te mere da uvidi besmisao toga što želi da napravi. Da želi umreti i otkupiti vlastita stvorenja koja su Ga u stanju mučiti i ubiti. Podsticao sam mnoštvo da Ga izvrgnu najvećem poniženju. Ruganje, pljuvanje, udaranje, skidanje do gola, krunisanje trnjem, bičevanje. Celo sam vreme bio uz Njega i došaptavao Mu. Zar zbog tih ljudi želi umreti? Zar njih želi otkupiti? Neka odustane, neka se vrati svome Ocu.

Pošao je prema mestu gde će Ga razapeti. Ovaj sam način umiranja posebno osmislio da bi ljudi danima patili. Pribili bi ih na krst kroz ruke i kroz stopala. Kolena bi bila blago savijena. Viseći na klinom probodenim rukama, pritisak na pluća je bio toliki da bi se počinjali gušiti. Tada bi se, uz veliki bol, oslanjali na probodene noge kako bi mogli udahnuti.

Bio je pribijen na krst. Podignut. Nisam se odvajao od Njega. Imao sam pred sobom nekoliko dana kako bih Ga uverio da odustane. Niko ne može izdržati te muke. I ljude sam podsticao da Mu se rugaju dok je visio. Želeo sam Ga navesti da uzme umirujuće sredstvo koje bi Mu zamaglilo um kako bih lakše mogao delovati na Njega. Odbio je.

Odjednom, nebo se zamračilo. Nastao je muk. Potom panika. A On je bio sam. Jedini koji je bio uz Njega, bio sam ja. Uveravao sam Ga da, osim što ništa nije postigao kod ljudi i Otac je otišao od Njega. Shvatio sam da su u tim trenucima priznati gresi celog čovečanstva bili na Njemu. Ako i izdrži moj pritisak i fizičku patnju, neće izdržati razdvojenost od Oca. Odustaće, mislio sam, bar zbog toga.

Par sati nakon toga dogodilo se ono što se nikako nije smelo dogoditi. On je umro. Ne postoje reči koje bi opisale ono što sam tada osećao. On nije smeo umreti. Morao je odustati. Ali nije. Proročanstva i simboli o smrti Mesije, na koje su ukazivali obredi, toga dana su se ostvarili.

Moja sudbina bila je zapečaćena. Moj poraz konačan. Jedina prilika koju sam imao propala je. Opovrgnuo je sve moje tvrdnje koje sam iznosio protiv Stvoritelja i Njegovog zakona.

Skinuli su Ga s krsta i sahranili. Govorio je da će vaskrsnuti. Nisam se zanosio mišlju da mogu to sprečiti. Ali, zbog lakovernih morao sam dati povod za novu laž. Laž o tome da On nije vaskrsao. Da su Ga ukrali njegovi učenici. Pokraj dobro uvežbanih rimskih ratnika. Naravno da su mnogi u to poverovali.

Vaskrsao je. Objavio se ženama. Pojavio se među učenicima. Slušao sam Ga šta im govori. On će ostati s Njima do svršetka sveta. Zar misli da će ta šačica neobrazovanih jadnika moći bilo šta korisno napraviti? Pa manipulisao sam njima dok je On lično stajao pored njih. Kada Ga ne budu videli, to će biti još lakše.

Proročanstva koja su bila dana do tada, ukazivala su na još dugi niz godina koji je trebao doći. Morao sam tražiti nove načine da zadržim vlast nad Zemljom.

20. poglavlje

Apostoli

Otkupitelj se vratio Ocu. Rekao je jedanaestorici da se ne udaljuju iz Jerusalima. Proročanstva su govorila da će primiti potrebnu Silu za početak svog rada. On im je lično to obećao. Ali Stvoritelj ne daje svoju Silu ako za to nisu stvoreni preduslovi. Morao sam ih razjediniti. Učiniti nesložnim. Njihov život ispuniti obavezama. Zaokupiti drugim životnim brigama. Progoniti ih pomoću ljudi koji su bili pod mojom vlašću. Bez Sile odozgo biće potpuno bespomoćni. Odlučio sam Otkupiteljevo delo uništiti u samom njegovom početku. Ipak, oduševljenje i iskustvo koje su imali bili su nepremostiva prepreka da učinim ono što sam nameravao. Nisu se razdvajali. Neprestano su ponavljali jedni drugima šta se događalo. Molili su se zajedno. Podupirali jedni druge. Tumačili su i utvrđivali ono što im je Otkupitelj govorio nakon svog vaskrsenja.

Deset dana nakon odlaska k Ocu, Otkupitelj je poslao Silu svojim učenicima.

Do tada sam se težio kako Otkupitelj nije ostavio značajniji trag na Zemlji svojim životom i radom. Bio sam stoga siguran da veći uspeh neće imati ni njegovi učenici. Ali, kada su učenici ispunjeni Silom odozgo izašli među mnoštvo naroda koji je već shvatao da je prevaren i da je Onaj koga su dali ubiti bio stvarno Stvoriteljev Sin – Mesija koga su čekali, nije puno trebalo da se hiljade ljudi počne kajati i obraćati Stvoritelju. S nevericom sam pratio šta se događa. Na mojoj planeti ljudi ustaju protiv mene?

Kao i puno puta do tada poslužio sam se državnim i crkvenim vlastima kako bih ostvario svoj cilj. Organizovao sam progon i uništenje tog pokreta. Svaki koji je bio veran Stvoritelju i koji je stao na Njegovu stranu bio je proglašavan bezbožnikom i neprijateljem naroda. Ljudski um sam potpuno zamračio i oni su sada bili sposobni druge ljude, koji zapravo nisu učinili nikakav prestup nekog zakona, zatvarati i svirepo

ubijati. Organizovao sam javna kamenovanja, progone. Narod je bio u euforiji. Jedni da slede one koji su išli za Otkupiteljem, a drugi da ih unište. Izabrao sam vrlo pobožnog Jevrejina kojega sam u potpunosti nadahnuo i naveo da veruje kako je progonstvo i istrebljenje Otkupiteljevih sledbenika zapravo Stvoriteljeva volja. Iako je i veliki broj drugih prihvatio ovakvu moju sugestiju, on je to posebno revno i uspešno obavljao. Međutim, Otkupitelj je odlučio baš njega, Savla (Saula) iz Tarsa, odabrati za dvanaestog apostola. Ukazao mu se, objavio i poslao ga učenicima. Oni su ga uputili u ono što je Otkupitelj činio i govorio, a sam Otkupitelj mu se objavljivao u vizijama i pripremao ga za službu. Znajući Savlove sposobnosti i revnost odlučio sam ga smaknuti jer mi je mogao biti prilična smetnja.

Vrlo brzo, apostoli su organizovali Crkvu i pod Otkupiteljevim vođstvom raširili se po svim zemljama. Od šačice jadnika postali su doslojni protivnici. Jedino što sam mogao činiti bilo je zagorčavati im život stavljajući im na put razne prepreke. Državne vlasti kao i fanatični formalni vernici bili su oruđe kojim sam vrlo uspešno sprečavao napredak njihovog dela. U očima tih ljudi Stvoriteljeve sledbenike učinio sam omraženom sektom, izvrtao njihova učenja, dodavao sve ono što bi ih učinilo odbojnim.

S druge strane, i same apostole sam mučio malodušnošću. Nisu mogli shvatiti zašto nailaze na tolike prepreke nudeći svetu nešto bolje od onoga što je imao. Neki od apostola su pisali poslanice i slali ih kako bi hrabрили novoosnovane crkve koje su morali napustiti jer su odlazili osnivati nove. Vrlo pažljivo sam proučavao to što su pisali i među samim vernicima podizao one preko kojih sam pogrešno tumačio reči i poruke iz poslanica i tako razarao Crkvu iznutra. Morala je propasti. Pre ili kasnije. Posebnu pažnju sam posvetio tome da same apostole likvidiram jer su oni bili živi svedoci onoga što je Otkupitelj radio i govorio. Kao takvi su bili i najveći uzrok širenju te Crkve. I uspeo sam. Jednog po jednog. Na vrlo okrutne načine. Dok su umirali, bio sam pored njih i pitao ih gde im je sada njihov Otkupitelj, zašto ih ne spasi, ali to ih nije obeshrabrilo jer su oni znali da im je zapravo ovaj život priprema za bolji. Večni. Umirali su s radošću. Znao sam da i ovaj put moram izvrnuti smisao onoga što je Otkupitelj učio. Ali za to je bilo potrebno vreme, a ja sam morao delovati odmah.

Ubijajući ih oduzimao sam im priliku da žive, ali sam i sebi samom oduzimao priliku da ih zadobijem za sebe odvođeci ih u neveru ili

fanatizam. Ipak, nije bilo drugog načina da zaustavim širenje istina koje su propovedali.

Nastavio sam sa podsticanjem progonstva i neprijateljstva prema njima gde god bi se pojavili. Morao sam dozvoliti da izgubim mali broj njih, makar i bili spašeni, da bih sprečio da se to proširi na druge. Koliko god se trudio činilo se da su uvek korak ispred mene, bez obzira što sam u potpunosti znao njihove planove. Iako sam u prvu Crkvu uneo mnoge lažne doktrine, iako sam nastojao zadržati stare zablude i uneti besmislene obrede, Crkva je nastavila da raste. Za obraćene Jevreje sam imao jednu vrstu zabluda, a za obraćene ne-Jevreje, drugu. Ali, to je samo malo usporavalo rast Crkve. Nije ga sprečavao.

Počeo sam smišljati novu strategiju borbe protiv Stvoritelja. Borbe protiv onoga što je preko Otkupitelja napravio. Do sada sam uspeo ugušiti sve Njegove pokušaje da istine o sebi proširi svetom – uspeću i sada.

21. poglavlje

Pobednička strategija

Nakon smrti Otkupitelja, Jevreji su po Danilovom proročanstvu, imali još tri i po godine da se pokaju i obrate Stvoritelju. Nisu to učinili, bar ne kao narod. Sami su izabrali mene za svog gospodara. Odlučio sam uništiti i spomen na njih. Vrlo brzo sam učinio da i sam Jerusalem bude razoren. Stvoritelj je uspeo sačuvati samo svoje sledbenike koje je na vreme izveo iz Jerusalima par godina pre njegovog potpunog uništenja. Ostali su, zarativši međusobno, istrebljivali jedni druge sve do trenutka kada je došao Tit i razorio ceo grad. Želeo ih je samo pokoriti i sačuvati im hram i grad. Nije želeo žrtve. Uspeo sam toliko razbuktati jevrejski nacionalni ponos, da su svi njegovi naponi da privoli Jevreje na predaju, propali. Na kraju Tit je uspeo ući u grad, a zbog besa rimskih vojnika i njihove mržnje prema Jevrejima koji su tada živeli u Jerusalemu, grad je bio spaljen i uništen. Hram isto tako.

Razgnevljen zbog uspeha Otkupiteljevog dela odlučio sam da svim silama moram da nastojim da fizički istrebim Njegove sledbenike. Ceo tadašnji svet bio je pod mojom upravom. Rim i sva njegova vlast klanjali su se meni. Organizovao sam javna ubistva hrišćana kao zabavu. Hrišćane sam uspeo optužiti kao državne neprijatelje i uzrok svega zlog što se događalo. Hvatali su ih, zatvarali i bacali u arene. Umirali su u mukama. Bacali su ih pred lavove, spaljivali na lomačama, bacali pred naoružane gladijatore, mučili, ubijali. Ali, oni su kao i njihovi učitelji umirali s radošću. Čak s pesmom. Međutim, umesto da ostale ljude takvim postupanjem demorališem i prestrašim, umesto da ostali odustanu od toga da slede Otkupiteljevu nauku i žive po njoj, to kao da je bio dodatan podsticaj da se pridružuju Crkvi. Hrišćanima. Tako su ih nazvali.

Skrivajući se u katakombama pod zemljom, sastajući se tajno, Crkva je nezaustavljivo rasla. Mnogo brže nego što sam ih ja uspevao uništiti. Postojala je opasnost da ostali ljudi shvate moje postojanje

pitajući se ko ima interesa da nekog poštenog, poniznog, dobrog, skromnog i moralnog čoveka bez ikakvog razloga ubije. Mogli bi delovanje ljudi koje sam na to podsticao povezati sa mnom. Želeo sam i dalje da ostanem u senci. Morao sam smisliti nešto drugo. Delotvornije.

I onda mi je sinula genijalna zamisao. Poznavajući Stvoritelja, znao sam šta On želi od svojih sledbenika. A znao sam i šta ne želi. Šta Ga vređa. Znao sam i pod kojim uslovima On ni na koji način ne može spasiti ljude iako su uvereni da Mu služe.

U istinu, koju je ostavio svojim sledbenicima, odlučio sam ubaciti malo zablude. Ne puno, kako zablude ne bi bila lako uočljiva. Ne odjednom, kako je ni vodeći ljudi Crkve ne bi primetili.

Stvoritelj je svom narodu u staro vreme zabranio da slede verske običaje ostalih ljudi. U svom savršenom planu On nije želeo dopustiti da čovek unosi promene ili određuje pravila po kojima će se obraćati ili služiti Stvoritelju. Znao je da ja stojim iza svega toga i da bih pre ili kasnije uspeo taj nedostatak u službi iskoristiti i ljude pridobiti na svoju stranu. Osmislio sam savršen plan kako da religiju starog Rima sjedinim s hrišćanstvom. Pričeka sam oko dvesto godina. Za to vreme nisam mirovao. Unosio sam sve više i više problema, zablude i predrasuda među hrišćane kako bih svoj plan uspešno ostvario.

Dolaskom Konstantina na vlast iskoristio sam ga kako bih konačno ostvario svoj plan. Uverio sam ga da je zbog političkih interesa najbolje da cela država ima jednu religiju. Hrišćanstvo. Budući da je imao prilično nejasnu predstavu o hrišćanstvu i njegovom smislu, on je naredio da se sva njegova vojska krsti i da svi postanu hrišćani. Budući da je mitraizam – obožavanje Sunca, već stolećima bila glavna religija u Rimu, sugerisao sam mu da zbog manjeg otpora svojih ljudi mitraistička božanstva preimenuje u hrišćanske apostole i nazove ih svecima, a mitraističke običaje u hrišćanske. Svi će biti zadovoljni time. Naravno, sve je to bilo vrlo suptilno obavijeno tako da je sve nalazilo svoje prividno opravdanje u Otkupiteljevoj nauci. Moram li reći da je moja zamisao bila toliko lukava i snažna da se održala do danas?

Da li si i ti deo nje?

Zamisao je bila doslovno savršena. Svi su ljudi upali u moju zamku. Gotovo svi. Vrlo mali broj je bio onih koji nisu bili zavedeni ovim mojim činom. Moj uspeh bio je nemerljiv. Ubijajući hrišćane fizički, samo sam im činio uslugu. Oni bi ostajali verni do smrti i time zadoobili ono što im je Otkupitelj i omogućio. Vaskrsenje i večni život.

Ali, unoseći zabludu u istinu postizao sam onu pravu pobjedu. Postizao sam njihovu večnu propast, a da oni to nisu znali. Nastavljali su živeti. Ostajali su religiozni. Molili su se Stvoritelju. Ali na moj način. Uvodio sam postupno sve ono što je Stvoritelj zabranio. Paganske običaje. Kipove. Slike. Čak sam uspeo promeniti sedmični praznik - praznični dan koji je ukazivao na Stvoritelja. Uspeo sam hrišćanski dan praznovanja i odmora koji je bio istovetan jevrejskom, prebaciti na prvi dan u sedmici. Tadašnjim hrišćanima ta zapovest je došla kao olakšanje jer su ih zbog te sličnosti poistovećivali i proganjali zajedno sa Jevrejima.

Svetkovinu u čast rađanja Sunca preimenovao sam u dan Otkupiteljevog rođenja. Isto sam napravio i sa prolećnom paganskom svetkovinom promenivši joj namenu u proslavu Otkupiteljevog Vaskrsenja. Preko običaja i praznika koje sam ja uspostavio, ljudi su se klanjali Stvoritelju. Bar su bili u takvom uverenju. Udaljivši ih na taj način od istine, ostali su bez mogućnosti da ostvare ono što je Stvoritelj za njih želeo. Nisam nailazio ni na kakav otpor. Ljudi su bili izgubljeni za večnost, a ja se nisam morao truditi da ih proganjam i ubijam. Kako rekoh - genijalan plan!

U to vreme sam pokušao ostvariti još jedan plan koji mi nije u potpunosti uspeo. Budući da je Stvoritelj tada pokrenuo ljude da izvrše odabir spisa koji će ući u biblijski kanon, ja sam ih pokušao nadahnuti i sugerisati im da u njega uvrste što više spisa koji su bili puke izmišljotine. Ali, Stvoritelj mi nije dozvolio da tu svoju zamisao ostvarim. Mogao sam jedino početi smišljati na koji način da obezvedim te spise. Ne preterano inovativno, ali vrlo korisno pokazalo se širenje sumnje u verodostojnost Biblije zbog toga što su je pisali ljudi i zbog toga što su ljudi odlučivali koja će knjiga ući u biblijski kanon, a koja ne.

Na moju sreću malo ljudi razmišlja o tome kada se suoče s takvim argumentom. On im izgleda neoboriv. Niko se ne pita zašto bi čovek izabrao i uvrstio u biblijski kanon one spise kojih se neće pridržavati, one spise koji će ga osuđivati, one spise zbog kojih će strahovati da ne dođu običnim ljudima u ruke. Niko se ne pita zašto onda nisu izabrali spise koji će odgovarati njihovim stavovima i to onda svesrdno preporučili narodu i na taj način osigurali potpunu vlast nad umom ljudi u stolicima koja će doći. Niko ne razmišlja da bi na taj način bilo rešeno pitanje verskih sukoba, progonstava, krivoverja... ljudi bi verovali upravo ono što oni žele. Upravo ono što JA želim.

Ljudska površnost i spremnost prihvatanja bez prethodnog razmišljanja i provere oduvek mi je jedna od najdražih ljudskih osobina.
I kod tebe mi se to sviđa.

22. poglavlje

Srednji vek

Rimsko carstvo se prema proročanstvu raspalo. Pod naletom varvarskih plemena ono je u potpunosti rasformirano. Nastojao sam Crkvi, koja je tada već imala razvodnjenu istinu, dati i državnu vlast. Tada bih se mogao u potpunosti obračunati sa malim brojem onih koji nisu prihvatili zablude koje sam uneo u Crkvu. U sledećim naraštajima Crkva je prestala biti ono što je Stvoritelj želeo, a postala je ono što sam ja želeo. Ali, morao sam se pre toga pobrinuti da Crkva, čije sam sedište premestio u Rim, bude odsečena od Istoka. Nisam hteo ostaviti ni najmanju mogućnost da se hrišćanstvo, pa makar i razvodnjeno proširi i na Istok.

Narodi Bliskog istoka bili su prilično razjedinjeni i nesložni, pa sam, znajući njihov mentalitet koji sam oblikovao tokom stoleća, u skladu s tim za njih osmislio posebnu religiju. Naravno, nesnošljivu prema hrišćanstvu i Jevrejima. Vrlo brzo sam ih uspeo organizovati i preko njih ovo novo verovanje proširiti od krajnjeg zapada pa sve do Indije.

Crkvi u Rimu sam dao religijsku i državnu vlast i moć koja uz to ide. Ubrzo je postala sušta suprotnost onome što je Stvoritelj želeo da ona bude. Zbog autoriteta koji je imala i lažnih dekreta koje sam joj sugerisao da izda kako bi potvrdila svoju vlast i nad Crkvom i nad državom, imala je veliki uticaj u celom tada poznatom svetu. Svi su priznavali njen autoritet i verovanja koja sam ja preko nje širio. Moja pobeda bila je gotovo potpuna.

Ipak, ovakvoj crkvi koja se uzdigla u moći i sili, nedostajala je mogućnost da širenje prave istine spreči na delotvoran način. Budući da sam preko nje organizovao nova progonstva onih koji su se protivili onome što je crkva učila, pravi Otkupitelji sledbenici su istinu mogli propovedati i učiti jedino u tajnosti. Pristalice Božje istine živeli su u krajnjoj bedi pa su samo na tom nivou i mogli širiti istine o Stvoritelju koje sam želeo sakriti. Naravno, doskočio sam i tome. Pod izgovorom

obnove u crkvi podstaknuo sam ljude da pod crkvenim okriljem osnivaju različite redove siromašnog sveštenstva i da se s onima koji su propovedali pravu istinu obračunaju i na tom nivou.

Crkvu sam unizio do te mere da je u Stvoriteljevo ime vršila naj-sramotnije ratove i istrebljenja. U Njegovo ime sam organizovao krstaške ratove i na taj način produbljivao jaz između Istoka i Zapada. Između ljudi i crkve generalno. Između čoveka i Stvoritelja. Mnogi su zbog ogorčenosti onim što je crkva bila u stanju da radi prestajali verovati da Stvoritelj uopšte postoji. Njima sam predstavljao crkvena učenja kao veštu, i od ljudi smišljenu, tvorevinu. Mom uticaju je tako postao izložen svaki čovek. Želeo on biti vernik ili ne.

Oduzevši narodu spise kojima se Stvoritelj želeo objaviti ljudima bio sam u mogućnosti širiti predrasude i zablude najrazličitijih vrsta. Uz već spomenuta prihvatanja paganskih običaja dodao sam još mnoštvo drugih zabluda i neistina - okrutni Stvoritelj koji kažnjava, Stvoritelj koga je potrebno umilostiviti, opravdanje delima, plaćanje da bi se dobilo oprostjenje, zagrobni život, molitve za mrtve, ljudski posrednici pred Stvoriteljem – sveci, obožavanje Otkupiteljeve majke. Obrede koje je sam Otkupitelj uspostavio uspeo sam neprimetno promeniti kako bi izgubili svoju pravu simboliku. Sve su to zablude koje sam uspeo uneti u Crkvu i čvrsto ih ukoreniti pa čak i prividno dokazati ostalim delovima Stvoriteljevih spisa kako bi bile što verodostojnije. Budući da sam oko Stvoriteljevih spisa uspeo stvoriti predrasudu da ih ispravno mogu tumačiti samo za to ovlašteni ljudi – poglavari crkve, nije bio problem održati te zablude sve do danas.

Osim što sam celo vreme Stvoriteljeve spise uspeo držati podalje od ljudi, običan narod sam u to vreme uspeo održati nepismenim dok su oni koji su znali čitati i pisati uglavnom bili pod mojim uticajem. Usmena predaja kao i mali broj spisa koje su Stvoriteljevi sledbenici pomno čuvali i uz pomoć pismenih vernika prepisivali, bili su gotovo beznačajni pokušaji da se istina o Stvoritelju i Otkupitelju održi. Bilo je trenutaka kada sam mislio da je sve konačno gotovo, ali je uvek nekolicina njih nalazila načina da istinu održi nepromenjenom. Kako je svetlost Stvoriteljeve istine tinjala sve slabije i slabije, s nestrpljenjem sam čekao trenutak kada će se u potpunosti ugasiti.

Ali, moje čekanje ne znači i neaktivnost. Budući da su Stvoriteljevi sledbenici živeli u lošim životnim uslovima, shvatio sam da su takve okolnosti idealne da bih ih istrebio na način na koji nisu računali i pomoću neprijatelja od kojeg se nisu mogli skriti. Novo, moćno i pod-muklo oružje zvalo se – crna kuga. Na sve načine sam do njih

pokušao dovesti tu smrtonosnu bolest, ali Stvoritelj nije dozvoljavao da oni budu u potpunosti istrebljeni. Iako je gotovo trećinu stanovništva poharala kuga, nisam uspeo uništiti taj mali broj sledbenika istine ni na taj način.

Na moje iznenađenje, Stvoritelj se uskoro poslužio iskrenošću jednog rimskog sveštenika koji je proučavao Njegove spise kako bi pokrenuo novi talas širenja istine. Mom besu nije bilo kraja. Gotovo pred samim uništenjem i nestankom Njegovih sledbenika, Stvoritelj je želeo da uz pomoć autoriteta koje sam ja uspostavio širi svoju istinu. Martin Luter je ustao protiv učenja vlastite crkve. Otkrio je ono što sam vrlo pažljivo skrivao. Istinu o opravdanju verom. Njome je raskrinkana zabluda o okrutnom Bogu i prikazana istina o Otkupitelju koji sam plaća kaznu za greh. Počeo je prevoditi Stvoriteljeve spise na narodni jezik. Želeo ih je učiniti dostupnim svima. To sam morao sprečiti. Želeo sam ih uništiti, ali Stvoritelj to nije dozvoljavao. Nalazio je uvek nove puteve da Njegova istina dođe do naroda. Uskoro su se u raznim delovima Evrope podizali slični pokreti. Uz pomoć moje crkve pokrenuo sam rat protiv svih onih koji su učili drugačije. Morao sam početi iz početka.

Uz pomoć inkvizicije, koja je do tada već bila uspostavljena, uspeo sam uništiti veliki broj onih koji su se usudili stati na stranu reformatora, ali moć koju sam imao preko svoje crkve nije bila dovoljna da u potpunosti zaustavi širenje istine, iako sam protiv nekih organizovao i pravi krstaški rat.

Ubrzo je otkrivena nova zemlja. Amerika. Deo Stvoriteljevih sledbenika je odlučio da se odseli, i tamo, bez ometanja, u potpunoj slobodi, propovedati istine o Stvoritelju.

Vreme mi je isticalo, a istina se počela ponovo širiti. Počeo sam uviđati da neću moći zaustaviti njeno širenje i da ću sve svoje napore morati uložiti u jedno. U nove zablude. U zamračivanje pravih istina. U pogrešna tumačenja već postojećih.

Budući da je Stvoritelj vodio ljude da Njegovu Reč umnožavaju, mnogi ljudi su dolazili do nje i razotkrivali zablude koje sam održavao preko hiljadu godina. U novoj zemlji ljudi su pokušali da stvore sasvim drugačiji društveni poredak od onoga koji je vladao na starom kontinentu. Nisam se brinuo. Kakva god vlast bila, čovek će uvek želeći moć i gledati svoj vlastiti interes. Jer ga JA podupirem u tome.

23. poglavlje

Ostatak

Stvoritelj je u sledećih oko tristo godina omogućio da nova svetlost sve više i više obasjava do tada zaboravljene biblijske istine. Došlo je vreme da počnem koristiti zablude drugačije vrste. Nije bilo proučavanja Biblije gde ja ili moji saradnici nismo bili prisutni kako bi zablude koje sam do tada uneo, u što većoj meri ostale prisutne i kako bih uneo nove. Kako su neki dolazili do novih spoznaja, želeli su ih uneti u već postojeće zajednice. Uspevao sam do tada iskrene vernike otvrdnuti kako ne bi prihvatili te nove spoznaje već ih uveriti da ostanu samo pri onome što im je do tada bilo poznato. Oni koji su imali veću spoznaju morali su se odvajati od njih kako bi mogli nove istine utkati u svoja verovanja. Bio sam zadovoljan postignutim. Na najbolji mogući način sam uspeo one koji su imali Stvoriteljeve spise u rukama, razjediniti i osnovati desetine međusobno sličnih, a ipak potpuno netolerantnih zajednica. Prenaglašavao sam novootkrivene istine kao najvažnije od svega do tada otkrivenog, kako bih stvorio neravnotežu u verovanju i sprovođenju onoga što je Stvoritelj želeo – ujedinjenja ljudi u istini. Jedne sam upropaštavao time što sam ih sprečio da prihvate nove Stvoriteljeve istine, a druge sam upropaštavao time što su se zbog prihvatanja novih istina uzdizali u odnosu na ostale i postajali duhovno oholi. Da, zvuči kontradiktorno, ali ja mogu učiniti da vernik živi u uverenju da je najverniji Stvoriteljev poštovalac, a da istovremeno bude ohol i nesnošljiv prema drugima.

Jedna po jedna, istine su otkrivane. Bila je razotkrivena i zabluda o stanju mrtvih koju sam tako uspešno koristio. Uza sve do tada otkrivene istine nova svetlost je bila bačena i na Otkupiteljev drugi dolazak. U skladu s tim otkrivena je i istina o konačnom sudu.

Iznova je otkrivena i istina o Stvoriteljevom nepromenljivom Zakonu. Deset zapovesti bile su naglašavane kao osnovno moralno merilo. Tadašnjem svetu takve istine nisu ni najmanje odgovarale jer

su se sukobile sa svim onim predrasudama koje sam ja tokom stoleća utkao u čoveka; sa potrebom za vidljivim božanstvom, s opšteprihvaćenim danom praznovanja, s požudom, lakomstvom, sebičnošću, nasiljem, s beskrajnim i recitovanim molitvama, s potrebama za ljudskim posrednicima...

Razotkriveno je i moje delo. Kako kroz otkrivenu istinu o mom poreklu i svemu onome što sam do tada uradio, tako i pogubne zablude koje sam uspešno proširio kroz moju crkvu. Bio sam razotkriven. Sve je to doprlo do mnogih ljudi. Bio sam omalovažen, prikazan kao zlikovac, kao uzrok svega zlog što se ikada zbilo u svemiru. Morao sam svoje delo što pažljivije prikriti i skrenuti pažnju ljudi na nešto drugo.

Ako je Stvoritelj mislio da će razotkrivši me uspeti umanjiti moje delovanje i da će propovedanje Njegove istine doći do svakoga, gadno se prevario. Imao sam ja još mnogo toga što sam pripremio da čoveka u potpunosti razdvojim od Stvoritelja.

Kako će istina o Stvoritelju moći dopreti do ljudi ako ja ljudima kažem da Stvoritelj ne postoji? Ako im kažem da svet nije stvoren, već da je nastao – SLUČAJNO?

I ako još u prilog tome iznesem dokaze? Naučne?

24. poglavlje

Teorija evolucije

Ljudi su na Zemlji već hiljadama godina živeli bez nekog posebnog napretka. Video sam da Stvoritelj namerava promeniti takvo stanje. Nadahnjivao je razne ljude kako bi dolazili do novih spoznaja o svemiru, o prirodi, hemiji, biologiji, fizici i ostalim naukama. Međutim, ništa Stvoritelj ne može upotrebiti, a da ja to ne bih mogao zloupotrebiti. Paralelno sa otkrivanjem istina o Onome koji je sve ovo stvorio i o Onome koji će suditi svetu, morao sam uneti i suprotnu doktrinu kako bih bacio što veću senku na to što je Stvoritelj želeo da se o Njemu govori. Kroz celu Bibliju ljudi su bili upućivani da se poklone Onome koji je stvorio Nebo i Zemlju.

Kako su ljudsko znanje i različite nauke uzimale sve više maha, iskoristio sam to kako bih u potpunosti, kroz vrlo snažne prividne argumente, zaveo sve one koji su se smatrali mudrim i obrazovanim. To je bilo od posebnog značaja jer je takav sloj ljudi imao najveći uticaj na društvo.

Ubrzo sam preko mladog studenta medicine i teologije uspeo da postavim temelje današnjoj teoriji evolucije. Zbog predrasuda koje su imali prema crkvi zbog onoga što je u srednjem veku radila, ljudi su izgubili veru i u samoga Stvoritelja jer su Njega poistovećivali sa crkvom. Baš kako sam i hteo. U takvim okolnostima nije bilo teško ljudima dati novu – bolju teoriju o postanku sveta i teoriju o nepostojanju Stvoritelja. Rasplamsavao sam maštu ljudi koji su počinjali istraživati tu teoriju. Moju teoriju. Poznavajući beskraj ljudske gluposti i lakomisenosti nisam se morao previše niti truditi da sve nedostatke u teoriji ispunjavam dokazima kojih ionako nije ni bilo. Bilo je bitno da imaju osnovu kako bi se suprotstavljali onima koji su tvrdili da postoji Stvoritelj koji je to sve stvorio Svojom rečju.

Odjednom, ljudi su počeli živeti u uverenju kako je sve ovo posledica slučaja, kako nikada nikome neće morati odgovarati, kako

im je jedini cilj ovog prolaznog života zapravo ugoditi sebi, kako nije važno šta rade jer će ionako svi umreti u jednom normalnom, prirodnom, ničim kontrolisanom ciklusu. I dok ih je s jedne strane ispunjavao osećaj beznađa, s druge strane je nadjačala svest o slobodi.

Teoriji evolucije sam morao dati i njen početak, pa sam, opet se oslanjajući na ljudsku lakomislenost, osmislio i teoriju Velikog praska. I eto, ti sada veruješ da je nešto negde eksplodiralo, i da se od te nekontrolisane eksplozije kroz milijarde i milijarde godina nešto tamo zgusnulo zbog određenih prirodnih sila i tako su nastale planete. Pa onda opet kroz milijarde i milijarde godina su se, sami od sebe, stvorili uslovi da bi se mogao pojaviti život. Iz ničega.

Posebno sam ponosan na ovo jer ljudska glupost ovde dolazi do punog izražaja, tim više što su tu teoriju prihvatili najučeniji ljudi. Dakle, čovek je poverovao da nešto tako kompleksno i neobjašnjivo, nešto što niko od ljudi, pa čak niti ja, ni pod kojim kontrolisanim uslovima ne može napraviti – život – može nastati slučajno. Kako su se novi nalazi fosilnih ostataka pronalazili, tako sam mogao nadograđivati svoju teoriju da bi izgledala što uverljivije. Želeći da čoveka još više unizim, a Stvoritelja još više da omalovažim sugerisao sam čoveku da, grubo rečeno, njegovo poreklo vodi od majmuna. To što je čovek danas tako blizak majmunu zapravo je stvar njegove degradacije koju sam kroz vekove uspeo da postignem, a ne njegovog razvoja. I to je jedino što mutacijama, uzrokovanim različitim životnim uslovima i navikama, mogu postići. Propadanje. A ne napredak i razvoj.

Možeš li verovati da sam tako nešto šuplje, poput teorije evolucije, mogao održati do danas? Tajna tolikog opstanka teorije evolucije ne leži u njenoj neoborivosti. Sama po sebi ona nema toliku moć. Njena moć se nalazi u čovekovoj želji za slobodom koju sam uspeo utkati u njega. U želji da nikome ne mora odgovarati za ono što radi. Zbog toga će čovek prihvatiti i najluđe teorije.

Kako bi ono što je bilo dokaz u prilog stvaranju imalo svoj smisao i u teoriji evolucije, morao sam osmišljavati teorije suprotne stvaranju na svim područjima. Tako sam, recimo, nestanak dinosaura, od kojih je većina njih bila uništena Potopom, pripisao padu asteroida i ledenom dobu. Prirodnoj i slučajnoj katastrofi. A zapravo su mnogi od njih bili spašeni sa Nojem u Barci i još dugo vremena živeli među ljudima dok, zbog pogoršanih uslova na Zemlji, nisu izumrli. Otuda u

svakoj kulturi, bez obzira na deo Zemljine kugle, postoje i legende o zmajevima. Na sreću, malo njih to povezuje sa dinosaurima.

Pronalazak fosilnih ostataka životinja i biljaka na Antarktiku objasnio sam teorijom u razdvajanju kontinenata tokom miliona godina, dok sam istinu o vodenom omotaču oko Zemlje učinio toliko neverovatnom da niko u to ne može poverovati. A tako je bilo. Zbog uticaja vodenog omotača, to jest zbog efekta staklene bašte, naša planeta je imala jednaku klimu na svim meridijanima pogodnu za najbujniji život najrazličitijih vrsta. Otud život na Antarktiku. Još je mnoštvo ovakvih primera koje sam objasnio na svoj način.

Iako je sama teorija prilično šuplja i povezana mnoštvom pretpostavki umesto dokazima, iako su brojni verni ljudi i zagovornici stvaranja ukazivali na nedostatke i nelogičnosti, prividni dokazi su bili ti koji su imali veći uticaj na ljude. I dok sam naučnike nadahnjivao da iznose nove nedokazive teorije, istovremeno sam podsticao ljude da na veru i istine koje je Stvoritelj želeo da objavi gledaju sa prezirom jer sam to predstavio kao nešto što ograničava ljudsku beskrajnu slobodu.

Teorijom o evoluciji sam postavio vrlo duboku predrasudu. Svaki novi pronalazak koji biva pronađen pokušava se uklopiti u već postojeću teoriju. Ako to nije moguće, odbacuje se kao takav – jer su ljudi sada duboko uvereni da je jedini mogući odgovor na pitanje o nastanku sveta i života na Zemlji – evolucija putem prirodne selekcije. Na taj način mnogi dokazi u prilog stvaranju bivaju zaboravljeni i obezvređeni. Uzimaju se samo oni koji se mogu uklopiti u već postojeću teoriju evolucije.

Vrhunac mog uspeha teorijom evolucije jeste taj što sam prvih jedanaest poglavlja Biblije uspeo da proglasim izmišljenim i neverodostojnim – i to od strane ljudi koji za sebe govore da veruju u Stvoritelja. Ali, i to je deo mog plana. Jedne sam čak uverio da je Stvoritelj stvarao evolucijom.

Ako bih moć samog Stvoritelja uspeo obezvređiti i u krugovima vernika, slika o Stvoritelju bi zauvek bila unižena. Nikada se ljudi više ne bi mogli povezati sa Stvoriteljem onako kako bi On želeo jer bi imali potpuno pogrešnu sliku o Njemu.

Teorija evolucije otvorila mi je vrata mnogim drugim zabudama. Njome je postojanje Stvoritelja postalo bez smisla. Bez postojanja Stvoritelja više ne vrede ni moralna merila koja se iznose u Njegovo ime. Spisi preko kojih se On nastoji objaviti ljudima takođe ostaju bez smisla. Ljudi se okreću sebi samima. Okreću se meni.

Uspeo sam učiniti da sve ono što čovek sa svojim bednim umom ne može objasniti ili shvatiti odbaci kao nemoguće. Danas će najveći naučnici gorljivo zagovarati nepostojanje Stvoritelja uprkos tome što su i sami svesni da čovek tako malo učestvuje u kontaktu sa onim što je On stvorio i što ima toliko toga što je ljudskom umu ovog trenutka neistraživo i neshvatljivo. Od silnog spektra boja, čoveku je vidljiv samo mali deo. Od silnog spektra zvukova i zračenja, velikih prostora i atomskih čestica, čovek uspeva doživeti tek gotovo beznačajan deo. Razlog tome je upravo degradacija ljudske vrste i odvojenost od Stvoritelja zbog greha, čemu sam upravo ja zaslužan. Ali naučnici valjda znaju. I znaju – puno toga što se iz vaše "žablje" perspektive uopšte može saznati. A veruj mi... to je zaista malo.

Stvoritelj je opet počeo da gubi bitku za čoveka. Sve je više ljudi postajalo pobornicima evolucije i time se direktno odricali Stvoritelja. Plan koji sam ostvario bio je savršen. Izneo sam pogrešnu teoriju i poslužio se različitim granama nauke kako bih toj teoriji dao potporu. Sama teorija nikada nije, i naravno, neće postati nauka, ali primese stvarnih nauka u ljudskim umovima tu moju izmišljotinu čine naukom – nečim što se može dokazati – a ne može. Savršeno, zar ne?

Misliš li još uvek da si pametan i da sam odlučuješ što ćeš raditi i u šta ćeš verovati? Jesi li i ti u grupi ljudi koje sam na ovaj način uspešno udaljio od Stvoritelja? Jesi, zar ne? Nisi? Ne brini se, pronaći ćeš se u jednoj od stotina zabluda koje sam raširio sa istim ciljem. I ti si moja žrtva, samo to još nisi shvatio. Ali shvatićeš.

Hoćeš li se moći vratiti Stvoritelju? Naravno da nećeš. Ne zato što te On ne želi, već zato što ću te ja uveriti da ti to ne želiš.

25. poglavlje

Novo doba

Prorečeno umnožavanje znanja već je uzelo maha. Kako u područjima istina o Stvoritelju, tako i u svim ostalim područjima ljudi su dolazili do novih otkrića. Štamparska mašina, parna mašina, vozila različitih vrsta, uređaji za komunikaciju, električna energija... Iako je sve to vrlo doprinosilo širenju istina o Stvoritelju, takvo stanje je išlo i meni u prilog.

Širenje istine nisam mogao zaustaviti. Zato sam uložio poseban trud kako bih ga na različite načine usporio. Ljude sam morao zaokupljati drugim stvarima kako ne bi mogli posvećivati dovoljno vremena da se upoznaju sa Stvoriteljevim planovima. Osnivao sam različite i međusobno netolerantne ideologije poput nacizma i komunizma. Kada su se one već dovoljno razvile, iskoristio sam pomenuti napredak u ljudskom znanju kako bih čoveka podstaknuo da sve svoje stečeno znanje upotrebi kako bi svoju ideologiju učinio nadmoćnom. Znanje je upotrebljeno za proizvodnju novih oružja svih vrsta. Bio sam ponosan na svoj uspeh. I dok je nekada moralo proći poprilično vremena da se određeni broj ljudi uništi, sada sam nadahnjivao čoveka da osmisli mnogo delotvornije načine uništenja samog sebe. Nova vatrena oružja. Hemijska. Biološka. Izazivao sam ratove zbog raznih pobuda. Nije bilo bitno zbog čega. Bilo je bitno da su ljudi bili uništavani.

Ljudske osobine poput ponosa, oholosti i sebičnosti vrlo sam lako koristio kako bih ostvarivao svoje ciljeve. Ideološka previranja kao i ratno stanje bili su idealni uslovi za sprečavanje širenja istine.

Ali, nisam se zaustavio samo na tome. Područje moga delovanja nema granica. Ja delujem na svim područjima. Moja crkva kroz koju sam delovao u srednjem veku gotovo da je izgubila vlast i autoritet. Morao sam to povratiti. Zato sam pričekao skoro sto pedeset godina kako bi izbledela sećanja na ono što je radila u srednjem veku. Uskoro

joj je vlast vraćena, a narod koji je bio pod mojim uticajem, budući da su bili daleko od istina o Stvoritelju, vrlo je lako prihvatio ono što sam im ja nametnuo. Moja crkva ponovo je postala autoritet. I to najveći. Bilo ju je potrebno samo zaogrnuti u novo ruho, dok sam joj ulogu ostavio potpuno istom – uz deo istine i mnoštvo zabluda, ljude koji bi i želeli biti verni Stvoritelju, udaljiti što dalje od Njega.

Kroz nju i njen autoritet, morao sam osporavati sve one istine koje su bile otkrivane. Iako su mnogi koji su čitali Bibliju ukazivali na razlike i neistine koje sam kroz svoju crkvu širio, ja sam sve to opovrgavao time što sam uverio ljude da moja crkva ima pravo menjati sve što poželi jer je tu vlast dobila od samog Stvoritelja budući da je ona Njegov jedini legitiman naslednik na Zemlji. A to sam sve potvrđivao samom Biblijom. Kako sam uspeo u tome? Niko na Zemlji Bibliju ne poznaje bolje od mene. I niko je ne može uverljivije zloupotrebiti protiv samog čoveka. Samo će pažljivi čitači i istraživači moći da uoče granicu između spasonosne istine i pogubne zablude. Na sreću, takvih je vrlo malo. Čak i među samim Stvoriteljevim izabranim narodom.

Pobedom komunizma u mnogim zemljama, u ljudima sam uspeo zadovoljiti onu unutrašnju potrebu za jednakošću svih, potrebu za prividnom pravdom, dok sam istovremeno uspeo Stvoritelja u potpunosti isključiti iz njihovog života. Životni stil koji sam tada nametnuo je vernost Stvoritelju predstavljao skoro kao protivdržavni čin. U kapitalističkim zemljama sam morao razvijati sasvim drugačije trendove.

Najjednostavniji, a najkorisniji je bio svakako materijalizam. To je nešto što sam uspeo održati do danas.

Međutim, istina podstaknuta Stvoriteljevom silom i ljudima koji se nisu dali zavesti i odvojiti od Njegove reči, nezadrživo se širila. Ljudi koji su ispravno shvatili životne vrednosti nisu žalili truda i odricanja od svega onoga što je ovaj život naizgled činilo lepim, kako bi istine o Stvoritelju i Otkupitelju preneli što većem broju ljudi. Zbog novog društvenog uređenja nisam mogao pokrenuti otvoren rat protiv njih, ali sam u ljudima koji su bili pod mojom kontrolom stvorio veliku odbojnost prema svemu što se kosilo sa onim što su do tada o Stvoritelju znali. Kako sam uz sebe uvek – baš uvek – imao većinu, širenje istine bilo je vrlo otežano.

Jedna od mojih najboljih predrasuda jeste ona da je većina uvek u pravu i da je nešto što već dugo postoji – ono ispravno. Zbog te predrasude su ljudi u stanju i da gledaju u pravu istinu, a da opet ostanu u svojoj zabludi. A na ovoj Zemlji većina, bar što se istina o Stvoritelju tiče, nikada nije bila u pravu. I neće.

26. poglavlje

Zabuna

Svaki kutak ove planete pokriven je jednim od mnogih načina da čoveka upropastim. Držanje ljudi podalje od istina o Stvoritelju, pogubne zablude u samoj istini, teorija evolucije, razne političke ideologije, ratovi, masovna uništenja, lažne religije, fanatizam, ateizam..., samo su neki od mnogih. Svaki čovek žrtva je jedne od njih. Gotovo svaki.

Uprkos tome, Stvoritelj je učinio da se Njegova Reč nezadrživo širi. I protiv toga nisam mogao ništa. Bila je potrebna nova strategija. Koristeći se dobro poznatim sklonostima i potrebama ljudi, kao i željom onih koji su prihvatili istine objavljene u Bibliji, nadahnjivao sam ih da ih tumače na način da te istine prilagođavaju sebi, umesto da se oni prilagođavaju njima. Poznavajući ljudsku taštinu, moć ljudskog ega, i čovekovu, sada već urođenu sebičnost, nije bio poseban problem ostvariti uspeh na tom području. Sve ovo je pogodovalo stvaranju okolnosti za nesmetano umnožavanje različitih hrišćanskih zajednica. U svaku od njih sam uneo i određenu zabludu. Ali, svaka od njih imala je ipak nešto zajedničko. To sam morao učiniti kako bih stvorio osnovu za kasnije lakše ujedinjenje protiv Stvoriteljevog naroda.

Što je hrišćanskih zajednica bilo više, to su one bile manje. Što ih je bilo više, to su bile manje uverljive. Što ih je bilo više – teže je bilo prepoznati Stvoriteljevu istinu.

Razlike među zajednicama bile su u nekim slučajevima male, dok su u nekima bile vrlo velike. A svi su čitali istu knjigu. Bibliju. Moje savršeno poznavanje Biblije i ljudsko licemerje omogućilo mi je da njome manipulišem kako želim. Njene sam istine ljudima pogrešno tumačio. Neke skrivao. To mi je omogućilo da jedne nadahnjujem da za svoje slabosti traže opravdanje pogrešno tumačeći pojedine biblijske primere i na taj način ih tolerišu u svojoj zajednici. Druge sam nadahnjivao da odbiju da prihvate ono što njihovim željama i potrebama

nije odgovaralo, pomažući im da za to pronađu prividno opravdanje u Bibliji. Poznavajući nivo željene duhovnosti svakog čoveka, omogućio sam mu da se u skladu s tim može priključiti zajednici koja će odgovarati baš njegovim potrebama.

Osim toga, ljude sam u hrišćanske zajednice navodio iz najrazličitijih pogrešnih pobuda. Neke sam plašio smrću i paklom. To je bilo vrlo delotvorno jer su takvi ljudi ka Stvoritelju dolazili iz straha, a ne iz ljubavi kako bi On to želeo i stoga Ga oni nikako nisu mogli upoznati u potpunosti. Druge sam dovodio zbog koristi jer sam im posebno naglašavao biblijske tekstove o ljudima koji su bili materijalno blagosloveni zbog svoje vernosti Stvoritelju. Takvi bi zbog nedostatka očekivanog, vrlo brzo i nepovratno odlazili od Stvoritelja. Jedne sam dovodio zbog pesme, druge zbog društva, trećima je to bio hobi... Naravno, sve sam njih uspeo uveriti kako su Stvoritelju došli iz najčistijih pobuda, a da zapravo ni sami ne znaju pravi motiv svoje pripadnosti crkvi.

Koristio sam se biblijskim tekstovima kako bih u potpunosti izopačio samu suštinu Biblije. Prenaglašavajući jedan deo istine, ostali delovi Biblije bi tim istim ljudima koji su je proučavali, ostali skriveni. Zbog nepoznavanja cele istine nije ih imalo šta štititi od zabluda koje sam širio.

Jedne sam, recimo, nadahnuo da prenaglašavaju samo krštenje uronjavanjem u vodu. Tu su ostali. Odbacili su neke zablude koje sam uveo preko svoje crkve u srednjem veku, poput klanjanja kipovima, ali mnogo toga je ostalo. Druge sam opet, nadahnuo da prenaglašavaju krštenje Svetim Duhom. Ovo mi je bilo posebno zabavno. Uverio sam ih da čovek nije u potpunosti obraćen ako ne govori stranim jezikom, baš kao što su to i apostoli činili nakon pedesetnice. Toliko su želeli da govore stranim jezicima, da su neprimetno dolazili u stanje kada bih ih ja mogao obuzeti i ovladati njihovim umom. U tom stanju, iako ni sami ne znaju šta govore, ostaju pod utiskom da je to siguran znak da su na Stvoriteljevoj strani. Ali ja znam šta govore. Zapravo, što ja govorim. Hvalospeve Stvoritelju sigurno ne. Ali, oni to i tako ne razumeju. Čak uživaju kada mi dozvole da njihovim ustima hulim na Stvoritelja. Misle kako je to jedan od najuzvišenijih načina da se Stvoritelj proslavi. Baš...

Posebno mesto zauzima zajednica preko koje sam uspeo proširiti zablude koje najviše unižavaju Stvoritelja i ono što je učinio. A sve sam opet potkrepio Biblijom. Možeš li verovati da sam sa Njegovom vlastitom Rečju uspeo poniziti i omalovažiti i Stvoritelja i Njegovog

Sina? Preko ove zajednice sam Stvoritelju oduzeo moć stvaranja. Uverio sam ih da je On stvarao svet hiljadama, tačnije, šest hiljada godina - da je svaki doslovan dan stvaranja trajao hiljadu godina. Božansku prirodu Otkupitelja unizio sam do ljudske. Uverio sam ih da Otkupitelj nije božanstvo. Što je najzanimljivije, uspeo sam ih uveriti da je On već došao po drugi put kako je i obećao. Ono što je u Bibliji simbolika uverio sam ih da shvate doslovno, a ono što je doslovno, da shvate simbolički. Razvio sam u njima jedan robovski odnos prema Stvoritelju. Osim što sam im uzeo ono najvažnije iz Biblije, ostali su i bez onoga čovečnog. Uverio sam ih da čak i ako neko umire, ne smeju svoju krv nikome dati kako bi ga spasili, niti je primiti od nekoga kako bi spasili svoj život. Uspeo sam da od toga napravim čitavu nauku, samo kako ne bi došli do onih spasonosnih istina koje su bile otkrivene u Stvoriteljevoj Reči. Njih vrlo pažljivo držim podalje od ostalih verskih zajednica kako se zablude koje preko njih širim ne bi razvodnile. Čak sam ih, zbog nemogućnosti potkrepljivanja njihove nauke, naveo da izmene Bibliju i uvedu svoj vlastiti prevod kao standard.

I dok sam tako umnožavao protestantske hrišćanske zajednice, čineći ih razjedinjenima i neusaglašenima oko novootkrivenih istina, na svojoj najmoćnijoj crkvi sam radio sa najvećom mogućom pažnjom. Znao sam koliki bih uticaj opet mogao imati preko nje. Dao sam joj autoritet, moć, bogatstvo. Ljude sam uverio da je sve to posledica posebne Stvoriteljeve pažnje i blagoslova jer ju je On sam odabrao i posvetio. U stvarnosti, ona sa Stvoriteljem nema nikakve veze. Nju sam izgradio po merilu ljudskih potreba i ljudskih shvatanja Stvoritelja - shvatanja koja sam ja tokom čitavog jednog milenijuma pažljivo izgrađivao. Svaki detalj sam pomno osmislio. Od spoljnog izgleda građevina, do unutrašnjosti. Od sveštenstva, do obreda koje su vršili. Sve je to ljude moralo ispuniti strahopoštovanjem. Morali su biti u uverenju da se preko nje sam Stvoritelj obraća ljudima. Zbog toga sam njeno sveštenstvo posebno uzvisio. Iako je to Otkupitelj izričito zabranio, učinio sam da sveštenik bude proglašen duhovnim ocem. Da se ljudi klanjaju njemu. Da njega smatraju posrednikom između Stvoritelja i ljudi, umesto Otkupitelja koji to jedini jeste.

Za sve one koji se nisu želeli priključiti nekoj od mojih manjih hrišćanskih zajednica, tu je bila ona. Majka crkva. Ona je od svog vernika tražila najmanje. Uz to, omogućavala mu je najveću slobodu, a pružala mu potpuno uverenje da kao njen pripadnik čini baš sve što jedan čovek koji želi biti veran Stvoritelju, treba činiti.

Preko raznih svetkovina paganskog porekla koje sam uspeo održati i preimenovati kao hrišćanske, njeni vernici dobijaju potpuni osećaj prave duhovnosti. Samo osećaj.

Osećaj darežljivosti i dobrote kroz zimske praznike, osećaj samoodricanja i požrtvornosti tokom priprema za prolećne praznike, i na kraju osećaj vlastitog doprinosa Stvoriteljevom planu spasenja. Ova poslednja čovekova težnja mogla se odlično iskoristiti protiv njega samog. Odlučio sam da ljude potpuno unizim i njihovim nerazumevanjem Stvoriteljevog plana spasenja još više nanese bol Stvoritelju. Pokorama! Samokažnjavanjem.

Pogrešno predstavivši Stvoritelja i Njegov plan za čovekovo spasenje, ljude sam uverio da i oni mogu nešto učiniti kako bi Ga umilostivili. Moraju se mučiti, kažnjavati sami sebe. Do vlastite krvi. Ovo mi predstavlja jedno od najvećih zadovoljstava. Uspeo sam postići to da ljudi pate čineći sami sebi ono na šta sam u prošla vremena morao nagovarati njihove mučitelje da im čine. Uživam gledajući ih kako ih vlastito nepoznavanje Stvoritelja tera na takve postupke. Ipak, osećaji zadovoljstva, požrtvornosti i korisnosti, koji im kao pripadnicima moje crkve pružam, u potpunosti ih zadržavaju u tami kojom sam ih obavio.

Vidiš li šta sve mogu postići zahvaljujući uzvisivanom ljudskom egu. Mnogi od njih će radije kratkotrajno pretrpeti bičevanje do krvi, hodanje na kolenima po oštrom kamenju, pa čak i vlastito razapinjanje na krst, nego da promene svoj karakter.

Sve ovo čini nešto što ja zovem - savršena zabluda! Moje remek delo. Međutim, nisam ovde stao. Bilo je potrebno još nešto. Nešto natprirodno. Mnoge sam ljude, što zbog posledica načina života koji sam im nametnuo, što zbog bolesnih stanja koja sam im direktno prouzrokovao, doveo u stanje krajnje bede. Kad god to ima za veći broj ljudi pogubne posledice, ja ću takvog bolesnika lično osloboditi mojih okova. Nije ti jasno? Učiniću da to izgleda kao da ga je oslobodio Stvoritelj, dok se za njega molio i na njega stavljao ruke onaj koji uopšte ne pripada Stvoritelju. Još ne razumeš? Ozdravljeni čovek i svedoci tog isceljenja misliće da svi trebaju pripadati zajednici odakle je taj navodni iscelitelj, jer je, zbog prisustva natprirodnog, upravo to prava Stvoriteljeva Crkva.

Ipak, video sam da postoji i priličan broj onih koji su bili duboko razočarani u hrišćanstvo, upravo zbog zabluda kojima sam ga obavio.

Budući da je Stvoritelj u svakog čoveka utkao težnju za Njim samim, bilo mi je u interesu i tim ljudima ispuniti tu prazninu, u protivnom, mogli bi doći u kontakt s onim što je bila prava i potpuna

Stvoriteljeva istina. Morao sam im ponuditi nešto novo. Drugačije. Mistično. Istočno...

Što zbog istinske potrebe za duhovnim, što zbog pomodnosti, što zbog želje za isticanjem na drugačiji način, mnogi su prihvatili ono što sam im ponudio. Istočne religije. Njih sam pažljivo razvijao hiljadama godina i one su popunile praznine koje mnogi ljudi, zbog mog uspešnog delovanja, nisu mogli pronaći u hrišćanstvu - novi način gledanja na besmrtnost ljudske duše, na život, i na ono što oni smatraju božanstvom. Zablude o besmrtnosti duše već sam hiljadama godina koristio na još jedan način. Preko zablude o reinkarnaciji.

Zapravo, to i nije bilo posebno teško. Bilo je samo potrebno određenim ljudima koji su postali podložni meni, snažno u svest putem sugestija utisnuti razna navodna sećanja kako bi time dokazali da su pre ovog života zaista živeli kao neko drugi. Ili nešto drugo.

Prirodan strah od prolaznosti i smrti uspeo sam ugušiti osećajem sigurnosti u dugotrajno putovanje duše iz tela u telo dok se ne postigne duhovno savršenstvo.

Na ovaj način sam ljude koji su bili potpuni nevernici, zbog nepotpunog ili izopačenog poznavanja hrišćanstva, uspeo uvući u zabludu iz koje je gotovo nemoguće izaći. Raznim načinima kojima mogu delovati na njihovu svest putem meditacija i stanja u koja zapadaju, te putem omamljivanja raznim ritmičnim i uzastopnim zvukovima, držim njihov um podložnim sebi, a time i na sigurnoj udaljenosti od Stvoriteljevih istina. Sve to obavijam mnoštvom naoko inteligentnih objašnjenja i filozofijom koju ni većina njih ne razume.

Istiniti i logični elementi poput zdravog načina života samo daju podršku ovom verovanju koje sam raširio po celom modernom svetu, dok je ono duhovno ostalo samo naoko zadovoljeno.

Prepoznao si se u jednoj od ovih zajednica koje sam opisao? Sada bi bilo najbolje kada bi se uvredio. Kada bi tvoj ego zaključio da je ovo što čitaš uvredljivo i ponižavajuće. Da je glupo i da nije vredno čitanja. To bi bilo najbolje – za mene! Nastavio bih s tobom tamo gde smo stali pre nego što si počeo ovo da čitaš. Nastavljaš...? Vredelo je pokušati...

Uprkos svim preprekama koje sam postavio, Stvoriteljevi sledbenici su uz Njegovu pomoć i silu ipak pronalazili načine da šire istine o Njemu.

Ljudi su ipak pronalazili put do Stvoritelja. Jesam li se brinuo zbog toga? Ni najmanje!

27. poglavlje

Trka sa preponama

Put do Stvoritelja za čoveka nije nimalo jednostavan. Razlog tome sam naravno – ja. Prve prepreke na tom putu su njegovi bliski prijatelji i ukućani, koje sam kroz životne navike, trendove i društvene norme, učinio zatvorenim za istine koje Stvoritelj želi objaviti. Čovek koji želi postati bliži Stvoritelju naići će na nerazumevanje i podsmeš. Na netoleranciju i odbacivanje. Na jače ili slabije protivljenje. Smatraće ga čudakom, fanatikom. Čak nenormalnim.

Zbog poslušnosti Stvoritelju morao bi se odreći nekih svojih već duboko ukorenjenih oblika ponašanja i navika, a u očima drugih nailaziti na prezir. A ja sam u stanju u umovima njegovih bližnjih, osim svega ovoga, razbuktati i veliki gnev i mržnju prema svakoj takvoj odluci. Istu onu koja i mene ispunjava.

Mnogi padaju na tim preprekama. S mnogima od ovih stvari se ne mogu i ne žele nositi. Žele ići linijom manjeg otpora. Linijom koju sam JA odredio.

Svakog onog ko se susretne s istinom, svim silama nastojim zadržati u svojoj vlasti. Podalje od Stvoritelja. Predrasude, ljudski ponos i sebičnost su oružje koje vrlo dobro koristim kako bi ljudi ostali uz mene.

Važno mi je samo zadržati ljude da ne čitaju Stvoriteljeve spise – Bibliju. Oko nje sam isto tako podigao mnoštvo predrasuda koje se uglavnom ni ne proveravaju. Recimo, predrasuda da se ona može tumačiti kako ko hoće. I može. Ako ti ja pomažem u tome. Kada bi je čitao sam, video bi da ona zapravo vrlo tačno tumači samu sebe. Međutim, ako je i počneš čitati, ali površno, ne možeš je u potpunosti razumeti. Bilo bi dobro da se pomoliš Stvoritelju da bi ti On pomogao da je potpunije razumeš, a ti to ne želiš. Stoga ćeš u njoj videti samo ono što ja želim da vidiš.

Nadalje, ljude nadahnjujem da je smatraju samo ljudskim delom, da je smatraju zastarelo, da je smatraju samo dobrom knjigom. Kulturnim nasleđem...

Nizom predrasuda o njoj uspeo sam da postignem da ona ne bude omiljeno štivo. Ali, nisu samo spomenute predrasude razlog njene neomiljenosti među ljudima.

Ona budi savest. Zahteva promenu. Nudi rešenje. Izlaz. A ja sam se pobrinuo da taj izlaz bude poput uzvodnog plivanja u brznoj, hladnoj i opasnoj reci.

Stoga čovek odlučuje da ostane tu gde jeste. Nema veze što će tako propasti. Bitno je da živi kao i svi ostali. Da ne nailazi na konflikt. Da ne ide suprotno od društvenih normi. Čak iako su pogrešne. Da ne izgubi nešto što mu je, u ovom jadnom materijalnom svetu, važno.

Da bih ugušio glas njegove savesti preko koje mu Stvoritelj pokušava progovoriti da greši u takvoj odluci, zaokupljam ga najrazličitijim stvarima zavisno od toga šta će na koga imati najveći uticaj. Podstaknuta ljudska sebičnost ovde ima posebno mesto. Ljude uveravam da su ili premladi, ili prezauzeti, ili prezaposleni, ili prestari ili bilo koji drugi "pre..." da bi se počeli baviti upoznavanjem sa Stvoriteljem preko Biblije. Na moju sreću, najveći deo njih ne shvata da ih u bilo kojoj od tih situacija zajednica sa Stvoriteljem ometa i opterećuje upravo toliko koliko ih u tome ometa i opterećuje dobro zdravlje. Ne shvataju to jer sam JA tu da im zamaglim tu istinu.

Ako nešto treba da te spreči da dođeš k Stvoritelju, ja sam tvoj najpouzdaniji saradnik. Sve ću ti dati i omogućiti kako bi ostao tu gde jesi. Od dobrog izgovora do bogatstva. Ljudi misle da je materijalno blagostanje Stvoriteljev dar. U stvarnosti je ono moje najpouzdanije sredstvo da te držim na najsigurnijoj mogućoj udaljenosti od Stvoritelja. Mnoge ljude, koji su već i bili na Stvoriteljevoj strani, upravo sam pomoću bogatstva i moći doveo k sebi u tolikoj meri da za njih više ne postoji put natrag. Ne, nisam ih odveo iz njihovih verskih zajednica, ako si to mislio.

Zamisli koliko mi je odvojenost od Stvoritelja lakše postići s onima koji Ga još nisu upoznali.

Kako bih te zadržao uz sebe omogućiću ti čak i da budeš religiozan, ako baš želiš. Priključiću te jednoj od nekoliko desetina hrišćanskih zajednica koje sam lično osnovao. Daću ti da imaš mir i na tom području. Doduše, ne potpuni, ali dovoljan da te drži tamo gde ja želim da budeš. Uticaću na tebe da o duhovnosti imaš, ne

samo iskrivljene već i potpuno izopačene stavove. Dovešću te u stanje da ćeš duhovnost vezati isključivo uz osećaje i intuiciju, dok ćeš ono glavno – razum – ostaviti po strani. A ja ću biti taj koji će tvojim osećajima manipulirati na razne načine kako bi tvoj harmoničan stav prema duhovnosti ostao u većitoj tami.

Na ovaj način postižem puno toga. U prvom redu obezvređujem Stvoriteljeve napore da ti se u potpunosti objavi. On te čeka jasno otkriven i s konkretnim smernicama i uputstvima koje je dao u Bibliji, dok te istovremeno gleda kako ti lutaš nesigurnom stazom vođen vlastitim i prevrtljivim osećajima. Naravno, došao si u susret s Njegovom Reči, ali povoditi se za osećajima povlači manje odgovornosti i obaveza što tebi i tvom egu više odgovara. Stoga te navodim da uporno zaobilaziš susret s Njim u Bibliji. Čak i kada jednom nestane lepih osećaja, ja ću ti pomoći da Stvoritelja okrišiš za nesreću koju ću ti prouzrokovati. Teško da ćeš neispunjena očekivanja od zajednice sa Stvoriteljem pripisati svojoj neupućenosti i nedovoljnom poznavanju Stvoritelja. Ja ću ti pomoći da On bude glavni krivac u svemu tome.

Eto, omogućiću ti i religioznost, daću ti i materijalna dobra kako bih te upropastio. Međutim, ako te ono što ti mogu dati ne bude držalo tamo gde ja hoću, oduzeću ti nešto. Baciću te u teške probleme i nedaće. Naravno, ako procenim da je to bolji način da ostaneš uz mene i da ćeš zbog toga krivicu svaliti na samog Stvoritelja.

Jesi li sada svestan kolika je moja moć? Jesi li sada bar približno svestan da je sve ovo što se tokom istorije događalo rezultat mog savršeno osmišljenog plana? Jesi li bar približno dobio odgovor na pitanje otkud toliko zla na ovom svetu? Nisi valjda mislio da je nešto takvo, iako po Stvoriteljevim merilima ružno, a ipak savršeno osmišljeno do najsitnije pojedinosti, posledica nekog slučaja?

Do sada si mogao videti samo mali deo moje svestranosti da postignem svoj cilj. Ono što sada znaš, odnosi se uglavnom na moje globalno delovanje. Međutim, kroz sve vekove, moj rad je bio mnogo više od toga. Da bih sve ovo postigao na globalnom nivou, morao sam mnogo raditi na individualnom. To je ključ mog globalnog uspeha. Puno uniženih i zavedenih individua.

Upravo sam počeo da ti otkrivam koliko vešto radim i na tom nivou. A još ćeš videti da se moj uticaj proteže i na područja gde tvoj jadni um ni ne sluti da bih ja mogao biti. Pronaći ćeš sebe u mnoštvu primera, shvatićeš kako si izmanipulisan, kako činiš upravo ono što ja hoću, kako činiš upravo ono što je Stvoritelj, u nameri da te od mene spasi, rekao da ne bi trebao da činiš.

Shvatićeš da je jadno stanje tvog izgleda, zdravlja, inteligencije, navika, morala, tvoje duhovnosti pa čak i okoline u kojoj živiš kao i još mnogo toga, zasluga moje opake genijalnosti. Shvatićeš da si ti moj medijum preko kojeg uništavam i tebe i ovu planetu.

Sve ćeš to saznati. Sve ću ti detaljno objasniti. Misliš li da ćeš promeniti mišljenje koje si do sada imao? Nećeš. Sigurno. Mišljenje se ne menja samo tako. Naročito ako je pogrešno. Ja ti svesrdno pomažem u tome da ga zadržiš. Svoju spoznaju ćeš staviti iznad tuđe. Svoju sposobnost rasuđivanja iznad ostalih. Svoje sadašnje mišljenje i stav, ni uz kakve dokaze da su pogrešni, ne smeš napustiti. To bi bilo ponižavajuće. Ne možeš toliko pogaziti svoj ponos.

Vidiš, ostaćeš upravo takav kakav si bio, a ja ću likovati jer će tvoj užas, kada se jednoga dana zaista sretneš sa Stvoriteljem, biti utoliko veći koliko je bila velika i tvoja spoznaja o Njemu. I o meni.

28. poglavlje

Pod mojom kontrolom

Do sada si već shvatio da sam uložio veliki trud kako bih te upropastio. Da si predmet moje mržnje. Da si jedini mogući način kako da se osvetim Stvoritelju koji želi da me zauvek uništi. Shvatio si da mi je cilj da ti sam odgovaraš za greh koji si učinio umesto da ja odgovaram za njega. Onog trenutka kada te odvojim od Stvoritelja na duhovnom nivou, kada pređeš granicu nakon koje Mu se više ne možeš vratiti, bićeš potpuno u mojoj vlasti. Najbolje od svega toga je što si svo vreme sve to sam birao.

Stvoritelj te je upućivao na jedno, a ja na drugo. Svo vreme. A ti nisi shvatao da se vodi bitka za tebe. Znaš li zašto Stvoritelj gubi bitku za tebe? Zato što ti On sugerise da radiš ono što je od večnih vrednosti. Da uspostaviš svoju vezu s Njim preko Njegove Reči. Da uz Njegovu pomoć izgrađuješ karakter u skladu s Njegovim. Da vladaš svojim osećanjima. Željama.

A ja? Kao što sam ti rekao, ja sam na strani tvog ega. Ja sam učinio da ono što On traži od ljudi bude proglašeno zaostalim. Da karakterne vrline koje On zahteva, budu proglašene manama. Da želje kojima On želi da vladaš i da im ne popuštaš, budu proglašene najvećim užicima. Zato On gubi bitku za tebe! Ne želiš biti proglašen zaostalim, ne želiš biti proglašen slabicom, želiš uživati u svim osećanjima koja imaš... Nije bitno što te sve to u Stvoriteljevim očima duhovno, moralno i telesno unižava. Bitno je da ti uživaš u tome. Da si poput ostalih.

Vidiš li koliko je moj posao jednostavan. Udaljio sam te od istina do kojih Stvoritelj želi da dođeš. Uverio sam te da je religija za starce i decu. I sada te baš ništa ne može sačuvati od zabluda kojima sam te zapleo. Moj glas prepoznaješ kao glas svog razuma, dok Stvoriteljeve sve slabije pokušaje da dođe do tebe tumačiš glasom savesti koji treba zanemariti jer od njega nema nikakve koristi. Samo štete.

Morao bi biti požrtvovan, ponizan, strpljiv, nesebičan, obazriv, pokazivati osećaje... nije važno što bi ljudi iz tvoje okoline zbog toga bili srećniji – tebi je to naporno i ponižavajuće.

Na kraju, ne možeš se sada promeniti. Svi su navikli na tebe baš takvog. Šta će misliti o tebi? Zamisli, postigao sam to da će ljudi svaku osobu koja i uspe napraviti jedan takav iskorak u bolje, ismejavati. Vrlo ih lako nadahnem na to jer tako opravdavaju svoju nemogućnost da i sami postignu isto. Recimo, ismejavaće te ljudi koji su nepristojni jer si ti postao pristojan. Ismejavaće te ljudi koji nezdravo žive jer si ti počeo zdravije živeti. Ismejavaće te ako postaneš moralan, ljudi koji su nemoralni. Vidiš, ovakve stvari bez moje umešanosti gube smisao. Njima te JA sprečavam da se promeniš.

Iz stanja u kojem se nalaziš, put do Stvoritelja će ti se činiti nemogućim. Morao bi proći kroz mnoge prepreke da bi došao do Njega. Morao bi otkriti sve duhovne i moralne zablude. Morao bi prihvatiti novootkrivene istine i promeniti svoj život u potpunosti. A zbog čega? Zbog jedinstva sa Stvoriteljem? Zbog večnog života? Večnog života u potpunoj radosti, pravdi, sreći, zdravlju, iskrenoj ljubavi...?

Pomoći ću ti da zaključiš kako je za tebe bolje da ostaneš takav kakav jesi, ništa ne menjajući, kako bi proživeo svojih bednih, bolešću, patnjom i nepravdom obeleženih, sedamdesetak godina života i propadneš zajedno sa mnom, nego da postigneš ono što bi Stvoritelj za tebe želeo.

Misliš li da ne znam šta govorim? Da niko takav glup zaključak ne može doneti? Da niko takav glup izbor ne može učiniti? O, može! Ti možeš. Poput milijardi tebi sličnih. Zaboravljaš da imam gotovo šest hiljada godina iskustva u pomaganju ljudima da odluče upravo to?

U poglavljima koja slede videćeš da si i sam na najboljem putu da i ti učiniš isto.

29. poglavlje

Prilika

Ljudski život je jednom rečju – prilika. Prilika za čoveka da se vrati u stanje u kojem je ljudski rod nekada davno bio kada je izašao iz Stvoriteljevih ruku. Prilika za Stvoritelja da čoveku otkrije svoj plan za čovekovo spasenje i da ga svojim uticajem dovede natrag k sebi. I dvostruka prilika za mene; prva, da čoveku za vreme njegovog života nanese patnju, bol, nepravdu i nesreću svake vrste, i druga, da ga odvojivši od Stvoritelja upropastim za večnost.

Stvoritelj se zbog svoje pravednosti ne sme mešati kako bi me sprečio u tome, jer mora zbog stanovnika celog svemira dozvoliti da se u potpunosti pokaže kuda vodi neposlušnost i koje su posledice neposlušnosti Njemu. On stoga može samo dati život, pružiti svedočanstvo o sebi i onome što je za čoveka ispravno i čekati da čovek sam odluči šta će izabrati. Ograničen je nečim tako dosadnim poput pravednosti. Jedino ako se čovek svojevolejno odluči stati na Njegovu stranu, On ima ovlašćenje da ga osposobi da živi po Njegovim načelima, dati mu svoju silu da se odupre meni, učiti ga otkrivajući mu se preko prirode i Njegove Reči. Sve je to presporo i predosadno. Zbog toga sam ja bez prave konkurencije budući da nisam ograničen takvim uslovima.

Moj uticaj je sličan. I naravno suprotan. Budući da je On osmislio sva životna načela za čoveka i sva ostala bića, sva ta životna načela ja sam promenio. Dok su Stvoriteljeva načela osmišljena kako da čoveka palog u greh i osuđenog na život na ovoj Zemlji, učine ipak srećnim i zadovoljnim, moja načela su osmišljena kako bi meni priuštila najveće moguće zadovoljstvo. Ljudsku patnju. Hranim se ljudskom patnjom. Ona je za mene jedini izvor radosti. Tvoj gnev meni pričinjava zadovoljstvo, tvoja nesreća je izvor moje sreće, tvoja bol je izvor mog užitka. Tvoj strah i užas moja su hrana. A sve je to udvostručeno time što istovremeno dok ti patiš, pati i sam Stvoritelj.

Tokom hiljada godina razvio sam najrazličitije navike i načela kako bi ljudski rod patio na svim područjima života.

I ti patiš. Misliš da je to jedan normalan način života. Da tako mora biti. Da ne postoji drugi izlaz.

Misliš da je normalno to što se razboljevaš, da je normalno što imaš grozan brak, da je normalno što si postao sebičan i nedruštven, da je normalno što postoji tolika nepravda, što postoji toliko gladnih, što postoje ozonske rupe, što se venčavaju pripadnici istog pola...?

Nije normalno; ako ćemo to meriti Stvoriteljevim merilima, naravno. Činjenica što je to danas uobičajeno govori samo o mom savršenom delovanju. Postigao sam to da ljudi pojam "normalno" definišu "onim što čini većina".

Oduzevši ljudima osnovno merilo normalnosti, Stvoriteljevu Reč, mom postavljanju novih merila nema granica. Uskoro ćeš shvatiti koliko si i ti podlegao merilima koja sam JA postavio. Uskoro ćeš videti kako im se nemaš snage ni volje odupreti. Svaki deo tvog života je ispunjen nečim što sam JA osmislio kako bih te upropastio. Kako bih te naveo da patiš. Da budeš nesrećan. Da zaboraviš na Stvoritelja i ono što On od tebe želi.

Sećaš li se reči sa samog uvoda knjige? Univerzalnost! To je reč koja će od sada za tebe imati sasvim novo značenje. Kada je god vidiš ili čuješ, setićeš se MENE. Setićeš se kako je moj trag prisutan gde god se okreneš. Shvatićeš da je jedini način da se odupreš mom uticaju taj da spoznaš pravu istinu. Onu koju je Stvoritelj otkrio u svojoj Reči. Ali, u tvom slučaju će to ostati samo na nameri. Nećeš to učiniti. Nećeš uzeti Stvoriteljevu Reč. Ne želiš ništa menjati jer bi, zahvaljujući mojim merilima po kojima živiš, promena morala biti drastična. Susret sa Stvoriteljem u Njegovoj Reči bi za tebe bio, iako spasonosan, ispočetka vrlo traumatičan.

Drugim rečima, ti svoju priliku da se vratiš Stvoritelju nećeš iskoristiti. A ja svoje dve hoću - patićeš i dalje, i propašćeš za večnost.

30. poglavlje

Manipulacija

Jedini način na koji od čoveka mogu činiti sve što poželim jeste taj da ga odvojim od Stvoritelja. Služim se raznim načinima da bih to postigao. Početak je uvek sugerisanje nepoverenja prema Stvoritelju.

Najbolje je ako sam uspeo da te uverim da On ne postoji. Tada mi je posao najlakši. Na tvoju već postojeću neveru samo dolivam argumente koji jačaju tvoje neverovanje u Stvoritelja, kao i ogorčenost i podsmeh prema religijama svih vrsta. Naravno, tvoje neznanje mi je najjači oslonac da u tome uspem. Zbog svega toga što sam ti uspešno sugerisao, tebi ne pada na pamet da uzmeš Bibliju i da proučavaš njene istine. Zato mi je vrlo jednostavno da te ceo tvoj život moralno i telesno unižavam kako bi patio i na kraju propao. Budući da ne veruješ u Stvoritelja, još manje veruješ da ja postojim, pa je i tvoja odbrana od mene beznačajna. Ona se svodi samo na Stvoriteljevu redovnu zaštitu nad tobom. On te čuva u životu kako bi iskoristio svaku moguću priliku da ti se objavi i da ti da priliku da se spaseš.

Naravno, sve Njegove pokušaje ja u tvom umu prikazujem kao usputne i beznačajne stvari. Kada se pokušavaš diviti savršenstvu prirode, ja te sprečavam da dublje razmišljaš o tome kako se ne bi pitao o poreklu svega toga. Kada dolaziš u dodir sa religioznim ljudima, ja te ispunjavam ponosom i prezirom prema njima i onome što veruju. Kada počinješ razmišljati o prirodnim katastrofama sve većih razmera, ja ti sugerišem da je sve to delo prirode kako ne bi došao na pomisao da je sve to ispunjavanje onoga što je proročeno u Bibliji. Kada se u tebi budi želja za ljubavlju, ja sam taj koji ti tu želju predstavlja kao utopiju i nudi ti jadnu, ali za tebe dovoljnu zamenu - požudu. Kada se razboliš, ja ti sugerišem da je to samo stvar nesreće i nepravde koja vlada na ovom svetu kako ne bi došao do zaključka da je to posledica životnog stila i ishrane koje sam ti nametnuo. U svemu tome cilj

mi je da te odvučem preko granice kada ćeš biti van domašaja Stvoriteljeve zaštite. Tada te, zavisno od uticaja koji imaš na ljude, koristim za svoje ciljeve. Ili te jednostavno uništim.

Sa ljudima koji su ipak osvedočeni u Stvoriteljevo postojanje, moj rad je puno intenzivniji. Ovde postoje dve grupe ljudi. Oni koji ne čitaju Bibliju već samo slušaju ono što se iz nje iznosi i oni koji je čitaju. Ova prva grupa mi je posebno privlačna. To je grupa ljudi preko koje mogu širiti najraznovrsnije zablude o Stvoritelju. Budući da veruju u Stvoritelja, ali Ga ne poznaju niti ga se trude upoznati, oni će svaku nepravdu, svako nerazumevanje nečega lošeg što se desilo uz moju pomoć, pripisati upravo Njemu. Najradije im sugerišem da svako moje delo nad nekim koga sam uspeo unesrećiti ili uništiti, nametnuvši mu moje životne principe, pripišu Stvoriteljevoj nepravdi. Okrivljuju Stvoritelja jer je dopustio da deca ostanu bez majke, da roditelji ostanu bez dece.

Kako rekoh, budući da ne čitaju Bibliju, njihovo nepoznavanje Stvoritelja, njihovo nepoznavanje mene i borbe koja se vodi između mene i Stvoritelja, kao i njihova nemogućnost da prodru iza granica materijalnog u svet duhovnog, sprečava ih da jasno vide stvarnost. A to je upravo ono što ja želim.

Često upravo oni postavljaju moje omiljeno pitanje: zašto dobri ljudi stradaju? Dobri? Po čijim merilima? Stvoritelj ni pod kojim uslovima neće uticati na slobodnu volju svojih stvorenja. On samo sugerise ono što je ispravno, moralno, pravedno. A ja sugerišem sve ostalo. Sugerišem ti da piješ i voziš prebrzo – ti odlučuješ koga ćeš poslušati. Mene ili Stvoritelja. Ja ti sugerišem da nezdravo živiš. Ti odlučuješ koga ćeš poslušati. Ako zbog tvojih odluka tebe snađe nepravda i zlo, šta Stvoritelj može učiniti kada si ti to sam svojom slobodnom voljom odlučio? Zašto nije sprečio da te to zadesi? O, kako bih ja voleo da On to učini. Time bi On samo dokazao moje tvrdnje da niko slobodnom voljom ne može odabrati da bude na Njegovoj strani i živeti po Njegovim zakonima. Iz tog razloga On nije mogao sprečiti Evu da ubere plod. On samo nudi izbor. A ti odabiraš. Mene!

Ova grupa ljudi mi je posebno interesantna jer i njih, kao i njihove bližnje, držim u uverenju da zaista poznaju Bibliju i da imaju autoritet postavljati određena pitanja i donositi određene zaključke o stvarima o kojima zapravo ne znaju ništa. Preko njih Bibliju i Stvoritelja činim odbojnim među ljudima, pa i među samim vernicima čija se i motivacija vernosti Stvoritelju bitno menja. Imajući takvu iskrivljenu sliku o Njemu oni Mu ne mogu biti verni iz požrtvovne ljubavi koju On želi,

već se njihova vernost svodi na formalizam, na vernost iz straha, vernost zbog nagrade, vernost zbog lepih osećaja koji prate takvu lažnu duhovnost – jednom rečju na vernost koja za Stvoritelja ne znači ništa. Budući da ih ljudi smatraju vernicima, zbog njihovog nepoznavanja Biblije i nepoznavanja onoga što Stvoritelj zaista zahteva od čoveka, oni su izvrstan način da u društvo mogu unositi razne druge, za Stvoritelja neprihvatljive, oblike ponašanja.

Preko njih pogrešno predstavljam Stvoriteljevu ljubav i toleranciju, pa ih dovodim do toga da su u stanju kao vernici prihvatiti čak i nemoralnost. Činim ih tolerantnijima prema grehu i nemoralu od samog Stvoritelja.

S druge strane, ljudi koji veruju u Stvoritelja i još proučavaju Bibliju, predmet su moje posebne mržnje i mojih posebnih napora da ih odvojim od Stvoritelja. I njih bih mogao podeliti u dve grupe; one koji će bezuslovno prihvatiti sve što je Stvoritelj rekao, preporučio i zapovedio, i one koji će pokušati Bibliju prilagoditi svojim potrebama. Zbog poverenja u Stvoritelja, na ovu prvu grupu ljudi imam vrlo mali uticaj. Osim što im je u svojoj Reči otkrio sve principe kako živeti srećno i blagosloveno, osim što im je otkrio pravi cilj i smisao njihovog života i pravilno poredao prioritete, otkrio im je i sve zamke u koje mogu upasti. Osim toga, zbog poverenja prema Njemu oni su Mu dozvolili da ih On štiti i da vodi njihove bitke protiv mene i mojih zabluda. Ispunjava ih posebnom mudrošću i providenjem. Njihovu potpunu predanost On je u potpunosti iskoristio da ih posveti sebi i da ih spasi.

Oni koji proučavaju Bibliju da bi je prilagodili svojim potrebama, meni daju priliku da iskoristim svaki njihov nedostatak, svaki trag njihovog ponosa i sebičnosti kako bih im sakrio pojedine biblijske istine. Zbog takvih ljudi sam postigao da u verovanja unesem sve one pre spomenute zablude. Tako sam u stanju u zajednici vernika učiniti da tolerišu velike nedostatke u svojim karakterima. Izgovor za laganje nalazim im u tome što je Avram lagao faraona, a bio je pravednik i Stvoriteljev čovek. Izgovor za svađu nalazim im u Pavlovoj svađi sa Petrom i Markom. Izgovor za preljubu nalazim im u Davidu kojem je Stvoritelj ipak oprostio. Na mnoštvo načina, koristeći se njihovom nespremnošću da se u potpunosti pokore Stvoritelju, ja im, zloupotrebjavajući samu Bibliju, dajem izgovore da ostanu kakvi jesu. Ako i naiđu na neke od biblijskih istina koje ih direktno opominju, uvek nađem načina da te delove Biblije primene na nekog drugog.

Svaki tvoj nedostatak meni je uporište. Svaka slabost koje se ne želiš odreći, JA koristim kako bih te unesrećio i upropastio: svaki ne-

dostatak koji gajiš Stvoritelja onemogućava da te u potpunosti izgradi i zaštiti od mene. Pitaš se koje to slabosti gajiš? Šta pogrešno činiš? Vrlo dobro ti to znaš. Onaj slabi glas savesti koji još tinja u tebi vrlo te jasno osvedočava o tome. Ali, ti ga ne želiš čuti. Želiš ostati takav kakav jesi. Istina, ti ne želiš da neko to zloupotrebi, ali odlukom da ništa ne menjaš ti meni daješ ovlašćenja da sve to koristim protiv tebe.

Jesi li spreman da čitaš o svojim slabostima? Jesi li spreman da vidiš gde sam u tebi našao uporište? Jesi li spreman da shvatiš da bi se morao odreći nečega što ti pričinjava veliko zadovoljstvo kako bi se izvukao iz mojih ruku i sudbine kakvu sam ti JA odredio?

Naravno da nisi. Niko nije. Ali, ne brini se. Ničega se ti nećeš odreći. Nastavićeš uživati u svemu što sam osmislio kako bih te upropastio. S tom razlikom što će ti to zadovoljstvo biti zagorčano spoznajom da te njime JA vodim u propast.

31. poglavlje

Moral

Proučavajući ljudski rod od samog njegovog početka vrlo brzo sam pronašao način da ljude navedem da budu neposlušni Stvoritelju. Morao sam samo neposlušnost i greh zaodenuti u telesno zadovoljstvo.

Uvideo sam da je Stvoritelj ljudima dao posebno snažan osećaj dok su se sjedinjavali kako bi začeli potomstvo. Stvoritelj je želeo da taj čin kojim je On preko njih stvarao novi život, bude urezan duboko u njihovo pamćenje. Vremenom sam uspeo postići da taj čin postane sam sebi svrhom zbog samog telesnog zadovoljstva koji je pružao. Podsticao sam ljude na to tim više što sam video koliko takav pristup rastužuje samog Stvoritelja i koliko je to u stanju uniziti čoveka. U ljudima sam počeo rasplamsavati najniže strasti. Zapravo, ovaj deo unižavanja čoveka mi je jedan od najlakših. Jedan od razloga zbog kojeg je Stvoritelj odlučio da Zemlju uništi Potopom bio je i taj. Nemoral.

Ali, i nakon Potopa sam to uspeo da ponovim. Istina, ne u tolikoj meri niti toliko javno jer su još bila sveža sećanja na Potop, ali ljudi su oduvek padali u iskušenja kada je reč o polnom odnosu. Ubrzo je Stvoritelj, videći kako će se nemoral opet raširiti, odlučio uništiti gradove Sodom i Gomor koji su prednjačili u tome. Uništenje je bilo strašno, a ja sam likovao zbog toga što sam uspeo u nameri da Stvoritelj ponovo uništi svoja stvorenja koja Mu nisu želela biti poslušna. Kao spomenik tom delu i kao opomena budućim naraštajima stoji i danas Mrtvo more. Ali, moj uspeh na području nemorala nije nikada ozbiljno doveden u pitanje.

Vreme je prolazilo, a ja sam sve više i više unižavao ljudski rod. Ne samo što sam uspeo izopačiti polni odnos muškarca i žene, već sam ih nadahnjivao da to čine i sa pripadnicima istog pola. Pa čak i da to čine i sa životinjama. Čoveku sam rasplamsavao maštu da čini stvari koje njemu samom nikada ne bi ni mogle pasti na um. Stvoritelj je bio

očajan. Plemenito stvorenje – čoveka – ja sam uspeo uniziti ispod nivoa nerazumne životinje.

Da li se šta promenilo sada kada je civilizacija uznapredovala? Naravno da se promenilo. Čoveka sam uspeo da ponizim više nego što je ikada bio. Budući da je konačni kraj određen, shvatio sam da se Stvoritelj više neće mešati kao u slučaju Sodoma i Gomora. Stoga na području nemorala radim više nego ikada. Uvukao sam ga u sve pore današnjeg društva. Samo mali broj, Stvoritelju vernih, vide zamke koje sam postavio, ali oni ne mogu učiniti ništa osim da sami sebe sačuvaju da ne upadnu u jednu od njih.

Kako sam uspeo razviti toliki nemoral? Vrlo jednostavno. Ljubav sam zamenio požudom. Morao sam se dosta potruditi kako bih postigao da ljubav prestane da bude načelo i svedem je samo na osećaj. Kada sam to uspeo, nije bilo posebno teško taj osećaj vremenom pretvoriti u slabost, a pravu ljubav proglasiti utopijom.

Uneo sam mnoštvo predrasuda vezanih za ljubav. Jedna od najdražih jeste ta da ljubav vremenom nestaje. Postigao sam to da ljudi o ljubavi govore s podsmehom, da jedni drugima govore kako ona vremenom blede i da tokom vremena postane potpuno normalno da dvoje ljudi koji su se jednom voleli, budu zajedno, a da ljubavi uopšte nema. Ovo je jedna od mojih najvećih pobeda nad čovekom. Pobeda nad tobom.

To načelo na kojem počiva ceo svemir, najjaču motivaciju, najjači pokretač, najsnažniju silu, ja sam na ovoj planeti uspeo gotovo potpuno da obezvedim. Presekavši tu nit, presekao sam ljudima svaku mogućnost da ispravno razumeju Stvoritelja. Postigao sam da jaz između čoveka i Stvoritelja bude gotovo nepremostiv.

Prepuštenog samo požudi, sa nikakvim ili slabim razumevanjem ljubavi, od čoveka mogu učiniti upravo ono što želim.

Brak

Stvoritelj je osmislio savršenu instituciju za čoveka. Brak. Sjedinjavanje dvoje ljudi koji tako postaju jedno. Davši im ljubav, omogućio je da ona u njima razvije najplemenitije pobude jednog prema drugom. Ljubav im je omogućavala da interes svoga bračnog druga stave ispred svoga vlastitog interesa, da im cilj zajedničkog života bude učiniti u potpunosti srećnim ono drugo. Ovo bi se vremenom toliko razvijalo da bi postajalo sve savršenije, a veza sve snažnija. Stvoritelj je mogao biti gotovo lično prisutan u takvoj zajednici. A to je ono što sam želeo sprečiti.

Ljubav nisam mogao samo tako oduzeti ljudima. Morao sam naći način da ona bude istisnuta.

Sebičnost! To je bilo trajno rešenje. Podsticao sam ljude da misle najpre na sebe. Na svoju dobrobit. Na svoje zadovoljstvo. Tako da zbog toga čak i zakidaju jedno drugo. Kako sam u tome uspevao, tako je počelo nestajati i poštovanja prema bračnom drugu. Potom je nestajala i ljubav.

Budući da je brak sam temelj svakoga društva on je predmet moje posebne pažnje. Ubrzo nakon venčanja bračne drugove počnem uve-
ravati kako više nije potrebno da drže do sebe onako kako su držali pre braka. Kako nema potrebe da budu nasmejani kao pre, da budu ljubazni, uredni, čisti, mirisni, pažljivi, obazrivi, nesebični... Na taj način vrlo brzo nestaju i povodi zbog kojih je ljubav i nastala. Žena-
ma sugerišem da odmah ošišaju dugu kosu, da se zapuste, da nekon-
trolisano uživaju u hrani, da više ne moraju paziti na svoj izgled – da je sve to normalno. Muškarcima sugerišem kako se ne moraju više toliko često prati, pažljivo slušati svaku njenu reč, pokazivati ljubav i pažnju prema njoj kao pre, da ni oni ne moraju više paziti kako izgledaju, i da nema potrebe da budu toliko ljubazni, blagi, pažljivi... Tako ispadne da sva ona dobrota i ljupkost pre braka nije bilo ništa drugo do licemerno pretvaranje. To je postalo toliko uobičajeno da se sada smatra potpuno normalnim da ovakve osobine u braku vre-
menom nestaju.

Vremenom sam postavio vrlo jake predrasude vezane uz brak. Na primer, predrasudu da je muškarac važniji pred Stvoriteljem od žene. Poremetivši tako ravnotežu koju je Stvoritelj najpre zamislio, vrlo mi je lako uneti nesklad i razdor u brak. Zbog osećaja njihove superiornosti učinio sam da muškarci jednostavno ne vide sav trud i rad koji ulaže jedna žena. Tako, gotovo da ne postoji muškarac koji razmišlja o tome koji je put morala da prođe prljava košulja da bi je on mogao nositi, ili koliko je truda trebalo uložiti da bi on nešto kvalitetno pojeo iz čistog tanjira. Vremenom žena se počinje osećati prezrenom i nedovoljno poštovanom, dok muškarac zbog svih tih pre-
drasuda ne može ništa drugo nego štititi svoj ponos i tako, malo po malo, uspevam od braka napraviti razdor i podstaknuti svađe – koje su u jednom braku sada već uobičajene.

Zapravo moj posao je prilično jednostavan. Trebam samo sprečiti da se ostvare dva važna preduslova za srećan brak. Ženino poštova-
nje muškarca i posvećivanje brige i pažnje ženi. Jednostavno počnem sa muškarcima. Moj posao kod njih ne svodi se samo na sugerisanje

različitih misli, već i na sprečavanje da važne misli dođu do njih. Zbog svega toga sve im postaje važnije nego biti ljubazan i pažljiv prema svojoj ženi. A to je njoj zapravo najvažnije. Budući da se ona oseća zapostavljenom, a on se ne oseća ni najmanje kriv zbog toga, vrlo brzo nestaje i njenog poštovanja prema njemu. I temelji su postavljeni...

Kada zbog svega toga ljubav iščezne, takvi supružnici samo potvrđuju i utvrđuju predrasudu kojoj sam ja začetnik. Predrasudu da ljubav vremenom blede. Zapravo JA je vremenom uspešnim ugasiti ukoliko su supružnici dovoljno daleko od Stvoritelja i životnih načela otkrivenim u Njegovoj reči.

Njih potom u ovakvom stanju navodim da snižavaju pragove tolerancije dopustive u jednom braku. Muškarce vrlo pažljivo navodim da pomeraju granicu tolerancije svojih supruge kada je u pitanju njihov odnos prema drugim ženama. Najpre postignem to da supruge tolerišu naizgled bezazlene komentare o izgledu drugih žena, zatim muškarce podstičem da tu granicu stalno pomeraju dok ih ne navedem na preljubu.

Zbog toga što zapostavljaju jedno drugo, sugerišem im kako je zbog toga opravdano da ono što ne mogu dobiti u braku, traže na drugom mestu.

Kada ovo postignem, nije mi problem nadalje manipulirati takvim brakom. Zavisno od procene šta bi za čoveka bila veća nesreća, ili ih ostavljam da žive zajedno bez ljubavi do smrti, stalno se svađajući i čineći brak jedno drugom teretom, ili ih navedem na razvod.

Samo o ovoj temi bih mogao napisati posebnu knjigu da ti pokažem koliko je brak danas postao moja institucija, a ne Stvoriteljeva. Kada bi se malo osvrnuo oko sebe, shvatio bi da sam na ovom području postigao veliku pobjedu nad Stvoriteljem. Brak sam zavio u tolike negativne predrasude da on prestaje biti poželjna institucija. Ako još tome dodam razvijanje sebičnosti, bezobzirnosti i nepopustljivosti, shvatićeš zašto je u ovo vreme toliko muškaraca i žena koji su sami, koji nisu ni ušli u bračnu zajednicu. Isto tako ćeš dobiti odgovor zašto je toliko brakova koji se raspadaju i koji su se već raspali.

I, šta ti se čini? Jesam li uspeo u nameri da uništim instituciju braka? Pogledaj samo svetsku statistiku. Jesi li i ti podlegao? Jesam li i tebe naveo da živiš onako kako sam JA zamislio? Jesi li se i ti pronašao u ovome? Naravno da jesi!

I šta možeš preduzeti u vezi s tim? Ništa! Pobrinuo sam se da sve one plemenite osobine koje tvoj brak mogu učiniti uživanjem i srećom

onako kako je to Stvoritelj za tebe zamislio, budu smatrane slabostima i ponižavajućima. Zato ti nećeš ništa preduzeti. Ostaćeš u svom lošem braku sebičan kakav si i bio, nemoralan kakav si i bio. Samo što ćeš od sada imati gorku spoznaju da sam te JA do toga doveo.

Ali, ne samo što sam uspeo sam brak uništiti i učiniti ga predmetom šala i pogrda, sinonimom nečeg ružnog i nepotrebnog, već sam uspeo postići i to da brak, koji je Stvoritelj sa toliko ljubavi posvetio čoveku, toliko unizim da ga legalno učinim zajednicom pripadnika istog pola.

Homoseksualnost

Navesti čoveka da poćini ubistvo predstavlja i za mene odrećeni problem. Stvoritelj nikada nije dozvolio da ja u potpunosti izbrišem osnovna moralna načela. Ubistvo je stoga u svim civilizacijama i u sva vremena bilo smatrano pogrešnim. Iako su postojale okolnosti koje su ga opravdavale, poput ratova, ubistvo je oduvek bilo kršenje zakona. Kraća takoće. Preljubu većina zakona ne moće sankcionisati, ali i ona je oduvek obojena kao nešto negativno jer je jedna strana bila prevarena i ponićena pa je izazivano puno patnje. Morao sam stoga osmisliti nešto što neće kršiti nijedan zakon, što neće učiniti da iko bude prevaren i da pati, što će obe strane ćeleti, a što će Stvoritelju biti doslovno – odvratno.

Od samih početaka sam ljude uspeo navesti na to da ispunjenje svojih poćuda nalaze u polnim odnosima sa istim polom. Homoseksualnost sam uspeo, kao najsramoćniji oblik ljudske polne zajednice, odrćati sve do danas. Novije vreme mi je posebno omogućilo da tu pojavu globalizujem. Stvaram sve veći pritisak da takav oblik ponašanja bude prihvaćen kao i svaki drugi, da takvi ljudi ne budu posebno obelećavani u drušćvu, da to postane normalno.

Moj konaćni uspeh je na samom pomolu. Kako u nereligijskim krugovima, tako i u religijskim. Dok se kod nereligioćzних ljudi slućim vrlo humanim opravdanjem koje garantuje svakom ćoveku slobodu, kod religioćzних ljudi stvaram pogrešnu sliku o Bogu koji sve prašća i prima sebi sve grešnike. To, naravno, nije pogrešno, ali vrlo dobro se trudim da ljudi pogrešno shvate tu Stvoriteljevu ljubav i toleranciju i tako ostanu u uverenju da i nakon dolaska k Stvoritelju ništa kod sebe ne moraju menjati već da ih taj isti Stvoritelj i dalje voli i toleriće im šta god učinili.

Zato ćeš danas krajnje nemoralne muškarce i žene čuti kako govore da su i oni verni Stvoritelju. Homoseksualac – veran Stvoritelju. Žena koja se slika gola u časopisima – verna Stvoritelju. Porno glumica – verna Stvoritelju. Svingeri – vernici... Svi idu u crkvu. Uživam nanoseći Stvoritelju ovakvu sramotu.

Najveći apsurd koji sam postigao je taj što sam uverio i same homoseksualce da se pozivaju na Bibliju. Pozivaju se na Stvoriteljevu ljubav prema čoveku i na ljudsku ljubav prema bližnjem kako bi i sebe i druge uverili da je njihova perverzija utemeljena na Stvoriteljevoj ljubavi i na hrišćanskim načelima. Ali, ne znaju ono što ja znam. Dok god oni čine takvu gadost, Stvoritelj nema argumenata da ih primi k sebi, jer je to u suštij suprotnosti onome što je On za ljudski rod, kada je polnost u pitanju, namenio.

Zemlje, jedna za drugom, počinju legalizovati homoseksualne brakove. Ljudi to podupiru. Zapravo, oni samo misle da ih podupiru, dok je istina ta da oni zapravo ne žele biti proglašeni zaostalom i netolerantnim time što će ih osuditi. Vidiš li šta će čovek sve biti u stanju da proglasi normalnim, samo da ne bi bio osuđen od društva? Mnogi danas govore da su homoseksualci u redu, da su i oni ljudi, da i oni imaju pravo izbora – a zapravo im uopšte nije stalo do njih kao ljudi. Kakav je tvoj stav o tome? Znamo oboje. Onakav kakvim sam ga JA izgradio. Kako? Nastavi da čitaš.

Televizija

Pre pojave televizije, globalizovati neki greh, utvrditi neko novo merilo ili uticati na ljudsku savest bilo je prilično sporo i zahtevalo je od mene i mojih saradnika vrlo velike napore. Pojavom televizije, naš je posao olakšan do krajnjih granica. Slika govori više od hiljadu reči. I dok smo se pre služili sugestijama putem misli kako bismo stvorili sliku onoga što želimo da ljudi čine, sada tu sliku ljudi vide direktno.

Potrebno je samo da najveće napore uložim prilikom stvaranja određenih televizijskih programa. Budući da savršeno poznajem ljudsku psihu, kao i ljudsku fiziologiju, nije mi teško osmisлити način da ljudi prihvate ono što želim.

Govoreći o homoseksualnosti, primetićeš da sam na vrlo suptilne načine uspeo ostvariti da se nešto tako protivprirodno može predstaviti kao normalno i prihvatljivo. Propaganda! Tako bi vi to nazvali. Skrećući pažnju na jedno, ostvarujem nešto drugo. Ako želim da homoseksualnost postane prihvatljiva, potrebno ju je samo pažljivo umotati. Recimo, u dobro osmišljenu humorističnu seriju. Smejaćeš se

šalama dok ću homoseksualce kroz pažljivo odabrane glumce prikazati vrlo simpatičnim. I šta se dešava? Tvoj stav o njima se menja. Ili ću, recimo, u vrlo ozbiljan film vrlo ozbiljnog glumca ili glumicu koji će glumiti homoseksualca, učiniti velikim pozitivcem – i tako polako, ali sigurno ja tvoj stav o tome nepovratno menjam.

Osmišljam vrlo dobre i vrlo poučne serije za mlade. Posebno vodim računa da se daju pouke o lošim posledicama koje nosi krađa, ogovaranje, alkohol, droga, kako bi serija bila što autoritativnija. Ali, blud i preljubu kroz te simpatične i "odgovorne" glumce ostavljam prisutnim i neosuđenim kako bih uticao na tvoj stav o tome. Kroz takve serije i filmove JA postavljam merila. Zato je danas normalno imati puno partnera, zato je danas normalno biti homoseksualac, zato je danas normalno sve što ja poželim da bude normalno.

Poseban mi je cilj učiniti normalnim sve ono što se suprotstavlja Stvoriteljevim merilima. Shvatio si već. To činim zato da bi tvoj eventualni povratak Njemu bio što teži i kako bi takva odluka bila što jače osuđena i ismejana.

Najjači medij preko kojeg ću pokoriti celu Zemlju jeste upravo televizija. Niko njenom uticaju ne može pobeći. Preko nje sada najbrže izgrađujem savest u svakom području tvog života. Ni ne shvataš još koliko si zapleten u moju mrežu.

Ali, obećao sam ti. Oslobodiću te na trenutak. To će biti onda kada saznaš gotovo sve o meni. Imaćeš prilike odlučiti šta ćeš učiniti – otići k Stvoritelju ili vratiti se natrag u moju mrežu.

Hoćeš li da ti kažem šta ćeš učiniti?

Pornografija

Sodom i Gomor su senka onoga što se po pitanju nemorala događa danas. Zar su se Stvoriteljeva merila promenila kada On ne kažnjava one koji to čine? Naravno da nisu. Kako je kraj blizu, konačnu osudu i kaznu ostavio je za kraj.

Zahvaljujući televiziji, danas je lako postići da čovek bude nemoralan jer sam nemoralnost uspeo pokazati kao nešto sasvim normalno budući da to čini najveći broj ljudi. Ipak, ja želim da ljudi budu uniženi do krajnjih granica, želim da padnu ispod granica ljudskosti. Osmislio sam da se nemoral najgore vrste komercijalizuje, da se od toga napravi čitava industrija. Služim se najsnažnijim medijima: televizijom i novinama. U novije vreme internetom. To je najjednostavniji način da doprem u svaki ljudski dom. Pa čak i u hrišćanski. Iskorištavajući ljudsku potrebu da se poistovećuju sa ljudima koji ih nadahnjuju, ma

o čemu se radilo, pornografijom uspevam postići mnoštvo toga. Gledajući samu pornografiju navodim ljude na preljubu. Na moju sreću, Stvoritelju je i samo razmišljanje o požudi i preljubi jednako odvratno i On to kvalifikuje baš kao i fizičku preljubu. Dakle, ljude na ovaj način sigurno odvajam od Stvoriteljeve zaštite.

Uspeo sam uveriti ljude kako im pornografija može pomoći u braku. Jadnici, misle da se brak svodi samo na polni odnos i da će, ako se slažu u tome, slagati i u svemu ostalom. Budući da lično osmišljam scene kojima nadahnjujem ljude da naprave pornografiju, trudim se da one budu što više ponižavajuće za ljude. Gledajući to, ljudi bivaju nadahnuti da čine isto. Moj uspeh je zagarantovan bilo da uspem sugerisati ljudima da se ponize na taj način ili da ne uspem do kraja u tome. Ako uspem, ljudi time, ne znajući, odlaze daleko od Stvoritelja i dolaze pod moju vlast. Mogu ih doživotno učiniti svojim robovima. Njihov glavni životni cilj biće samo zadovoljenje požude na najrazličitije načine koje im nametnem. S druge strane, ako ne uspem da ih ponizim time što će oponašati perversije iz filma, rasplamsavam uverenje kako su oni u braku zakinuti, kako bi sa nekim drugim imali veću slobodu, kako su svi drugi partneri osim njegovog bolji, kako su on ili ona nesrećni u životu te tako rasplamsavam nezadovoljstvo u braku, što mi utire put da uvedem nesklad, razdor, i sve ostalo što iz toga proizlazi.

Naravno, pornografijom ne unosim zlo samo u brak. Ljude koji ne mogu ostvariti požudne ciljeve, koje sam im nametnuo, ponekad mogu upotrebiti da do tih ostvarenja dođu i silom. Pa čak i po cenu ubistva. Požuda je jedan od vrlo snažnih okova kojima ljude držim vezane uz mene.

Filmovi, časopisi i ostali sadržaji ovakvog tipa su najbolji način da granice zadovoljenja ljudske požude budu pomerane sve dalje i dalje. Sve dublje i dublje.

Evo, da bi video koliko sam te unizio, napisaću jednu rečenicu koju ti ni uz sve rečnike ovoga sveta ne možeš odgonetnuti ni razumeti:

“Polni odnos kao vrhunac iskrene ljubavi...”

Vidiš? Nemaš pojma šta je to! Naravno, ti razumeš svaku reč, kao što razumeš i reči “operacija slepog creva” ili “napisati kompjuterski program”, ali ti to u ovom trenutku nikako ne možeš učiniti.

Kako bi te tako nešto moglo zadovoljiti kada je tvoj um iskvaren svim onim što si video: grupnim polnim odnosom, nasiljem prilikom odnosa, protivprirodnim odnosom, uniformama, vezivanjem, bičevanjem, robovima, odnosom pripadnika istog pola, odnosom sa životi-

njama i još stotine ostalih perverzija kojima sada težiš jer te one normalne stvari ostavljaju ravnodušnim?

Ovim sam postigao da se polni čin u potpunosti razdvoji od ljubavi. Ljudi ljubavlju počinju nazivati ovo na šta ih ja navodim. Uživanje u zadovoljenju svojih najnižih požuda. "Vođenje ljubavi..."

Kako vidiš, ono što je Stvoritelj dao ljudima kao jednu od najvećih prednosti – da učestvuju sa Njim u stvaranju novog života – ja sam uspeo okrenuti tako da taj čin čoveka odvede u propast.

Ova moja tvorevina – nemoral – je u potpunosti razvijena mojom genijalnošću kako se niko ne bi mogao naći izvan njenog domašaja. Radilo se o preljubi, činu koji razdire porodicu, koji nanosi bol, patnju i sramotu samoj porodici, radilo se o bludničanju ljudi koji nisu u braku ili vezi, svi ste moji robovi. I svi ste zbog toga jednako daleko od Stvoriteljevog domašaja.

Dovodeći čoveka u ovakvo stanje nemorala u mogućnosti sam, osim što ga duhovno unazađujem, čak i da ga telesno uništim. Čime? Pa, bolestima, naravno. Hajde, reci mi kada si čuo da je neko, od onih koji su bili verni Stvoriteljevim moralnim načelima, ikada oboleo od sifilisa? Gonoreje? Side?

Iako mi je Stvoritelj zabranio da ljude uništim direktno i lično, ja uspevam postići isto to i indirektno. I to na način koji mi pričinjava još veće zadovoljstvo: navedem čoveka da sam izabere vlastitu patnju, bolest i uništenje. Reci, nisam li to savršeno osmislio?

Da, možda bi se i mogao diviti mom savršenstvu kada sada ne bi shvatao da si i ti deo toga. Da si i ti jadnik koji je duboko upleten u moju mrežu.

Shvatio si do sada da je stanje u kome se nalaziš, kada su u pitanju loš i isprazan brak, nedostatak iskrene ljubavi, uzvišeni ego, požuda, perverzije i tvoja opšta moralna iskvarenost, moja zasluga. Zasluge pripadaju meni, ali odgovornost pred Stvoriteljem leži na tebi. Imao si izbor, ali odabrao si ono što sam ti JA ponudio. Uz sve predrasude koje sam postavio o tome šta je dobro, šta je lepo, šta predstavlja zadovoljstvo, ti si to prihvatio baš onako kako sam želeo.

Ali, nije polni nemoral jedino područje gde sam te zaveo. Imam ja za tebe još iznenađenja.

Nasilje

Od samih početaka ljudskog postojanja ja sam bio taj koji je ljude navodio na nasilja najrazličitijih vrsta.

Počevši od Kaina pa sve do danas, čoveka sam nadahnjivao da svaku svoju frustraciju, svaku svoju težnju, kao i svaku vrstu gneva ispoljava kroz nasilje. Ovo ti se sada čini gotovo logičnim, ali moj uspeh u nametanju nasilja se proteže i na područje radosti i sreće. Ja sam čoveka uspeo nadahnuti da čak i takve osećaje ispoljava kroz nasilje.

Dovesti svet u stanje tolike bezobzirnosti da mu ljudski život i dobrobit bližnjeg ne vredi ništa bio je prilično dug proces jer ja ne želim da takav stav ima samo mali broj ljudi. Ja želim da svi budu takvi. Čak i ti. I uspeo sam. Nisam? Likuješ jer misliš da si umakao ovoj zamci? Niko meni ne može umaknuti! Sećaš li se televizije? Njome ne širim kao prihvatljiv samo polni nemoral. Njome činim prihvatljivim i nasilje. Nasilje ne može biti prihvatljivo? To misliš? Jadniče. Kada si zadnji put promenio program na TV-u jer nisi mogao da gledaš da neko nekoga tuče, siluje, muči? Ubija? Ja ću ti reći; NIKADA! A kada si promenio program sa putopisa ili dokumentarnog programa da bi gledao neki kriminalistički film? Ili horor? Nasilje? Vidiš, to je ono što često činiš. To je ono što ti je zaista zanimljivo. I ti ćeš mi onda reći da nasilje nije prihvatljivo? Takve stvari sve manje počinju da ti smetaju. Predaleko si od Stvoritelja i premalo se služiš svojim umom da bi mogao prozreti moje vrlo pažljivo osmišljene zamke kojima JA oblikujem "tvoj" stav. U principu, putem televizije gotovo da i nije problem nametnuti čak i takvu krajnost kao što je nasilje. Bitno je, opet, da glumac bude simpatičan, da bude pozitivan, pa da te dovedem do toga da ti lično želiš da on bude nasilan i ubica ukoliko se za tim, u filmu, ukaže potreba. Jesi li zamerio tom pozitivnom liku koji je u filmu ubio nečijeg sina? Nečijeg oca? Nečijeg brata? Nekoga ko je imao porodicu koja ga je volela ma kakav on bio? Naravno da nisi. Nisi o tome ni razmišljao. Kao što nećeš razmišljati o tome ni kada ti dođeš u takvu priliku. Recimo, rat ili sukob sa nekim poznatim ili nepoznatim. Sa nekim ko će ti naneti neku nepravdu...

Nasilje sam u poslednje vreme učinio ljudskom svakodnevicom upravo putem televizije. Ono je uvek prisutna alternativa za rešavanje problema. Baš kako sam i zamislio.

Ono na šta sam posebno usmerio svoje napore jeste da sklonost prema nasilju razvijem u ljudskom rodu od najranijeg doba. Možda ne obraćaš dovoljno pažnje na ono što sam danas pripremio za decu. Na crtane filmove i na kompjuterske igre. Na moja ostvarenja u ovom području posebno sam ponosan. Bilo je pokušaja ljudi da skrenu pažnju na nasilje još u starijim crtanim filmovima poput Toma i Džeri-

ja, ali sve je to ostalo na zapažanju nekolicine. Danas sam uspeo decu prikovati uz najbrutalnije crtane filmove poput Pokemona i Digimona. Deca su počela uživati u nasilju. Počela su se poistovećivati sa likovima u crtanim filmovima.

Kroz kompjuterske igre sam omogućio deci da lično budu oni koji će ubijati i uništavati stotine različitih bića, a posebno ljudi koji su označeni kao neprijatelji. Šta misliš, kako danas jedan mladi vojni pilot ili onaj koji upravlja pravom i razornom navodećom raketom doživljava ljude koje vidi na svom monitoru? Misliš li da on razmišlja da su to dole živi ljudi? Misliš li da razmišlja o strahovitoj patnji i bolu koji će naneti tim ljudima dole? Da razmišlja o sakaćenju granatama, ubijanju nećijih voljenih... Naravno da ne! On to doživljava kao kompjutersku igricu. Moja lukavost je ovde došla do stvarnog izražaja. Kada neko nekoga u filmu navodno ubije, gotovo da nema sahrane, gotovo da se ne prikazuje da neko žali za tom osobom. Nema prikaza uništenih života porodice ubijenog. U kompjuterskim igricama toga nema uopšte. Uskoro će ceo jedan naraštaj koji dolazi postati upravo tako nemilosrdan. Vaspitani nasiljem kao jedinim odgovorom na rešavanje problema, šta misliš kakvi će oni biti političari, ljudi koji će voditi neku zemlju, grad, firmu, porodicu...?

Moj plan se savršeno ispunjava. Dok roditelje toliko zaokupljam željom i težnjom za bogatstvom, dok ih zaokupljam da postignu standarde koje im namećem kroz društvo i televiziju, istovremeno ih podstičem da, umesto da svojoj deci posvećuju vreme za vaspitanje i zajedništvo, za ljubav i traženje istinskih vrednosti u životu, svoju decu prepuštaju da ih odgajam JA. Televizijom, internetom i kompjuterskim igricama.

Kao što vidiš, kroz pažljivo osmišljene filmove, serije i kompjuterske igre, postigao sam da su ljudi sada u stanju da čine isto ono što se čini i na ekranima. I tući se. I silovati. I mučiti. I ubiti! Samo ako im se pruži odgovarajuća prilika. Misliš da ti to nisi u stanju? Nisi? Mnogi su tako mislili o sebi. Dok im se nije ukazala prilika. Moram li ti reći da su imali pogrešno mišljenje o sebi?

Nemoral svih vrsta... moj cilj je postignut. Moja savršena mreža, koja te drži na sigurnoj udaljenosti od jedine Sile koja te može od mene izbaviti, je raširena. Tvoja večna propast je zagarantovana.

Ali nije ovde kraj tvoje najstrašnije noćne more...

Zapravo, ona tek počinje.

32. poglavlje

Zdravlje

Teško mi je reći jesam li više ponosan na svoja postignuća u upropaštavanju čoveka na području morala ili na području zdravlja. Kad bi samo mogao znati kako je izgledao prvi stvoreni čovek... Kad bi bar video kako su izgledali prepotopni ljudi... onda bi tek u potpunosti mogao videti koliki sam uspeh postigao time što sam čoveku nametnuo moralna načela, životne navike i ishranu suprotnu onoj koju je Stvoritelj savetovao kako bi zadovoljio istinske ljudske potrebe.

Pokušaću ti bar delimično približiti kako bi čovek danas izgledao da se pridržavao Stvoriteljevih saveta. Zamisli vrhunskog gimnastičara. Njegovu okretnost i spretnost. Zamisli vrhunskog atletičara. Njegovu brzinu i izdržljivost. Zamisli čoveka savršenih telesnih proporcija. Potpuno simetričnog. Zatim, zamisli čoveka inteligencije IQ 1000 (danas se natprosečnim smatra već onaj koji ima IQ veći od 110). Zamisli čoveka koji jasno vidi sitne detalje na udaljenosti od jednog kilometra. Koji čuje visoke frekvencije poput šišmiša, niske poput slona. Zamisli čoveka koji je savršenog zdravlja. Zamisli sada vrhunskog pevača. Pa vrhunskog muzičara. Pa vrhunskog umetnika... Sve to sada spoji u jedno. Zamisli sada tog čoveka visokog četiri metra. I na kraju zamisli jedno takvo biće ispunjeno nežnom ljubavlju i samilošću, požrtvovnošću i nevinošću, čednošću i obazrivošću, beskompromisnom dobrotom i poštenjem... odano Stvoritelju.

Zvuči li ti ovo kao fantastika? Neverovatno? Kao apsolutna glupost? Sada ti je dosta ove knjige? Vidiš, što je tvoja neverica i zgražavanje nad ovim veće, to mi više ukazuje priznanje za rezultate koje sam postigao. Zaista sam se trudio tokom gotovo šest hiljada godina da od ovog veličanstvenog bića, kojeg sam ti upravo opisao, učinim to što si ti sada. Čovek kojeg sam ti pokušao opisati je čak

bleda slika onoga što je Stvoritelj zaista stvorio, ali tvoj ograničeni rečnik mi baš i ne dozvoljava da opišem sve pojedinosti.

Pogledaj se samo kako izgledaš. Postaje li ti jasno zašto sam danas u stanju razvijati teoriju da je čovek, grubo rečeno, postao od majmuna? Kada bi mi Stvoritelj ostavio još koju hiljadu godina, prelazni oblik od majmuna do čoveka, koji danas nedostaje kako bi se dokazala teorija evolucije, bio bi živ. Da ljudski rod nisam toliko degradirao, nikada ne bih mogao uvesti takvu teoriju.

Sada, zahvaljujući tvom izgledu – mogu.

Da, uzrok tvom jadnom izgledu sam JA. Takav si jer si prihvatio ono što sam ti ja nametnuo. Unizivši te moralno, otupivši ti taj osećaj za ispravno, nije mi bilo teško uniziti te na bilo koji drugi način.

Razmatrajući način na koji je stvoren ljudski organizam, proučavajući same potrebe ljudskog organizma, godinama sam eksperimentisao kako bih video kako mogu uticati na čoveka. Uskraćujući mu jednu po jednu vitalnu potrebu, čovek je postao to što si ti danas – fizički i psihički nesposobno biće nezgrapnog i neprivlačnog izgleda, uniženog morala. Nadao sam se da će ljudski rod biti toliko odbojan da će ga Stvoritelj konačno odbaciti zbog toga, ali ne; On čak dolazi da umre da bi otkupio nešto tako ružno, bezlično i nemoralno kao što je čovek sada.

Pitaš se kako sam postigao takvo čovekovo stanje? Sada ćeš saznati detalje. Detalje koji su deo i tvoje svakodnevice. Detalje za koje ni ne slutiš da su vrlo pažljivo birano oruđe da te upropasti.

Ishrana

Često su najbolja rešenja ona najjednostavnija. Zamisli motor jednog automobila. Uz pravilno održavanje on je u stanju napraviti više stotina hiljada kilometara.

Uz pravilno održavanje!

Stavi mu umesto motornog ulja jestivo ulje, umesto goriva ulij mu mešavinu goriva i vode, umesto antifrizu stavi mu običnu vodu... Ne treba biti posebno pametan da bi shvatio posledice koje će se na jednom takvom motoru dogoditi. Čak i ti to možeš zaključiti. Vređa te ovo? Uskoro ćeš shvatiti da je ovo bila i te kakva pohvala tvojoj inteligenciji kada vidiš na šta sam te sve uspeo navesti kad je u pitanju pravilno održavanje tvog organizma.

Ako malo obratiš pažnju na biblijski izveštaj stvaranja videćeš da je Stvoritelj u početku stvarao uslove i okolinu, koje je zatim ispunio telima i bićima koja savršeno odgovaraju tim uslovima i okolini.

Čovek je stvoren u potpunom skladu sa takvim okruženjem. Ono je osiguravalo sve što mu je bilo potrebno za život i za održavanje svih vitalnih funkcija njegovog organizma. Na moju sreću, vrlo kratka, ali neizmerno važna uputstva koje je Stvoritelj tada dao, kada je u pitanju ishrana, nije bilo teško sakriti od čoveka. I ne samo to, kasnije sam ceo izveštaj o stvaranju uspeo proglasiti ljudskom izmišljotinom.

Voće, orašasti plodovi, žitarice i povrće. To je bila jedina i potpuna ljudska ishrana. Ali, ovo nije bilo dovoljno kako bi čovek živeo večno. Zato mu je Stvoritelj postavio drvo života. Njegovi plodovi su kao nadopuna čovekovoj redovnoj ishrani omogućavali da su se ljudske ćelije mogle savršeno obnavljati i sprečavali su i najmanji oblik bilo kakvog propadanja. Odvojivši čoveka od drveta života nastupilo je vrlo neprimetno propadanje, pa se čovekov vek smanjio na nešto manje od jasnih hiljadu godina.

Pre potopa nisam ni pomislio da bi ljudska ishrana mogla imati neki uticaj na ljude, budući da je sve što je bilo stvoreno – bilo savršeno stvoreno – i bilo je u savršenim klimatskim uslovima. Tada sam se zadovoljavao da ljudski rod upropaštavam na području morala, što je, kako primećuješ, uz zanemarive izuzetke, bilo u potpunosti delotvorno.

Nakon Potopa primetio sam da se pojedine biljne vrste, do tada vrlo važne za ljudsku ishranu, nisu uspele obnoviti. Čuo sam kako Stvoritelj čiste životinje, koje su do tada imale taj naziv jer su se mogle prinositi na žrtvu, uključuje u deo čovekove ishrane. Osim toga, čuo sam i kako unosi nešto čega do tada nije bilo između životinja i čoveka. Strah! Životinje su se počele bojati čoveka.

Video sam da nešto nije u redu čim su ljudi počeli naglo stariti. Životni vek se rapidno smanjivao. Počeo sam istraživati zbog kojih razloga se to događa. Najpre sam mislio da je Stvoritelj namerno odredio da se ljudski vek skрати, ali sam otkrio da je jedan od uzroka tome novi način ishrane. Zbog novih klimatskih uslova sve se promenilo. Primećio sam da je Stvoritelj zbog toga stvorio nešto nevidljivo čovekovom oku kako bi održao ravnotežu u prirodi i održao je i u novonastalim uslovima i dalje prikladnom za život. Bile su to razne bakterije i ostali mikrosvet. Sve sam to vrlo brzo posle uspeo da zloupotrebim. Počevši od kvarenja prirodnih sokova, kako bih dobio alkohol, pa do širenja različitih bolesti.

Kako sam ponovo počinjao moralno upropaštavati čoveka, želeći čoveka izložiti još većoj patnji, počeo sam intenzivno osmišljavati načine kojima bih mu skratio život i učinio ga što bolesnijim. Tako sam

počeo nadahnjivati ljude da jedu i piju ono što im pre toga nikada nije ni palo na um da bi moglo biti hrana i piće. Intenzivno sam se počeo baviti proučavanjem ljudskog metabolizma, potrebama ljudskog organizma, reakcijama na nedostatak određenih materija, proučavao sam biljni svet i pronašao mnoštvo, za ljudsku ishranu, korisnih i važnih biljaka, ali i mnoštvo onih koje su čoveku štetile – što je i bio moj cilj. Ono što sam ja želeo bilo je pronaći biljke i životinje čija bi konzumacija u čoveku izazivala osećaj zadovoljstva, dok bi ga istovremeno polako uništavala.

Kroz generacije uspeo sam razviti najubojitije oružje za uništenje i degradaciju ljudske vrste. Pokretač snažan gotovo kao i požuda. Apetit!

Hrana je prestala biti sredstvo za zadovoljenje potreba organizma za svim potrebnim hranljivim materijama, vitaminima i mineralima. Zapravo, ovo je većini ljudi, kada je u pitanju hrana, zadnje o čemu razmišljaju. Hrana je postala jedan od najvećih oblika telesnog zadovoljstva. Tebi je sada, dok se hraniš, važno samo dvoje. Da ukloniš osećaj gladi i da pritom uživaš. To što tvoj organizam vapi za onim pravim sastojcima koji mu omogućavaju da pravilno funkcioniše, da se razvija, da održava zdravo stanje, da se bori protiv uzročnika bolesti, tebe apsolutno nije briga, niti razmišljaš o tome. Zato ćeš kad si gladan bez razmišljanja pojesti kesicu čipsa. Zadovoljio si osećaj gladi, zadovoljio si apetit, a organizmu nisi dao ništa korisno. Zapravo, dao si mu mnogo toga što mu i te kako šteti. Masti, aditive, so...

Upravo to je moj cilj. Zašto? Jesi li čuo za mutacije? Moram sada malo pojednostaviti biohemiju; mutacije su degenerativne promene. Mnoge od njih su nasledne. Još ne razumeš? Svim tim smećem koje sam ti nametnuo da jedeš i piješ ja postižem da se tvoje telo razara na mikronivou. Na taj način dolazi do mutacija koje, budući da su uvek degenerativne i često nasledne, kroz generacije dovode da ljudska vrsta sada izgleda ovako. Sve te bolesti, sve te telesne anomalije, sve je to posledica moje hiljadugodišnje upornosti u nametanju životnih stilova koji te upropaštavaju. Još mi ne veruješ?

Evo ti jednostavan primer. Životinje me ne zanimaju u tolikoj meri da bih se oko njih toliko trudio. Pogledaj, recimo, jelene. Ili tigrove. Ili bilo koju drugu divlju životinjsku vrstu. Kada si kod njih video životinju koja bitno odudara od proseka? Nema debelih životinja. U odnosu na čoveka one gotovo da nisu bolesne. Sve su jedinke unutar vrste tačno onakve kakve bi trebale biti. Po svim proporcijama. A zašto? Zato što se nisam trudio da ih teram da jedu i piju ono što je

njima neprirodno. Kada si video jelena da jede meso? Ili tigra da trči gde je požar da bi uživao u dimu? Sada pogledaj životinje koje je čovek pripitomio kako bi živele s njim i koristile mu. Čovek, kome sam ja nametnuo ishranu, sada nameće takvu neprirodnu ishranu životinjama. Rezultat? Gojaznost, smanjeni imunitet, kraći životni vek, degeneracije, bolesti... baš kao i kod čoveka.

Videći kolika može biti čovekova želja za uživanjem u hrani, uspeo sam ga nadahnuti da izmišlja najrazličitije i najkomplikovanije vrste hrane i pića. Svi ti specijaliteti su usmereni samo na jedno. Na uživanje. Zdravlje? Pa ko još misli na zdravlje? Dobro se osećati i biti zdrav nije čoveku ništa posebno. Čovekov cilj je uživati. I ja sam mu to omogućio. Naravno, na njegovu vlastitu propast. Na TVOJU vlastitu propast.

Jadniče... kad bi samo znao da ti je Stvoritelj omogućio da čak i na ovoj uništenoj planeti možeš kvalitetno da živiš. Oko tebe raste hiljade naizgled običnih biljaka koje su u stanju odgovoriti na sve potrebe tvog organizma. Ali ti misliš da ti one neće omogućiti toliko uživanje i zato te one ne interesuju. Ti želiš uživati u ukusu koji ti ja nudim – nije važno od čega on potiče.

Meso

Posle Potopa klima se dosta promenila. Polovi su se zaledili, središnji deo Zemlje je postao žarki pojas, dok su umereni pojasevi dobili nestalnu klimu. Bilo je potrebno određeno vreme da ponovo izrastu različite vrste biljaka. Iz tog razloga Stvoritelj je dozvolio da čovek može jesti meso samo određenih životinja. Da se čovek pridržavao Stvoriteljevih uputstava i meso, odnosno namirnice životinjskog porekla koje je Stvoritelj dozvolio da se jedu, koristio samo kao minimalnu nadopunu dotadašnjoj ishrani, čovekov životni vek bi bio neznatno kraći, budući da meso sa sobom nosi i niz, za ljudski organizam, štetnih posledica koje se u novonastalim uslovima nisu mogle izbeći. Ali ja sam stručnjak za preterivanje. Videći koliko meso može biti štetno za čovekovo zdravlje, a s druge strane koliko je ono ljudima ukusno, vremenom sam ga postavio kao glavni obrok, dok je povrće i do danas ostalo tek kao prilog. Posebno sam nastojao podstaknuti konzumaciju one vrste mesa koje je Stvoritelj, zbog čovekovog zdravlja zabranio da se jedu. Svinjetinu, recimo. Pa zatim školjke. Rakove. Stvoritelj je vrlo dobro znao zašto čovek ne bi trebao jesti to meso, ali čovek nije. Njemu je bitna isplativost, iako šteti njegovom zdravlju, iako se hrani strvinarima i "čistačima".

Govoreći o isplativosti i zdravlju, u novije vreme shvatio sam da se ukus mesa, kao i njegova boja može poboljšati raznim hemijskim dodacima. Dakle, zbog isplativosti naveo sam ljude da životinju iskoriste gotovo u celini. Loš ukus nejestivih delova životinje vrlo jednostavno poprave raznim bojama i aditivima. Naravno, njima je bitnije da oni dobro zarade nego kako će sva ta hemija delovati na tvoj organizam. Stoga je meni u interesu da ti jedeš što više raznih mesnih prerađevina punih boja, konzervanasa, raznih soli i ostalih, tvome telu štetnih aditiva.

Ali, i bez toga čovekova lakomost i želja za velikom zaradom, omogućila mi je da meso danas učinim posebno nezdravim. Čoveka sam nadahnuo da se počne baviti masovnim uzgojem životinja namenjenih isključivo ishrani. Naveo sam ga da na neprirodan način utiče na razmnožavanje tih životinja, da ih na neprirodan način hrani – mesom. Istina, u obliku stočne hrane, ali ipak mesom. Farme su isto tako, moja zamisao. Živeći u takvim neprirodnim okolnostima, bez neophodnih životnih uslova, životinje su veoma sklone bolestima. Stoga su uzgajivači prinuđeni hrani dodavati mnoštvo lekova. Osim toga, zbog što bržeg dobijanja na težini i što brže zarade, koriste se i raznim hormonima. Moram li ti posebno napomenuti da sve što ti pojedeš ima i te kakvog uticaja na tvoj organizam?

Vidiš, ni ne razmišljaš da je sve ovo što ti sada smatraš normalnom ishranom zapravo sredstvo kojim te ja namerno unesrećujem i kojim uzrokuje tvoju patnju. Prehrambene navike koje sam nametnuo postale su toliko jake, da većina neće ništa da menja čak ni kada zbog toga oboli. Pa ni onda kada saznaju šta je uzrok njihove bolesti. Pripisaće to nečem drugom. Slučaju, recimo. Najveći broj ljudi svoje bolesno stanje pripisaće starenju, normalnim prirodnim procesima, ali nikako svojim životnim navikama.

Slatkiši

Osim što je Stvoritelj snabdeo čoveka svim potrebnim za život, On mu je omogućio da u tome i uživa. Videći da je čovekova najdraža hrana voće, shvatio sam da je to zbog slatkog ukusa. Čovek voli slatko. Zašto mu i ja ne bih omogućio da jede slatko? I na taj način ga polako i sigurno uništavao. Šta misliš, ko je izmislio današnji jelovnik? JA, naravno. Nakon što sam te naveo da za vreme onoga što zoveš "dobar ručak" već preopteretiš svoj organizam nepotrebnim i štetnim materijama, a uskratiš mu ono što mu je zaista potrebno, nije mi ni na kraj pameti da se na tome zaustavim. Ja sam vrlo temeljit.

Osmislio sam još jednu propast za tebe. Desert. Ali, zašto bi obrok završio pojevši nešto zdravo i slatko kada sam ja za tebe osmislio puno ukusnije i nezdravije rešenje?

Kolače! Zvuči dobro, zar ne? A zvuči li ti i ovo dobro? Zasićene masnoće, rafinirani šećer, hemija, prazne kalorije...

Ako ipak želiš jesti voće nemam ništa protiv, ali konzumiraćeš ga na moj način. Zašto bi jeo samo jagode? Bolje je ako ima šlaga ili pavlake i još šećera... Zašto bi jeo male, ružne jabuke koje je verovatno našeo crv? Trebao bi kupovati samo one velike, lepe, savršenog izgleda... koju crv ne bi ni pogledao. Moja je sreća što ne postoji mogućnost kućne hemijske analize takvih jabuka i ostalog voća.

Zašto bi pio običnu vodu? Bolje ti je da popiješ dobar gazirani sok. Može i voćni. Sa čak 20% udela voća. Obogaćenog vitaminima.

Ali tu ni blizu nije kraj.

Čokolade, bombone, sladoledi, pudinzi... mnoštvo nepcu ugodnih, a organizmu potpuno bezvrednih i štetnih materija. To je ono čime postižem da ti uz veliko zadovoljstvo pripremaš sebi bolnički krevet. Ali, ipak posebno zadovoljstvo mi predstavlja kada prave i kvalitetne obroke za svoju decu zameniš upravo slatkišima i dozvoliš im da oni u tome nesmetano uživaju. I to upravo onda kada im to za njihov razvoj najviše šteti. Mogao bih ti govoriti i o posledicama toga, ali ne želim ti dati povoda da meni i svom detetu uskratiš veliku radost koju nam donose slatkiši.

Gojaznost

Pogledaj malo ljude oko sebe. Ništa posebno? Jasno, na to si se navikao. Ovako kako čovek danas izgleda tebi je normalno. Zahvaljujući raznim predrasudama koje sam uveo u vezi s tim, ovakav čovekov izgled i ovakvo čovekovo stanje zdravlja, kao i njegove sposobnosti, odnosno bolje rečeno ograničenosti, smatraju se normalnim. Koje predrasude? Predrasuda da je meso glavna hrana, predrasuda da je sramota baviti se sportom kada pređeš tridesetu godinu, a potpuno neprihvatljivo ako imaš preko pedeset. Predrasuda da je normalno udebljati se nakon što se venčaš, predrasuda da je normalno biti bolesniji što si stariji, predrasuda da je debljina samo još jedan prihvatljiv izgled čoveka... Vidiš, sve su to predrasude. Predrasude koje sam JA s vremenom uspeo da ustalim kod ljudi.

Poseban uspeh sam postigao kada je u pitanju upropaštavanje ljudskog organizma prekomernim uživanjem u hrani. Budući da su mi

poznate sve štete koje mogu naneti čoveku ako ga učinim gojaznim, uporno se trudim da ga dovedem u to stanje.

Budući da znam da je Stvoritelj zabranio ljudima da jedu salo i mast, ja sam uspeo upravo taj deo životinja učiniti najpopularnijim, najisplativijim i najukusnijim. Posebno danas. Pogledaj samo sastav raznih salama i kobasica. Najveći deo čine upravo masti.

Masti se odmah skladište u tvom organizmu kao rezervni izvor energije, energije koju ti nikada nećeš trebati jer sam ti opet JA nametnuo takve životne navike da ti energija gotovo uopšte ne treba. Osim za žvakanje i ležanje.

Puneći tvoj organizam masnoćama, uništavam te vrlo polagano i mučno. Misliš da je tu samo reč o tome da se tvoj izgled počinje menjati? Samo o tome da postaješ tako smešno i nezgrapno građen? Moram ti reći da kako izgledaš spolja, tako otprilike stoje stvari i na mikronivou u tvom organizmu – loše i ružno. Opterećujem ti krvotok, srce. Što si deblji, to si manje sposoban da se krećeš, što za sobom povlači mnoštvo tegoba. Srce ti slabi i umesto da pumpa svojom snagom, ono to nadoknađuje brzinom. Zato si sve umorniji, sve manje sposoban. Povećavam ti rizik od moždanog i srčanog udara zakrećući ti krvne žile i puneći te holesterolom. Dovoljan je komadić slobodnog holesterola da ti začepi jednu krvnu žilicu i eto, srčani ili moždani udar je tu. Debljinom ti uništavam kičmu, zglobove...

Zatim, usled prevelike konzumacije šećera i masti, kao i skladištenja masnog tkiva, tvoj organizam biva sve manje sposoban regulisati nivo šećera u krvi. Postaješ kandidat za šećernu bolest kojom te opet mogu dovesti do raznih tegoba, pa i do potpunog slepila. Nebrojene su patnje u koje te stavljam uz pomoć tvog apetita. Počevši od prevelikih potreba za trošenjem novca koje iziskuje tvoj apetit što dovodi do potrebe za prekomernim radom, što opet dovodi do stresa iz kojeg proizlazi još dodatnih bolesti i tegoba. Vidiš li šta sam ti učinio tvojim apetitom? Unesrećio sam tebe, unesrećio sam one kojima si vrlo blizak... a zbog čega? Zbog toga što ne možeš kontrolisati svoj apetit. Savršeno, zar ne?

Vežbanje

Uzmi dva automobila. S jednim se vozi svaki dan, uredno ga održavaj, a drugog ostavi da godinama stoji netaknut. Šta misliš, koji će nakon deset godina biti u boljem stanju? Misliš onaj koji stoji? Koji je malo korišćen? Varaš se. Taj će propadati zbog nekorišćenja. Procesi

oksidacije, zatim vlaga, prašina i sunce će mu polagano uništavati sve vitalne delove. Automobil je napravljen kako bi radio.

Potpuno je isto s tvojim organizmom. Tvoj organizam je stvoren da bi se kretao. Njega uništava mirovanje. Ne možeš ni naslutiti koje su krajnje mogućnosti ljudskog tela. Nisi ni blizu toga da shvatiš za šta je sve ljudsko telo sposobno. Danas su određeni ljudi uspeali razviti samo pojedine sposobnosti i dovesti ih do zavidnog nivoa, ali čovekovo telo je sposobno za savršenosti u svakom području istovremeno. Ali, ja se trudim da do toga nikada ne dođe. Ljudsko telo sam uspeo učiniti toliko krhkim i slabim da sam ga krajem srednjeg veka doveo do toga da prosek ljudskog veka bude svega tridesetak godina. Najvećim delom zbog loše ishrane, a potom zbog ili nedovoljnog ili preteranog fizičkog napora.

Shvatio sam da su zbog nekorišćenja, pojedini delovi tela skloni laganom propadanju, pa čak i odumiranju. Budući da zbog napretka tehnologije i alata čoveka više nisam toliko u stanju uništavati prekomernim radom uz neadekvatnu ishranu, odlučio sam svoj cilj ostvariti drugom krajnošću. Neaktivnošću. Uveo sam već spomenute predrasude koje vežbanje čine smešnim i nepotrebnim, a neprivlačan izgled tolerantnim. Ljudske aktivnosti sam smanjio na minimum. Ne možeš ni zamisliti kolikim te bolestima i nelagodama izlažem na taj način. Koliko te na taj način činim nesposobnim i ograničenim. Pogledaj samo koliko je debljanje jednostavno; samo jedeš i ništa ne radiš. Sediš, odmaraš, ne krećeš se, ne izlažeš se naporu. Zbog osećaja ugone koji pri tom imaš ni ne razmišljaš o vremenu koje prolazi. Međutim, kada shvatiš da zbog toga u prvom redu izgledaš loše, a potom da si zbog toga i bolestan, onda počinješ biti bolno svestan svakog svog odricanja od hrane, svakog napora da sagoriš višak energije. Naravno, ja ću te uveriti da je za tebe bolje da se pomiriš sa stanjem u kome se nalaziš nego da se potrudiš da izgledaš bolje i budeš zdraviji.

Rad

Ko danas uopšte razmišlja o počecima čovečanstva onako kako je opisano u Bibliji? Samo mali broj ljudi. Pouke u njoj su jasno iznesene, ali se od čoveka traži lično istraživanje i zaključivanje. Stvoritelj je to osmislio kako bi pouke otkrivene u Bibliji na što snažniji i upečatljiviji način ostale usečene u čovekov um i tako postale deo njegovog karaktera.

Ko uopšte razmišlja o vrtu i o tome zašto je Stvoritelj ljude postavio upravo u vrt? Zašto im nije napravio zgrade, ulice, automobile...?

Temelje čovečanstvu i ljudskim navikama koje je Stvoritelj uspostavio prilikom stvaranja ja sam uspeo potpuno da obezvedim. Neke sam već spomenuo. Ali, ja sam uspeo čoveku oduzeti i blagoslov koji mu je Stvoritelj namenio preko rada. Ja sam taj koji je reči "rad" dao negativan prizvuk. Rad koji je Stvoritelj osmislio za čoveka bio je sredstvo njegovog stalnog razvoja, izvor sticanja novih spoznaja i novih veština, idealan način razvoja ljudske kreativnosti i mogućnost iskorišćavanja nebrojenih darova koje vam je Stvoritelj dao. Morao sam vam to oduzeti. I na taj način vas još više unazaditi.

Bilo je važno da vas odvedem u bilo koju krajnost. Bilo da previše radite i na taj način zapostavite sve ono što je zaista važno, a time i samog Stvoritelja, bilo da vas navedem na lenčarenje i besposlenost kako bih vaš besposleni um opseo najraznovrsnijim mislima i idejama. Reci mi, kada si poslednji put čuo za nekog zemljoradnika da je homoseksualac? Kada si nekog zemljoradnika video gojaznog i teško pokretnog? Naravno, trudim se ja da i toga ima, ali nikada nekoga ko zaista radi ne mogu navesti na takve izopačenosti kao što to mogu navesti nekoga ko nije dovoljno fizički aktivan.

Najveći uspeh postigao sam u podsticanju čovekovih težnji da se seli u velike gradove. Zatvorivši ga u stan i okruživši ga asfaltom, njegovu kreativnost sam sveo na osmišljavanje svojih zadovoljstava koje mu omogućava višak njegovog slobodnog vremena. Televizija, hrana, izlasci, hrana, noćna druženja, hrana, duge šetnje smogom ispunjenim gradovima...

Na moju žalost, Stvoritelj u mnogima pobuđuje želju za prirodnim radom kao sredstvom za opuštanje tako da mnogi kupuju manje voćnjake gde nalaze rasterećenje od užurbane svakodnevica kojom ih zarobljavam. Ali, većina ostaje uz načela i stil života koji sam im JA nametnuo. A ta načela i životni stil uzrokuju veliko psihičko opterećenje. Samo ja u potpunosti znam kako ono utiče na tvoje telo.

Duvan

Moram se malo vratiti na meso. Pogledaj još jedan paradoks vezan za njega. Videćeš da ljudska glupost zaista nema granica. Meso, da bi se duže vremena održalo upotrebljivim mora se konzervisati. Osim danas već uveliko prisutne hemije, najstariji način očuvanja mesa od kvarenja jeste – dimljenje. Ovo je moja vrlo stara dosetka. Zašto ljudi

dime meso? Da ga ne bi napadale muve i ostale štetočine, zar ne? Jesi li se pitao zašto muva neće da jede dimljeno meso? Ja ću ti reći: zato jer je to za nju – otrovno! I za čoveka je to otrovno, ali budući da ga taj otrov ne ubija odmah, čovek je u stanju trovati se godina-ma da bi na kraju od posledica takvog trovanja i umro. I to od raka debelog creva koji je direktna posledica jedenja dimljenog mesa i sličnih namirnica. Vidiš li da i obična muva ima više mozga od tebe? Budući da sam vremenom shvatio kako je dim za čoveka vrlo poguban dao sam sebi za cilj da ljudsku glupost iskoristim pa da naučim čoveka da uživa u dimu.

Moram ti priznati da je i meni nešto tako izgledalo prilično glupo, ali onda sam se setio da imam posla samo sa čovekom. Njemu mogu nametnuti šta god poželim.

Shvatio sam da bih jednu vrlo otrovnu biljku mogao učiniti uzrokom mnogih patnji za čoveka. Duvan. Zbog nekih sastojaka u sebi duvan može delovati smirujuće. Ovo smirenje se može uporediti s onim kada te stave u ležeći položaj, svežu te, smire... i onda ti spuste giljotinu na vrat! Tako i duvan, jedna supstanca te smiri, a onda ti oko 4000 drugih supstanci uništava organizam vrlo polako. Toliko polako da uzroke svojih neizlečivih bolesti nećeš pripisati duvanu, već nesrećnom slučaju. Ili još bolje, Stvoriteljevoj kazni.

Ovo mi je omiljena strategija blaćenja Stvoritelja. Sam odlučiš da upropastiš svoje zdravlje, sam se dovedeš do ivice smrti. Zbog svog sebičnog zadovoljstva koje nalaziš u uživanju u duvanu, kada oboliš, nanosiš patnju i bol i ljudima kojima je stalo do tebe. Svojoj deci, ženi, roditeljima... Zatim umreš i trajno unesrećiš svoju porodicu, a onda svi počnu okrivljavati Stvoritelja zbog toga što je dozvolio da deca ostanu bez jednog roditelja, što je dozvolio da "divna" osoba poput tebe umre. Da time ne postižem upravo željene ciljeve, gotovo da bih bio i zavidan što meni niko nije dao priznanje za moju genijalnost.

Kada bi postojao vrhunac ljudske gluposti, onda bi to zasigurno bilo ovo. Ljudi uglavnom znaju da je nikotin sam po sebi vrlo jak otrov. Znaju čak i da se koristi kao insekticid. Vrlo dobro znaju da čitaju upozorenje na kutiji cigareta koje ih upozorava na štetnost po njihovo zdravlje, na mučnu smrt... ali kako rekoh, radi se samo o čoveku.

Alkohol

Kad sam prvi put video da se čovek, pijući prevreli groždani sok, doveo u stanje da više ne gospodari u potpunosti svojim umom, da

su mu i telesne sposobnosti poprilično smanjene, i da postaje mnogo povodljiviji za moje sugestije, shvatio sam da je ovo vrlo dobra prilika za mene.

Zapravo, mnogo prilika! Eksperimentišući na čoveku sugerišući mu da pije što više alkohola, uočio sam mnoge štetne posledice za njegov organizam. Najvažnije su mi one štete koje nastaju u čovekovom mozgu. Što čovek pije više alkohol, to ima manje volje i snage da mi se odupire. Ono što je posebno dobro jeste to što vrlo brzo postaje zavistan od alkohola. Osim toga, budući da mu je jetra pod stalnim i punim opterećenjem, čime na njoj nastaju nepopravljiva oštećenja, uskoro dolazi do mučne smrti.

U novije vreme mi je od posebnog značaja da putem raznih navodnih naučnih dokaza ljudima pokažem kako su alkoholna pića zapravo zdrava i kako ih treba konzumirati. Recimo, pivo i vino. Istina jeste da su neke materije iz grožđa i hmelja zdrave za ljudski organizam, ali sve je to beznačajno ako se uporedi sa štetom koju ostale materije uzrokuju u organizmu i štetom koju JA mogu naneti opijenom čoveku.

Ali, pre nego što umre ja takvog čoveka poprilično dobro iskoristim kako bih zagorčao život i njemu, i njegovim bližnjima. Počevši od mojih sugestija da bude nasilan prema njima, pa sve do toga da umesto za prave životne potrebe, zbog zavisnosti, svu zaradu troši na alkohol. Naravno da on svoju nesreću neće pripisivati alkoholu...

Droga

Pronašao sam još otrovnije biljke od duvana. Razvojem nemorala i bezobzirnosti, a zahvaljujući hemiji, danas sam ljude uspeo navesti da svoju zaradu temelje na ljudskoj smrti. Ako sam čoveka uspeo navesti da uživa u nečem tako neprirodnom kao što je dim, znao sam da ću ga uspeti navesti i na mnogo brži oblik samoubistva. Samo pod uslovom da užitak bude veći. A jeste veći. A veća je i moja vlast nad takvom osobom.

Nije bilo teško navesti čoveka da iz stanja užasa u kojem sada živi zahvaljujući mom neumornom trudu, trenutno rasterećenje potraži u užitku i blaženosti koju mu pruža droga. Naravno da on ne razmišlja o zavisnosti, a još manje o tome šta se, zbog upotrebe droge, događa u njegovom mozgu da bi se tako osećao. Svi misle da će prestati. I prestanu. Kada umru.

Ali, pre toga... patnja. Puno patnje. I njemu i njegovim bližnjima. Krađe, laži, prevare, ubistva, bolesti, duševna bol...

Lavirint

Kad je u pitanju tvoje zdravlje, mogao si do sada shvatiti da se nalaziš u jednom vrlo zamršenom lavirintu. Izlaz postoji, ali ti si navikao na uslove u lavirintu. Taj lavirint ti sada zoveš normalnim životom. Za mnoge bi ljude gotovo bila propast kada bi izašli iz lavirinta u koji sam ih uveo. Bar sam ja to postavio da tako izgleda. Uz podsticanje ljudske bezobzirnosti, izlaz iz tog lavirinta postaje sve teže i teže pronaći.

Ljudsku bezobzirnost sam doveo do tog stupnja da će ljudi zbog svoje zarade u potpunosti prestati da vode računa o posledicama koje njihov način zarade ima na ljude oko njega. Najočitiiji primer sam već spomenuo kada sam ti govorio o drogi, ali i u drugim područjima je slično, s tom razlikom što ljudi nemaju grižu savesti jer je to sam čovek kroz svoje zakone dozvolio. Pogledaj samo jednog uzgajivača duvana. Misliš li da on razmišlja koliko je ljudi on svojim proizvodom ubio rakom pluća ili moždanim udarima? Misliš li da on sebe doživljava kao trgovca smrću? Naravno da ne. Štaviše, on je čak sklon da osudi jednog preprodavca droge, ne shvatajući da on čini upravo istu stvar.

Pogledaj jednog proizvođača vina ili nekog drugog alkoholnog pića. Razmišlja li on o tome kolikim ljudima omogućava zavisnost i preranu smrt, kolikim ljudima on donosi pravu patnju u porodici zbog pijanstva i posledica koje ono nosi? Ne razmišlja. Ni malo. Ako i počne, ja sam taj koji njega, baš kao i proizvođača duvana umirujem mislima da oni nikoga ne teraju da to konzumira, oni samo zarađuju za život. I na taj način, najdalje dokle dopiru njihove misli jeste njihova zarada.

Zarada isto tako navodi jednog uzgajivača stoke da je hrani vrlo nezdravom hranom kako bi što pre dobila na težini i time mu smanjila troškove uzgoja. Ne preza ni od prekomernih doza lekova da bi zaštitio svoju investiciju, kao ni od hormona ili raznih hemijskih preparata kako bi profit bio što veći. Već zaključuješ da ni on ne razmišlja o negativnim posledicama na ljude koji se hrane takvim mesom. On, nakon što izbroji novac koji je dobio, najmanje razmišlja o problemu gojaznosti, o problemu raznih bolesti koje imaju drugi zbog njegove zarade. Nakon što sam ga podstaknuo da to čini, ja sam tu i da mu skrenem misli s posledica koje time uzrokuje.

Ništa bolja situacija nije ni sa uzgajivačem voća i povrća. Njegov je cilj potpuno isti. Zarada. Novac. Ako voće ili povrće treba prskati raznim pesticidima i desetak puta, on neće prezati od toga. On samo

želi da mu od sađenja do berbe plod bude spreman za prodaju. Pod "spreman" on podrazumeva da bude lepog komercijalnog izgleda. Vreme koje mora proći od tretiranja biljke pesticidom do konzumacije je, u odnosu na zaradu, u drugom planu. Ono se manje poštuje što je osoba manje stručna. Na taj način svi oni pesticidi – otrovi za tretiranje biljaka protiv bolesti, štetočina i korova, postaju delotvorni u ljudskom organizmu uzrokujući razne vrste najopakijih bolesti. Ali, ko još o tome razmišlja kada je dobio novac za sav svoj trud koji je uložio? Brigama oko zarade u potpunosti uspem da ugušim osećaj krivice zbog trovanja drugih.

Šta misliš, hoće li proizvođač duvana izaći iz lavirinta kada vidi koliko mu zaradu on donosi uprkos smrti kojom trguje? Hoće li proizvođač alkohola prestati s tim gledajući pijanca kako se smrzava u jarku? Hoće li uzgajivači stoke ili povrća više voditi računa o zdravijem načinu uzgoja ako će im zarada biti manja? Neće! Novcem i zaradom potiskujem glas savesti.

Industrija. Odmah ti na um dolazi mnoštvo zaposlenih. Zamisli sada da neko zatvori duvansku industriju, koliko bi ljudi ostalo bez posla? Pa zatim mesnu industriju? Pa industriju za proizvodnju slatkiša. Alkohola... Shvataš li sada zašto govorim o lavirintu?

Pitaš se koji je onda izlaz? Na moju radost, za mnoge izlaz ne postoji. Unošenje raznih neprirodnih i organizmu štetnih materija postalo je toliko uobičajeno da gotovo niko ni ne razmišlja o odricanju od toga. Danas je sasvim normalno jesti nezdrave kolače, piti alkohol, pušiti, jesti meso. I za ono malo povrća i voća do kojeg dođu ja sam se potrudio da ljude željne zarade podstaknem da proizvode već zatrovano. Već nazireš odgovor, zar ne? Da bi izbegao svim mojim zamkama morao bi se svega toga odreći i sam proizvoditi vlastitu hranu. Ali kada bi onda gledao televizor? Kada bi se odmarao? Kada bi onda zarađivao da dostigneš trendove koje sam ja pred tebe postavio?

Ima li izlaza? Ima. Ali ti ne želiš izaći. Ti odlučuješ da živiš onako kako sam JA odredio. Ješćeš ono što sam ti ja nametnuo da jedeš, pićeš ono što sam ti ja nametnuo da piješ. Prihvatićeš životne stilove i ciljeve koje sam JA za tebe osmislio. Umrećeš bolestan onako kako sam JA zamislio da umreš.

Sada dolazimo do najzanimljivijeg dela. Lekova. Da, za mnoge od bolesti koje sam na ove načine prouzrokovao, postoje lekovi. I to delotvorni. Misliš li da će ti ih neko darovati zbog tvog nesrećnog stanja u koje si zapao razboleivši se? Neće. Prodaće ti ih. Ako budeš imao

dovoljno novca za njih. Već si shvatio da je moje najbolje oruđe u uništavanju čoveka – drugi čovek. Čoveka sam uspeo dovesti do takvog stanja svesti da će bezdušno moći da gleda dete kako umire od teške bolesti čiji roditelji nemaju novca da kupe lek koji on ima. Pitaš se kako je moguće da neko ko ima lek ili znanje koje može spasiti život može tražiti novac za to? Zar ne bi ljudi trebali jedni drugima biti od pomoći? Pusti te Stvoriteljeve ideale. Zar si zaboravio na moj uticaj? Misliš li da bi ti bio bolji da si na tom mestu?

Ali, ne utičem ja na tvoje zdravlje samo putem onoga što ti u sebe unosiš ili ne unosiš. Imam ja i drugih načina da te upropastim.

Ekologija

Dugo nisam razumeo zašto je Stvoritelj u svojoj Reči rekao da će u poslednje vreme sunce jače peći. Ali, sada znam. U svojoj milosti on je ovu Zemlju obavio atmosferskim omotačem kojim Zemlju i njene stanovnike štiti od štetnog zračenja. Napretkom tehnologije primetio sam da se iz nekog razloga zemlja sve više zagreva. Ubrzo sam shvatio da zagađivanjem atmosfere njen zaštitni mehanizam slabi, a da se povećava efekat staklene bašte. Odmah sam počeo podsticati ljude da zagađuju atmosferu na najrazličitije načine.

Kada je čovek otkrio šta je učinio, ja sam već bio prilično zadovoljan, a šteta je bila nepopravljiva. Nisu pomogli ni razni sporazumi koji su razni predstavnici zemalja potpisivali, budući da sam na glavne uništavače atmosfere uspeo uticati da u interesu svojih zemalja i zarade njenih stanovnika, ne potpišu sporazum o smanjenju emisije štetnih gasova.

SVAKIM SVOJIM POKUŠAJEM POSTIŽEM VELIKI USPEH U TOME DA UPRAVO PREKO ČOVEKA UČINIM NJEGOV ŽIVOT VRLO MUČNIM.

Kad je u pitanju ekologija, moram li ti govoriti u kakvom se beznadežnom stanju nalazi planeta na kojoj živiš?

Zbog moći i novca razvijena je nuklearna energija. Ona sama po sebi nije loša. Isplativa je, ali radioaktivnim otpadom ću uništiti mnoštvo ljudi koji će živeti posle. Ne zbog same škodljivosti, već zbog nemarnog i korupcijom uslovljenog odlaganja. Izduvnim gasovima, velikim industrijskim postrojenjima koja u atmosferu ispuštaju velike količine dima, vazduh koji udišeš učinio sam za tebe vrlo štetnim. Isto tako i vode, koje bivaju zagađene tom silnom industrijom i otpadnim vodama gradova, prestaju biti pogodne za život. Cilj mi je da uništim sve zalihe pitke vode. I na dobrom sam putu da to učinim. Mislim samo da mi Stvoritelj neće dati dovoljno vremena za to.

Ali, smrt, strah i patnju mogu da sejem i na druge načine. Recimo, cunamijima. Divno, zar ne? Uz rupe na ozonskom omotaču i zagađenje atmosfere, temperatura na Zemlji se nepovratno podiže. Šta će se dogoditi? Polovi se počinju topiti. Glečeri isto tako. Nivo mora će se povisiti. Mnoštvo gradova će se naći pod vodom. Brinu li se stanovnici tih gradova zbog toga? Njihove misli zaokupljam stotinama drugih stvari, tako da na tu katastrofu ni ne misle. A to i jeste moj cilj. Što manje budu spremni za nju, više će ih biti uništeno.

Globalno zagrevanje nastojim da još više ubrzam izazivanjem velikih šumskih požara i uništavanjem šuma sečom drveća, zbog čega Zemlja postaje sve toplije mesto i sve manje pogodna za život. Osim toga, neumorno se trudim da na različite načine izazovem i velike ekološke katastrofe. Prevrnuti tanker! Moja omiljena igra. Čitav ekosistem tog područja nepovratno postaje oštećen. Potrebne su desetine godina kako bi se samo ublažile posledice takve štete.

Razlog mog uspeha da postignem globalnu katastrofu, kao što sigurno već pretpostavljaš, leži u uspešnoj manipulaciji ljudima na individualnom nivou. Počevši od toga da te navedem da nemarno odbaciš najlonsku kesu, ili praznu bateriju, pa do toga da razne hemikalije bacaš u kanalizaciju, prosipaš u zemlju i slično.

Izlaz? Nema ga! I Stvoritelj je to odavno video i prorekao ovakvo stanje. Moj cilj je nadomak ispunjenja. Mreža uništenja ljudske vrste je u potpunosti razapeta. I ti si u njoj. Ovaj put – svesno. I ne možeš izaći. Ne želiš izaći.

Moda

U prednosti si da upoznaš najvećeg modnog kreatora svih vremena. Mene! Pitaš se zašto bi meni bilo stalo do mode? Zato što je to jedinstven način da objedinim uništavanje čoveka i na području morala i na području njegovog zdravlja istovremeno. Primetićeš da je odeća sve manja i manja. Da je sve kraća i kraća. Ne, nije to posledica globalnog zagrevanja, već moje pažljive strategije postepenog uvođenja krajnjeg nemorala. Ljude koji kreiraju odeću nadahnjujem da objedinjuju provokativan nemoral sa vrlo nezdravom i nepraktičnom odećom i obućom.

Budući da je čovek vremenom postao vrlo krhkog zdravlja, prilično ga je jednostavno trajno učiniti bolesnim i nesposobnim samim načinom odevanja. Posebno žene. Imam nekoliko posebno modernih (čitaj: nezdravih) detalja u ženskoj odeći i obući. Kratke majice, tanga gaćice, visoke potpetice, kratke suknje... šta misliš, koji je razlog

čestih infekcija, neplodnosti, upala mokraćnih puteva, išijasa, deformacija kičme i stopala kao i ostalih bolesti kod žena? Da, upravo odeća koju za njih kreiram. Naročito se trudim da na ovaj način zavedem one najmlađe. Što ranije počnu sa takvim odevanjem, pre će i duže patiti.

Osim što žene na ovaj način i same padaju na području moralnosti, one već, ionako hormonima i predrasudama ispunjene muškarce, dovode u stanje smanjene kontrole nad svojim postupcima i mislima, navodeći ih na požudu. Ovo mi je posebno važno jer je Stvoritelju ovakvo ponašanje identično preljubi. Na ovaj način i žene i muškarce dovodim pod Stvoriteljevu osudu.

Ovde mi je od velike pomoći bio moj uspeh koji sam postigao učinivši da muškarci ne posvećuju dovoljno ljubavi i pažnje svojim ženama. Naveo sam žene da pomisle kako je upravo odevanje najbolji način na koji im mogu privući pažnju. Naravno, mnoge od tih jадnica ni ne znaju kakvu pažnju zapravo privlače. Svaku moguću osim one koju bi želele.

Ali, nije samo odeća moda. Moderno je biti i preplanuo, zar ne? Lepše je biti preplanuo nego beo. Kada malo razmislim, ljudska glupost bi morala imati nekoliko vrhunaca. Jedan od njih bi bio i ovaj. Ljudi znaju da je preterano sunčevo zračenje štetno, znaju da koža biva teško oštećena na taj način. Znaју da koža ubrzano stari zbog uticaja preteranog izlaganja suncu. Znaју da je ozonski sloj sve tanji i tanji i da je sve spomenuto, zbog toga još nekoliko puta štetnije. Ali, ono što mnogi ne znaju jeste da ih to sunce može doslovno ubiti. I to vrlo mučnom smrću. Smrću od malignog melanoma, zloćudnog raka kože.

Nametnuvši preko modnih trendova preplanuli ten, ljudi bez obzira na sve ovo, žele biti preplanuli. Ko još mari za mladeže? Neka se i oni sunčaju. Ali, oni ne vole sunce, ne vole da izgore. Kažnjavaju vrlo brzo, a često sa malom mogućnošću oporavka. Onog trenutka dok ti je mladež postao sumnjiv, ti već možeš biti pun metastaza. Ostatak vremena provodim uživajući gledati te kako se proklinješ zbog svoje gluposti, jer je to zapravo tvoja pohvala mojoj genijalnosti i uspešnosti.

Ali, ne odnose se modni trendovi samo na izgled i odevanje. Modni trendovi koje ja oblikujem idu mnogo dalje. Automobil je modni trend, mobilni telefon, kompjuter, motocikl. Pitaš se na koji ti način automobil može štetiti; zar nije to danas nešto neophodno, kao i ostale

nabrojane stvari? Jeste, a i ne mora biti neophodno, ali to je danas nešto što malo ljudi može sebi priuštiti bez zaduživanja.

Moj cilj je, ako si pažljivo čitao, da te toliko zaokupim raznim obavezama da ti pravi smisao života i susret sa Stvoriteljevom istinom ni ne padne na pamet. Zato kao ciljeve, postavljam vrlo skupe modne trendove kojima ne možeš odoljeti jer želiš biti u trendovima. Oni te teraju da se zadužuješ. Kad se već zadužuješ, zašto onda ne bi sebi kupio nešto malo bolje i lepše? Kvalitetnije. Nema veze što ti to baš i nije neophodno. Jednom se živi. Neka te vide prijatelji. Neka ti zavide. Zato te ja podstičem da se zadužuješ sve više i više kupujući što skuplje i luksuznije stvari. Ovim postižem dva cilja. U prvom redu, toliko te zaokupljam prekomernim poslom kako bi mogao otplaćivati rate kredita u koji sam te zapetljao, da je sigurno da za Stvoritelja nećeš odvojiti dovoljno, pa čak ni malo vremena. Ne moram spominjati da ćeš zbog manjka vremena zapostavljati i sebe i svog supružnika. Naročito svoju decu. Dozvolićeš mi da ih JA vaspitavam. Putem televizije, igrice... S druge strane, stvari koje si sebi priuštio čine te oholim i ponosnim, tako da mi je i s te strane zagarantovano da Stvoritelj ne može imati pristup tebi, a ni ti Njemu.

Negovanje istinske skromnosti na koju je Otkupitelj došao da ukaže kao pouzdanu zaštitu od mene i da omogući pristup Stvoritelju, ja sam u ovo moderno doba uspeo da predstavim kao karakterni nedostatak, kao osobinu koja čoveka oslikava kao zaostalog.

A ti ne želiš da to ljudi misle o tebi. Želiš biti moderan. Biti neko. Ja ću ti to omogućiti, ja ću ti svesrdno pomoći. Zašto? Zato što će te to učiniti pouzdanim putnikom prema vlastitoj propasti.

Modni trendovi... to je manipulacija kojom svet sigurno i čvrsto držim u svojoj šaci. Vidiš li koliko si duboko upleten u ono što sam JA za tebe osmislio? Misliš li da se možeš izvući? Možeš, ali tu bi ti trebala sila koja u mnogome nadilazi tvoju i moju... Sila do koje ti ne želiš doći.

Muzika

Jedan od najvećih darova koje je Stvoritelj dao anđelima i ljudima, a i mnoštvu drugih njegovih stvorenja jeste dar stvaranja muzike. Kao i svaki drugi dar koji je Stvoritelj dao svojim stvorenjima, i ovaj su njegova bića koristila za izražavanje ljubavi i zahvalnosti za Njegovu ljubav i dobrotu prema njima.

Ubrzo sam shvatio kako muzika ima poseban uticaj na sva živa bića. Ona duboko deluje na um i utiče na čovekovo ponašanje i

raspoloženje. Budući da je ona u svojoj osnovi bila sredstvo iskazivanja posebne radosti i hvale, pitao sam se da li bih mogao određenim sledom raznih intonacija učiniti suprotno; ljude uz pomoć muzike naterati u jad i očaj, podstaknuti ih na agresivnost, učiniti ih nasilnim, dovesti ih u stanje kada ne vladaju u potpunosti svojim umom ili na bilo koji drugi način unesrećiti.

Ti već nazireš odgovor, zar ne? Naravno da sam uspeo u tome. Posebno sam srećan što sam upravo taj veliki dar koji ste dobili, uspeo zloupotребiti.

Bio sam vrlo iznenađen kada sam uvideo koliki uticaj na psihu ima ritmično i dugotrajno ponavljanje pojedinih tonova ili glasova. Ono dovodi ljudski um u stanje opijenosti – stanje kada u velikoj meri mogu preuzeti kontrolu nad umom osobe koja to sluša ili izvodi. Ovo sam posebno iskoristio u obredima pojedinih istočnjačkih religija.

Istraživao sam delovanje intonacija i redosleda tonova na ljudski um, a isto tako i brzinu ritma i došao do iznenađujućih otkrića.

Primetio sam da nije svako osetljiv na istu vrstu muzike, stoga sam inspirisao ljude da sastavljaju različite muzičke stilove. Uspeo sam muziku učiniti podsticajem na agresivnost poput heavy metal i rock muzike, na polni nemoral, poput hip-hop i dance muzike. Čak sam uspeo podstaknuti i osećaj uzvišenosti – oholost u ljudima putem ozbiljne muzike. Pojedinu muziku sam učinio odličnim povodom za posezanjem za drogama kako bi se upotpunio efekat ritmičkih opijajućih tonova, poput rave i techno muzike. Drugu muziku sam učinio odličnim povodom za korišćenje alkohola, poput raznih vrsta takozvane narodne muzike.

Omiljena mi je muzika koja ljude navede na konkretan čin. Čin samoubistva. Samoubistva ljudi koji su doživeli neku ružnu stvar, ras-kid ljubavne veze, nesreću ili slično. Pažljivo odabranim tonovima, ljudski um dovodim u takvo stanje da izlaz vidi jedino u oduzimanju vlastitog života.

Da, znam da si zgranut. Zar se nešto tako lepo može koristiti za tvoju propast? Već sam ti rekao; ništa Stvoritelj ne može upotребiti, a da ja to ne bih mogao zloupotребiti. Vidiš da si moja žrtva i na ovom području. Svestan si da sam te muzikom povremeno učinio i agresivnim i podstaknuo da uzimaš drogu ili alkohol, da sam te muzikom razveselio, i da sam te njome rastužio. Kada sam te razveselio, to si proslavio alkoholom, kada sam te rastužio – isto. Koliko sam te puta muzikom iznervirao pa si bio neprijatan prema drugima, a da ni ne znaš da je uzrok tome moja muzika?

Veliki broj današnjih pevačkih zvezda svoju slavu duguju upravo meni. Ja sam taj koji im daje inspiraciju da pišu tolika raznovrsna dela. Mnogi od njih to ni ne znaju, ali isto tako, mnogi od njih to znaju i otvoreno mi zahvaljuju na tome. Oni su moji podanici preko kojih, osim što njihovom muzikom delujem na tvoju psihu, širim i modne trendove, moralna gledišta – zapravo nemoral koji preko njih činim prihvatljivim, zatim iskrivljeno poimanje pravednosti i poštenja, nedostižne ciljeve koje običnog smrtnika teraju u očaj i nezadovoljstvo zbog, u odnosu na njih, bednog života. Moram ti reći da ja stojim i iza toga hoće li se nekome neka vrsta muzike svideti ili ne. Hoće li određena vrsta muzike biti prihvaćena ili ne. Ja manipulišem ljudima i na tom području. Posebno sam bio zadovoljan kada sam, ne tako davno, na velikom takmičenju za najbolju pesmu uspeo staviti na pobjednički tron upravo onu koja omalovažava Stvoritelja. Znaš o čemu govorim, zar ne? Vidiš, iako sve otvorenije delujem, umesto da vas ljude to približava Stvoritelju, sve ste više udaljeni od Njega. Vaš ukus postaje onakav kakvim ga JA odredim.

Ali, muziku ja mogu učiniti i trajnim uzrokom patnji. Ovde nije važna vrsta muzike, već njena glasnoća. Jesi li znao šta buka čini tvom sluhu? Jesi li znao da buka uzrokuje trajno i besprekidno pištanje ili šum u tvojoj glavi? Već naraštajima unesrećujem ljude na ovaj način. Znaju li uzrok svojih patnji? Ne, zato ni svoju decu ne mogu poučiti o štetnosti glasne muzike. Kao što ni tebe nije imao ko tome poučiti.

Imaš li uopšte predstavu o tome koliko zapravo pripadaš meni? Je li ti smešno i sada kao što si se smejao na početku knjige?

Odlučio si da pobješ? Da prekineš sa mnom? Tražićeš Stvoriteljevu pomoć za to, bez obzira na to što ćeš morati promeniti najveći deo svojih životnih navika?

Zar misliš da ćeš u Njegovoj blizini biti siguran jer je On to obećao? On bi svakako rado ispunio svoja obećanja, ali mora imati podršku tvoje volje. A ja te toliko lako mogu izbaciti iz Njegovih ruku, da ću ti opisati i načine na koje sam zarobio i one najrevnije istraživače Biblije, i one koji misle da su umakli svim mojim spletkama. I nakon svih detaljnih objašnjenja ja ću opet biti u stanju prouzrokovati tvoju večnu propast.

Zar si mislio da će religija ostati područje gde ćeš se osećati sigurnim? Upravo sam to učinio najnesigurnijim područjem. Područjem moje najveće pažnje, najvećih napora i najvećih pobjeda. Da te uništim za večnost držeći te podalje od Stvoriteljevih istina jeste ostvarenje moga cilja i donosi mi određenu radost, ali postići to držeći

tebe u uverenju da služiš Stvoritelju i da si dobar vernik, jeste nešto što za mene predstavlja posebno zadovoljstvo.

Što si bliže Stvoritelju, moje zamke postaju sve teže uočljive, a moje zablude sve sličnije istini.

Jesi li svestan koliko je taj put za tebe težak i opasan ukoliko se odlučiš poći njime? Dok ne doneseš takvu odluku, moj se posao oko tebe svodi samo na to da te održim na putu propasti. Ako to podrazumeva blagostanje, ja ću ti ga dati.

Ali, ako se odlučiš da kreneš prema Stvoritelju, ja ću biti neprekidno uz tebe. Paziću na svaki tvoj korak, koristiti svaku priliku da patiš. Bilo direktno protiv tebe ili protiv tvojih bližnjih. Moju prisutnost ćeš osećati gotovo fizički. Ne možeš ti na mojoj planeti služiti nekome drugome i prolaziti nekažnjeno.

Pa zar te Stvoritelj neće štiti? Naravno da hoće. Ali tvoj problem je taj što će mi on dozvoliti da na tebe pustim određene nevolje. On njima želi izgraditi tvoj karakter, a ja njima želim oslabiti tvoje poverenje u Njega. Uvek prihvatam ovaj izazov. Zato jer u najvećem broju slučajeva pobeđujem upravo JA. Ovo je za mene vrlo zabavna igra. Između ostalog i zbog toga što ću te navesti da i one nevolje koje si sam uzrokovao pripišeš Stvoriteljevoj kazni i okrivljuješ Njega za neispunjena obećanja o zaštiti i vođstvu. Divno, zar ne?

Evo, JA ću ti pomoći da kreneš prema Stvoritelju, ne da bi ti postigao svoje spasenje, već da bi MOJA pobeda bila veća.

33. poglavlje

Raskršće

Ovog trenutka znaš samo da želiš da pobegneš, da dođeš van domašaja mojih ruku i van područja mog delovanja. Moram ti odmah reći: To se neće dogoditi. Ali, ako baš želiš da pokušaš...

Gde je Stvoritelj? Ako si pažljivo čitao, shvatio si do sada gde NIJE. Otkrio sam ti mnoštvo raznih zabluda i učenja koja sam, u svrhu otežavanja pronalaska Stvoritelja, osmislio.

Shvatio si da se On otkrio samo putem jedne knjige. Biblije. Shvatio si isto tako da utemeljeno, navodno na Bibliji, postoji stotine religijskih grupa. U koju otići? Da li uopšte otići ili je čitati sam i sam za sebe praktikovati ono što u njoj otkriješ? Ja bih lično više voleo da se odlučiš za ovu drugu mogućnost. I to iz više razloga. U prvom redu bićeš, zbog svog slabog poznavanja Biblije i predrasuda koje o njoj već imaš, vrlo podložan mojim uticajima. Istine koje budeš otkrivao, otkrivaćeš u nepotpunom svetlu i uz moju svesrdnu pomoć ćeš ih takvim jednostranim tumačenjem najverovatnije pogrešno shvatiti.

Dakle, za tebe je povoljnija prva mogućnost. Potražiti grupu ljudi koja ima otkriven najveći broj biblijskih istina. Koja ima najveću svetlost od Stvoritelja, kada je u pitanju spasenje.

Kako je prepoznati? Razmišljaš kako će to biti zasigurno najveća i najbrojnija grupa religioznih ljudi. Ali, reći ću ti nešto: Kada je u pitanju religija, NIKADA većina nije bila na Stvoriteljevoj strani. Niti će ikada biti. Već si shvatio da pobedu po pitanju ljudi zadobijenih za sebe već hiljadama godina odnosim JA. Otkupitelj vas je upozorio da treba tražiti uska vrata i uzan put, što znači da bi većinu trebao izbegavati. Treba da tražiš neku manju grupu religioznih ljudi. Ali, koju? Ja sam ih osnovao na stotine upravo sa ciljem da je ti ne bi mogao pronaći.

Većina njih je utemeljena na prilagođavanju istina pojedincu, umesto obrnuto, a sve zbog odbijanja da se prihvate neki od Stvo-

riteljevih naloga. Evo primera. Otkupitelj je rekao da volite bližnje kao sebe same. Vi ljudi, zbog mog podsticanja vaše sebičnosti to ne možete prihvatiti i onda pokušavate različitim filozofijama na koje vas opet JA navodim, takvu jednu nedvosmisleni izjavu protumačiti drugačije. Tako nastaju nove "istine". Kada se skupi određeni broj takvih "istina", one oko sebe okupljaju ljude koji istovremeno žele biti religiozni, ali ne žele doslovno sprovoditi ono što im Stvoritelj nalaže. Tako istina biva zamagljena mojom filozofijom. Stoga je potrebna druga filozofija koja bi raskrinkala moju filozofiju da bi se opet došlo do one jednostavnosti Stvoriteljevih istina koje je On dao. I sve to religiju čini vrlo komplikovanom. Napornom. Odbojnom.

Da bi pronašao pravu Stvoriteljevu istinu, morao bi vrlo pažljivo proučavati Bibliju i biti spreman odricati se nemoralnih načela koja sam ja nametnuo, a prihvatati ona biblijska. Naravno, morao bi biti oprezan kako ne bi otišao u fanatizam, a istovremeno ne odbacujući ono što je još uvek od ključnog značaja. Ali, vrlo lako ćeš shvatiti šta je to što kao merilo vredi večno, bez obzira na kulturu i civilizaciju.

Morao bi, zatim, pažljivo proučiti današnje religije i videti koja se u najvećoj meri drži onoga što je propovedao Otkupitelj dok je bio na Zemlji i onoga što su propovedali i držali apostoli posle Njega, a sve u skladu sa zakonom koji je Stvoritelj dao preko Mojsija. Morao bi otkriti koja to grupa ljudi nije uvela promene kada su u pitanju Zakon, obredi, način i vreme sastajanja, način propovedanja istine, već ih vrši upravo na izvorni način.

Moraćeš puno truda da uložiš kako bi otkrio koja to grupa ljudi svoje učenje temelji na onome što su učili Jevreji u početku, i koja je nastavila upravo tamo gde su oni, uz moju pomoć, pogrešno skrenuli, dok ćeš istovremeno morati pokušati izbeći one religijske grupe koje imaju elemente paganstva u sebi.

Osim toga, trebao bi otkriti koja to grupa ljudi nije pod mojom vlašću kada su u pitanju razna životna područja koja sam opisao.

Pitaš se zar ne bi trebao tražiti crkvu koja se temelji na iskrenoj i požrtvovnoj ljubavi njenih vernika, umesto da tražiš grupu ljudi koja ima najveću istinu uz sebe? Strpi se malo, pripremio sam ti jedno iznenađenje...

Prijatno? Ne bih rekao!

Bilo bi jednostavnije kada bih ti ukazao na tu grupu ljudi, zar ne? Bilo bi, ali zar si zaboravio da meni nije cilj da ti olakšam život, nego da ti ga upropastim.

Možda nećeš tu grupu ljudi prepoznati iz prvog pokušaja, ali ako budeš iskreno tražio bez obzira na ono što će to iziskivati od tebe, sigurno ćeš je pronaći. Ali, iskrenost će zahtevati tvoju poniznost i priznavanje vlastitih pogrešaka, zbog čega ću ti ja davati mnoštvo opravdanja da ne budeš iskren i ostaneš tu gde jesi. Ako promašiš iz prvog pokušaja, ja ću te svim silama nastojati zadržati u toj pogrešnoj verskoj zajednici, ostavljajući te u uverenju da si došao na pravo mesto. Prave istine ću ti tumačiti kao neistine, a neistine kao istine. Nastojću da ostaneš u onoj verskoj zajednici koja tvom poimanju religioznosti najviše odgovara, a ne da dođeš među ljude koji će od tebe zahtevati korenitu promenu karaktera.

Čini li ti se tvoja odluka da pobegneš od mene kao izvodljiva? Zar misliš da, uza sve ove spone kojima sam te vezao uz sebe, ti imaš mudrosti, snage i vere da pronađeš put do Stvoritelja? Naravno da nemaš. Ali ja sam odlučio da ti otkrijem svoje tajne i da ti omogućim da se na trenutak oslobodiš moje vlasti nad tobom. Omogućiti ti da dođeš u susret sa istinom. U susret sa Stvoriteljem.

Što Ga bolje budeš poznavao, teže ću te moći vratiti natrag. Ali, u tvom slučaju to je za mene prihvatljiv izazov.

Što Ga više budeš upoznao, za više ćeš stvari biti odgovoran. Što Ga više budeš upoznao očekivaćeš veće rasterećenje. Ali dolaziće suprotno. Tek ćeš tada u pravom svetlu videti svoju izopačenost. I onda, umesto da se iz korena promeniš, ti ćeš se radije vratiti k meni. Samo što ćeš tada imati gorku spoznaju da sam za stanje u kome se nalaziš zaslužan JA. To će biti moja konačna pobeda jer ćeš nadalje OTVORENO grešiti protiv Stvoritelja.

Prezrevši Stvoriteljevu ljubav, Njegovu žrtvu za tebe, Njegove napore da te promeni i na taj način te učini stanovnikom Njegovog carstva odbacićeš zadnju priliku da se izvučeš iz mojih ruku. I onda će moj cilj biti ispunjen, a ova knjiga će ostvariti svoju svrhu.

Njome ću te upoznati sa Stvoriteljem. Njome ću ti otkriti gotovo sve što činim kako bih te zaveo i zadržao pod svojom vlašću. Njome ću na tebe staviti svu moguću odgovornost koju imaš pred Stvoriteljem kada je u pitanju tvoj život. Njome ću ti omogućiti potpunu slobodu.

Hoću li te izgubiti? Nipošto!

Zar misliš da sam te tokom čitanja ove knjige napustio kako bi u miru vlastitog uma mogao donositi zaključke? Meni je bilo bitno da saznaš ono najvažnije o meni i Stvoritelju kao i da svesno zauzmeš svoj stav o tome. Sada kada to znaš, najlakša pobeda koju ću ostvariti

je ta da te, utičući na tvoj um, uverim da je sve ovo što si ovde pročitao ništa drugo nego nečija fantazija i da je najbolje i najmudrije što možeš učiniti da to sve odbaciš.

Hajde, počni da smatraš sve ovo što si do sada pročitao kao uvredu tvojoj inteligenciji, uvredu tvom zdravom razumu, uvredu nauci, logici... Baci ovu knjigu.

(Jesu li to tvoje ili moje misli?)

Imaš deset sekundi da odlučiš...

Ako si uprkos ovome što ti je do sada otkriveno u ovoj knjizi odlučio da ništa ne menjaš, ako si odlučio da odbaciš ovo što si pročitao i da ostaneš uz mene, onda je ovo najbolje vreme da prestaneš sa čitanjem ove knjige. Ionako u nastavku nećeš gotovo ništa razumeti. Moj posao s tobom je u tom slučaju – gotov. Nastavljamo tamo gde smo stali pre nego što si počeo da čitaš ovu knjigu.

S tom razlikom što sada ZNAŠ.

Ako si pak odlučio da ipak pokušaš pobeći iz mojih ruku i moje vlasti koju imam nad tobom, onda je vreme da ovu knjigu odložiš do trenutka kada ćeš biti upoznat s većim delom Biblije. U protivnom ćeš, isto tako, malo razumeti. Naravno da ću tvoje istraživanje Biblije staviti na poslednje mesto tvojih prioriteta. Sve ću ti drugo učiniti važnijim. Sve bitno što si o meni i Stvoritelju trebao saznati, saznao si. Video si gde si ti u tome svemu i sada ću nastojati da uz tu spoznaju tvoja dobra namera da dođeš k Stvoritelju i ne preraste u ništa drugo.

Dobra namera? Neko je rekao da je put do pakla popločan upravo dobrim namerama...

Sve što će slediti u nastavku vezano je za one koji su sadržaj ove knjige shvatili ozbiljno, koje nisam uspeo da zavedem da odgađaju proučavanje Biblije. Nastavak je posvećen upravo onima koji sebe smatraju duhovnim. Želim im pokazati da, iako žive u uverenju da služe Stvoritelju, zapravo još uvek pripadaju meni.

Stoga, ako poznaješ Bibliju, ako poznaješ istoriju Stvoriteljevog izabranog naroda, možeš nastaviti sa čitanjem.

34. poglavlje

Na sigurnom?

Sada si u uverenju da si duhovan, religiozan, obraćen. Poznaješ istinu o Stvoritelju. O Otkupitelju. Poznaješ sva Njegova obećanja. Poznaješ dobro Njegovu Reč. Upoznat si s događajima koji slede, upoznat si s mojom ulogom u svemu. Osećaš se sigurnim u Stvoriteljevoj blizini. Osećaš se prijatno na poznatom terenu. Na SVOM terenu.

Moram ti nešto reći: Sve to što ti misliš da sada poznaješ tako dobro, ja poznajem mnogo duže i mnogo bolje od tebe. Tvoj teren je mesto gde se ja već hiljadama godina savršeno snalazim. Mnogo bolje nego što ćeš se ti ikada snalaziti. Znam stotine načina kojima te mogu iz Stvoriteljeve sigurnosti dovesti na MOJ teren. A najbolje od svega jeste to što ti to nećeš znati, već ćeš živeti u najdubljem i najiskrenijem uverenju da služiš Stvoritelju na najbolji mogući način.

Tek sada bitka za tvoj um meni postaje zanimljiva. Tek kada uz sebe imaš Stvoriteljevu silu, postaješ dostojan protivnik.

Ako si iskreno tražio, do sada si već sigurno pronašao ljude koji su bliski Stvoritelju.

Pomalo si razočaran, zar ne? To je ono iznenađenje koje sam ti spomenuo!

Očekivao si da će ljudi koji su izmakli većini mojih zabluda i oni koji uz sebe imaju biblijske istine koje im je Stvoritelj otkrio, biti karakterno potpuno različiti od ostalih ljudi koji Stvoritelja ni ne poznaju. A nisu. Bar većina nije.

Sada shvataš o čemu sam ti govorio. Ja se mnogo bolje od njih snalazim na tom terenu. Većina njih je, iako po svom uverenju verna Stvoritelju, zapravo od Njega prilično daleko. Pitaš se kako je to moguće? Ako si moje spletkes i zavere do sada smatrao lukavim i pametnim, pripremi se da vidiš moje remek-delo zavođenja onih koji o sebi misle da imaju na raspolaganju svu moguću mudrost i silu. Onih koji

su svesni moga postojanja i delovanja. Onih koji misle da znaju nešto o meni. Pripremi se da vidiš kako ćeš i ti pre ili kasnije završiti kao i oni.

Evo odgovora tvom razočaranju: Da li bi se iznenadio kada bih ti rekao da svaku grupu istinski religioznih ljudi čine i osobe koje sam JA u nju doveo? Ovo je moja omiljena strategija koju uspešno koristim već dugo vremena. Ona se svodi na to da ljude posmatram i proučavam od njihovog rođenja beležeći svaki njihov gest, reč ili nedostatak u karakteru. One ljude koji su uz moju pomoć razvili neke od karakternih osobina koje će delovati razorno na zajednicu, njih smerno i proračunato dovodim među ljude najvernije Stvoritelju. Na takve ljude posebno pazim i nastojim da budu samo delimično osvedočeni kako ne bi bili navedeni da te karakterne nedostatke menjaju, već da ih raznim izgovorima opravdavaju i tako zadrže.

Jednom opravdani, ti nedostaci ostaju kao stalni povod razdoru, neslaganju, netrpeljivosti, neorganizovanosti i kompromisu unutar grupe koja sebe smatra veoma bliskom Stvoriteljevim principima. Samim tim sam osigurao da se ova grupa ljudi u najvećoj meri bavi sama sobom umesto da ispuni onaj nalog koji je Stvoritelj dao svom narodu – da i druge ljude upozna sa Njim. Zbog ovoga čak ni oni koji su mi potpuno izmakli i koji su zaista verni Stvoritelju, nemaju snage ni mogućnosti pokrenuti nešto što bi u značajnijoj meri doprinelo ostvarenju Stvoriteljevih planova.

Otkupitelj je jednom prilikom pokušao da upozori svoje učenike na taj deo mog rada pričom o pšenici i kukolju, ali sam vremenom uspeo odvratiti pažnju Njegovih učenika sa tih upozorenja.

Ako tvoj um imalo ispravno radi, morao bi osećati vrlo veliku frustraciju zbog ovoga što si upravo saznao. Nalaziš se među ljudima koji poznaju Stvoriteljeve istine, dok u isto vreme imaju samo uverenje da mu služe. Ljudima koje sam JA doveo. Šta ćeš učiniti? Vratiti se nazad? Kako rekoh, ja bih to najviše želeo. Ostaćeš sa tim ljudima? Počećeš da ih kritikuješ? Samo napred, ja ću te savetovati kako to da učiniš!

Pokušaćes svojim primerom da daš uzor prave vernosti i pobožnosti? Koliko misliš da ćeš istrajati? Misliš li da ćeš znati da iskoristiš sve ono što ti Stvoritelj može dati? Strpljivost, ljubav, krotost, poniznost...?

Zbunjen? Obeshrabren? Dobro došao u svet duhovnosti i religije!

U nastavku ćeš biti počašćen time što ću ti otkriti mnoge od mojih zamki kojima vernike držim uz sebe i vodim ih u sigurnu propast,

istovremeno ih držeći u uverenju da čine sve što je u njihovoj moći kako bi bili uz Stvoritelja.

Ipak, neću ti otkriti sve. Najpre iz razloga što bi to zahtevalo nekoliko stotina stranica, a potom jer sam i za tebe pripremio nešto što ćeš otkriti tek kada bude prekasno. Teško da ćeš ti biti jedan od onih koji će se zaista odreći sebe u tolikoj meri pa da ćeš znati da iskoristiš sve ono što ti je Stvoritelj omogućio za borbu protiv mene.

35. poglavlje

Duhovne zablude

Milost

Ovaj temelj Stvoriteljevog plana spasenja za čoveka je predmet moje posebne pažnje. Izrazito mi je važno da se istina o Stvoriteljevoj milosti pogrešno shvati. Ni ne slutiš koliko sam zabluda samo po pitanju milosti uspeo da proširim.

Milost je sama po sebi nešto nepravedno i nezasluženo i zavisi isključivo od onoga koji je u prilici da bude milostiv. Nezasluženo...! To je za mene vrlo važna reč koju posebno naglašavam. Sa njom sam u stanju da te uverim kako, šta god ti učinio ili ne učinio, ne možeš uticati na Stvoriteljevu volju. Tako te rasterećujem odgovornosti da činiš ono što bi trebao činiti, kao i odgovornosti za greh koji činiš jer ti preterano naglašavam pojam milosti kao nečeg nezasluženog, a Stvoritelja kao nekoga ko je u svojoj bezgraničnoj ljubavi, bezuslovno milostiv.

Tvoj odnos prema grehu i tvojoj vlastitoj grešnosti i nesavršenosti na taj način postaje previše tolerantan. Mnogo tolerantniji nego što to Stvoritelj toleriše. Na ovaj način, dakle, činim da zbog svog pogrešnog poimanja Stvoriteljeve milosti i ljubavi tolerišeš greh gajeći ga i ne menjajući svoj karakter.

Istina je zapravo ta, da za milost, iako je ne možeš zaslužiti, trebaš ispuniti preduslove. Pojasniću ti.

Uzmi za primer dvojicu ubica. Obojica su ubili, obojica zaslužuju kaznu. Kazna je pravedna. Milost nije. Ali, jedan od njih silno pati zbog svog prestupa, kaje se zbog toga i njegov promenjen život govori kako on to više nikada ne bi mogao učiniti ako bi mu se oprostilo i pružila druga prilika da se vrati u normalan život. Možeš li takvom čoveku biti milostiv? Ne moraš, ali možeš – jer imaš osnovu za to - njegovo iskreno kajanje i žaljenje zbog učinjenog.

S druge strane, drugi ubica ne žali ni najmanje zbog onoga što je učinio. Naprotiv, čak se i hvali svojim delom i izjavljuje da bi to mogao učiniti i drugi put ako bi za to imao priliku. Možeš li ovome biti milostiv? Ja bih mogao, on bi mi vrlo dobro poslužio, ali Stvoritelj ne može biti milostiv. Ovaj nije ispunio Njegove preduslove.

Dakle, iako je milost nezaslužena jer je onaj koji je daje ne mora dati ni ako su stvoreni preduslovi – budući da može i u tom slučaju ostati potpuno pravedan – za milost se ipak moraju ispuniti određeni preduslovi. Ti preduslovi su, kada je Stvoritelj u pitanju, gotovo kao garancija da će On biti milostiv onome koji se iskreno kaje.

Kada govore o Stvoritelju ljudi često koriste prideve "beskonačno" i "bezgranično", što najvećem broju Njegovih osobina i odgovara. Ali, kad je u pitanju milost, ja vas navodim da i uz tu Njegovu osobinu koristite isti pridev.

"Stvoriteljeva bezgranična milost". Zvuči dobro, zar ne? Zvuči vrlo umirujuće i ohrabrujuće, nudi veliko rasterećenje, a zapravo je to moja tvorevina – i za vas ljude, vrlo pogubna igra reči. Milost bezgraničnog Stvoritelja ipak ima granicu. I to granicu koju vi ljudi začuđujuće lako možete preći.

Budući da te On ni na koji drugi način ne može spasiti osim milošću, vrlo mi je važno da te dovedem u stanje kada ti ona više neće biti dostupna. U stanje kada nećeš videti potrebu za bilo kakvim pokajanjem, za bilo kakvom potrebom za promenom svog karaktera. U stanje kada ćeš sve svoje slabosti, pogrešnim tumačenjem Njegove milosti, smatrati opravdanim. Ali, ti ćeš biti jedini koji će to tako videti. Stvoritelj to vidi potpuno drugačije. Za Njega greh nema opravdanja. A posebno zbog toga što je vama ljudima dao svu potrebnu silu da se oduprete grehu.

Mogu ti i to malo ilustrovati: Obezbedio si svom roniocu najskuplju i svu potrebnu ronilačku opremu kako bi ti iz morskih dubina vadio bisere. Nakon određenog vremena dolaziš po svoje bisere, ali on nije izvadio nijedan. Opravdanje mu je da su biseri preduboko, a da nije želeo da koristi ronilačku opremu. Slično je i svako tvoje opravdanje za greh koji gajiš. Uz sve ono što je Stvoritelj za tebe učinio, uz sve ono što je rekao i dao ti napisano, uz Njegov praktični primer dok je boravio na Zemlji u ljudskom telu i uz Njegovu silu koja ti stoji na raspolaganju – nemaš baš nikakvog opravdanja za greh. Ali zato imaš mene. Majstora za opravdanja. Opravdanja koja imaju za cilj da samo TEBI izgledaju kao utemeljena. Opravdanja koja Stvoritelju ne znače baš ništa osim što Ga vređaju.

Moraš znati da ću ja uvek biti kraj tebe. Kada te Stvoritelj bude svojim Duhom i svojom Rečju osvedočio da nešto treba da odbaciš i promeniš, ja ću ti uvek govoriti o Stvoriteljevoj bezgraničnoj milosti i praštanju i Njegovoj bezgraničnoj toleranciji. Ne moraš to danas odbaciti, možeš i sutra. Ne moraš ni sutra, Otkupitelj je to ostvario umesto tebe. Pa ti si samo grešan čovek. Slab. Otkupitelj je ionako postavio neostvarive ciljeve.

Ovo mi je jedna od omiljenih zabluda. Sve ono što od ljudi zahteva previše odricanja, ja ih uverim da to Otkupitelj nije tako mislio. Da je to samo neostvarivi ideal.

A nije! Naprotiv, vrlo je ostvariv. Za tebe je neostvarivo kretati se brzinom od hiljadu kilometara na sat, ali nije ako sedneš u avion. Ista je stvar i sa ostvarivanjem Stvoriteljevih ciljeva. Za tebe su oni neostvarivi, ali ne i ako se sjediniš s Njim.

Ako ipak Stvoriteljeve ciljeve shvatiš ozbiljno, ja sam uvek tu da te uverim kako je njihovo ostvarenje jedan vrlo dugačak i polagan proces.

Posvećenje

Pažljiv i iskren čitač Biblije vrlo će lako shvatiti ciljeve koje ona postavlja pred čoveka. Ali, zašto žuriti? Budući da sam greh uspeo učiniti tako privlačnim i učiniti ga sredstvom koje čoveku omogućava uživanje ili mu je bar od neke koristi, nije mi teško navesti te da, kad dođeš do spoznaje da činiš nešto što ne bi trebao ili ne činiš nešto što bi trebao, odlažeš to da primeniš u svojoj svakodnevnoj praksi. Pa, Stvoritelj je milostiv i pun strpljenja. Beskonačnog strpljenja! Zašto ne bi primenu novootkrivenog saznanja odložio za budućnost?

Razvio sam posebnu zabludu u vezi sa ovim pitanjem. Zapravo, samo sam malo prepravio istinu. Hoću reći da ova zabluda zvuči kao istina i još je k tome prilično logična, ali sa istinom nema nikakve veze.

Posvećenje je proces koji traje čitav život!

Eto, to je moja zabluda. Zapravo, to je istina, ali moje objašnjenje ove istine čini je savršenom i pogubnom zabludom. Ja to ljudima tu-mačim ovako: Budući da je Stvoritelj milostiv i strpljiv, od onog trenutka kad ti spoznaš neki svoj greh, ti imaš neograničeno vreme da ga prestaneš činiti. Ti si slab i grešan i Stvoritelj to zna. Njegova bezgranična ljubav i sklonost praštanju omogućuje ti da se u vremenu koje je pred tobom boriš protiv greha ili slabosti u koje si osvedočen. Drugim rečima, ako si osvedočen u vlastitu oholost i sebičnost, ti te

nedostatke možeš gajiti dok ih god ne uspeš pobediti – nije vremenski ograničeno kada ćeš to učiniti. Zvuči dobro, zar ne? Ali, ja ću ti reći koji je tvoj problem u tome. Onog trenutka kada te Stvoritelj osvedoči o tvojoj slabosti ili grehu, ti postaješ u potpunosti odgovoran i, što je najvažnije – kriv – za isto ono za što nisi bio odgovoran i kriv dok nisi imao tu spoznaju.

Dakle, Stvoritelj od tebe zahteva da od trenutka spoznađe greha više ne živiš gajeći taj greh, već da ga trajno prestaneš činiti. To je nemoguće? Naravno, ja ti to tako prikazujem, ali seti se, nemoguće ti je i kretati se brzinom od hiljadu kilometara na sat. Stvoritelj ti zapravo ne ostavlja mesta za izgovor. JA sam taj koji ti daje izgovore. Da je nemoguće, Otkupitelj nikada ne bi od ljudi tražio da "ne greše više". Ti samo NE ŽELIŠ prestati da grešiš. Jer JA ne želim da prestaneš da grešiš.

Stvoritelj zapravo želi nešto vrlo jednostavno. Uz pomoć primera Njegovog Sina, Njegove Reči i Njegove Sile tvoj karakter dovesti u sklad sa svojim i sa karakterom nebeskih bića. Moj je cilj da ti to ne postigneš. Svesno zadržavajući bilo koji nedostatak u svom karakteru ili greh, ti jednostavno ne možeš biti spašen.

Pa, zar ne uračunava Otkupitelj svoju pravednost? Sigurno se to sada pitaš. Uračunava, ali samo za ono što nisi postigao jer nisi znao da treba. Recimo, ako nisi znao da je ogovaranje greh i nešto ružno – a Stvoritelj tačno zna jesi li to znao ili ne – Otkupitelj će tražiti da se Njegova savršena pravednost uračuna umesto tvoje. Ali, ako si ti znao da je to greh, a nastavio si to da činiš celog života opravdavajući se svojom slabom i grešnom ljudskom prirodom, živeći u uverenju da je posvećenje takva vrsta procesa – ti si propao, a ja pobedio.

Posvećenje, dakle, jeste proces, ali ne u postepenom ostavljanju već spoznatog greha. Posvećenje je rast u spoznaji i mudrosti. Kroz taj rast svaki spoznati nedostatak koji se do tada smatrao pogreškom i kao takav bio opravdan neznanjem, prelazi u greh za koji više nema opravdanja. Na taj način se posvećuješ. Spoznajom i uz pomoć Stvoriteljeve sile, trenutnom primenom te spoznaćeš.

Znači li to da više nikada ne smeš počiniti neki greh? Ja ga sigurno ne bih tolerisao, ali Stvoritelju je dovoljno da ti u svojoj osnovi više nisi rob tog greha pa će ti povremene padove uz tvoje iskreno kajanje oprostiti.

Gde je granica? Bliže nego što ti misliš. Ali ja sam tu da ti tu granicu pomičem što dalje. Toliko daleko, da kada shvatiš da si je prešao, više nećeš moći natrag.

Opravdanje verom

Iako zablude o opravdanju delima još uvek održavam kao jednu od istina u svojoj crkvi, ti si pažljivim proučavanjem Biblije sigurno došao do zaključka da se čovek može opravdati jedino verom. Ali, to što si shvatio istinu o opravdanju verom ja isto tako mogu lako iskoristiti protiv tebe.

Zapravo, mnogi koji misle da veruju u opravdanje verom žive u velikoj zabludi u koju sam ih uveo. Iako je u svojoj suštini jednostavna, ja sam tu istinu najpre zakomplikovao, a potom naveo ljude da izvuku pogrešne zaključke. Tu mi je pomogla činjenica da se vama ljudima, iako se opravdavate verom, sudi po vašim delima. Najveći broj vernika uspeo sam navesti ili u jednu ili u drugu krajnost.

Prva krajnost je da je opravdanje verom upravo to što i sama definicija govori. Ti samo veruješ da je Otkupitelj umro za tvoje grehe, veruješ u ono što je govorio i On će biti taj koji će te na osnovu tvoje same vere opravdati na sudu. Ono što činiš i nije previše važno jer si ionako slab i grešan i Stvoritelj ima razumevanja prema tome.

Druga krajnost jeste ta da svojim delima trebaš dokazati svoju veru. Zapravo, ovo i jeste istina, ali sam ja to u stanju toliko pre naglasiti da se sve to na kraju svede na to da se zapravo pokušavaš opravdati delima. Zamršeno? Tako i treba biti.

Ali, ono što Stvoritelj podrazumeva pod "opravdanjem verom" ja se trudim ostaviti neotkrivenim. "Verovati" zapravo znači mnogo više nego samo imati poverenja u Stvoritelja. Po Njemu to znači svoju veru potkrepiti svojim delima, ali tu nije kraj; Njemu ni ta dela ne znače ništa. Ona moraju biti učinjena iz ispravnih pobuda. Ona moraju biti učinjena zbog toga što si ti u svojoj suštini postao takva osoba. Ilustrovaću ti: prošao si kroz crveno svetlo na semaforu i policajac te kaznio. Ukorio te i objasnio ti zašto je tvoj postupak pogrešan. Sledeći put se na tom semaforu možeš zaustaviti iz dva razloga; zato što je policajac opet tamo, kako ne bi platio kaznu, ili ćeš se zaustaviti i ako njega tamo nema zato što si postao savestan i odgovoran zbog onoga što ti je on rekao i što sada znaš.

Ista je stvar i sa Stvoriteljem. Ako Njegov Zakon ne kršiš zbog samih posledica kršenja Zakona, a ne zbog toga jer te je držanje toga Zakona suštinski promenilo, Njemu tvoj trud oko poštovanja tog Zakona ne znači baš ništa. Stvoritelj želi promeniti tvoj karakter kako bi bio u skladu s karakterom nebeskih bića. On ne želi posezati ni za kakvom prisilom. Ti to treba sam da želiš.

Ali, ja ću ti sve to sakriti i uveriti te da je bitno da se držiš forme i da Stvoritelj veoma ceni tvoj trud po pitanju toga, i da je nevažno jesi li se ti zaista promenio jer će ti Otkupitelj to ionako uračunati na osnovu tvoje vere u Njega.

Kako vidiš, meni ne smeta da ti držiš sve ono što je Stvoritelj stavio pred tebe. Ja ću te još i navoditi da to držiš prilično fanatično, toliko da budeš u stanju i umreti za neko od tih načela, ali radiću na tome da ono što je Stvoritelju najvažnije, tvoj karakter, ostane kakav je i bio.

Svim silama ću se truditi da ne razumeš istine o obraćenju i novorođenju. Učiniću sve da izgledaš pravedan i veran u svojim očima, čak će ti i dela biti na zavidnom nivou, ali ću ti uvek davati izgovor da u svojoj suštini ostaneš nepromenjen. To ljudi ionako neće znati. Samo će dve osobe znati za to. JA i Stvoritelj. Ti?

Ti ćeš samo imati uverenje da si na dobrom putu. Samo uverenje...

Zakon

Šta misliš, zašto je moj uspeh toliko veliki? Veliki je upravo zbog toga što sam najveće zablude i prevare ostvario upravo na području Stvoriteljevog Zakona. Ja sam taj koji je reči "zakon" dao negativan prizvuk.

Udarivši u sam temelj Stvoriteljevog Zakona – Njegov moralni zakon – Deset zapovesti, otvorio sam vrata mnogim drugim zabludama i prevarama. Mnogi danas ne znaju za Deset zapovesti iako su one najvećim delom utkane u sve ljudske zakone. Najveći deo onih koji i znaju za Deset zapovesti znaju ih u onom obliku u kojem sam ih JA dao. Uspeo sam promeniti Stvoriteljeve zapovesti. Izbacio sam one zapovesti koje se tiču upravo službe i vernosti Stvoritelju. To sam učinio uz pomoć svoje crkve. Izbacio sam zapovest koja zabranjuje klanjanje kipovima i slikama. Na taj sam način omogućio da ljudi po svojoj mašti i po mojim uputstvima grade kipove i slike Otkupitelja kako Ga oni zamišljaju i da Ga na taj način obezvrede. Klanjajući se pred kipom ili slikom čine upravo ono što je On izričito zabranio, a čine upravo ono što ja želim. Ne samo da se klanjaju kipu zamišljenog Otkupitelja, već sam ih nadahnuo da grade kipove i slike ljudi koje su proglasili svecima. Ovo je još veća uvreda Stvoritelju. Zapravo, tada ljudi meni otvaraju mogućnost da učinim nešto po njihovoj želji i na taj način im dam dovoljno dokaza da molitva kipovima zaista deluje. Može li ih Stvoritelj tada izbaviti iz moje ruke? Naravno da ne može!

I Njegova moć ima granice. Ako se neko molio kipu ili slici ili bilo kome drugom osim Stvoritelju, i ako sam mu ja tada odgovorio na način da sam ga recimo oslobodio okova bolesti koju sam mu nametnuo, pitam te, ko više njemu može posvedočiti da umrli navodni svetac ne postoji ili ne deluje? Niko.

Osim izbacivanja zapovesti o klanjanju kipovima i slikama, vrlo sam pažljivo izmenio zapovest koja je ukazivala na proslavljanje dana od odmora koji je Stvoritelj posvetio celom ljudskom rodu. Hteo sam da je izbacim, ali bi to bilo previše očigledno, stoga sam vrlo naporno radio još od vremena apostola kako bih tu zapovest potisnuo i zamenio nekom drugom.

Ovo je prevara koju sam isplanirao stolicima pre nego što je Otkupitelj došao. Znajući proročanstva, tačno sam znao dan kada Otkupitelj, ako Ga pre toga ne uništim, namerava vaskrsnuti. Stoga sam naveo veći deo nejevrejskog sveta da za dan praznovanja uzmu baš taj dan – budući dan Otkupiteljevog vaskrsenja. U rimskom carstvu to je bio dan posvećen bogu Sunca. MENI!

Kada je Otkupitelj vaskrsao, postupno sam navodio apostolske učenike da u čast Otkupiteljevog vaskrsenja za dan praznovanja uzmu upravo taj dan i da se na taj dan opet direktno klanjaju meni. Zapravo, zapovest o danu praznovanja je i jedina zapovest koja govori o samom Stvoritelju i Njegovoj ulozi. Zato mi je bilo od velikog značaja da baš tu zapovest izmenim. Slika o Stvoritelju svemira i Zemlje je polako izbledela u očima mnogih samozvanih hrišćana. Baš kako sam želeo. Teorijom o evoluciji samo sam dodatno obezvređio tu zapovest. Budući da je sada nedostajala jedna zapovest jer sam drugu izbacio, poslednju, deset sam podelio na dva dela. Tako danas najveći deo hrišćanskog sveta drži upravo tih – mojih – Deset zapovesti.

Ali, ti si sigurno shvatio tu zabludu i sada se nalaziš među ljudima koji se pridržavaju baš Stvoriteljevih Deset zapovesti koje je On dao Mojsiju na Sinaju. I misliš da si siguran?

Jadniče. Upravo ću tebe navesti da ti te zapovesti budu na propast umesto za spasenje.

Biblija te upozorava da znanje uzoholjuje čoveka. Upoznao si Bibliju, upoznao si njene zapovesti, odrekao si se mnogo toga kako bi ih mogao držati i misliš da si sada konačno na koloseku s kojeg ne možeš skrenuti. Pripremio sam ti nekoliko iznenađenja.

Meni ne smeta što držiš svih deset Stvoriteljevih zapovesti. Šta više, ja te njima činim ponosnim, nadmoćnim u odnosu na one koji ih

ne drže. Ispunjavam ti um time kako si postigao najviši mogući nivo koji jedno Stvoriteljevo dete može dosegnuti. Navodim te da misliš kako je ovo najviši nivo koji samo treba održavati i strogo paziti da se od njega ni po koju cenu ne odstupi.

Da si pažljivo proučio Stvoriteljeve zapovesti, kao što nisi, uvideo bi da se svih Deset zapovesti može držati, a da ne učiniš apsolutno nikakav napor. Dakle, Deset zapovesti ne zahteva baš nikakvu aktivnost. Njih doslovno može držati svako bez i najmanje uloženog truda. Da si to shvatio, pitao bi se zašto bi Stvoritelj dao upravo takve zapovesti. Zašto nije zapovedio da se nešto ČINI?

Istina, Otkupitelj je to pokušao objasniti bogatom mladiću koji Ga je upitao kako da zadobije večni život. Rekao mu je da drži zapovesti na što se ovaj moj učenik oduševio. Ali, onda mu je Otkupitelj rekao da bi sada držanje tog Zakona kojeg je ovaj tako marljivo i bez ikakvog napora držao, trebalo uroditi promenom karaktera tako da u svojoj požrtvovnosti bude od koristi ljudima oko njega. Naravno da je mladić bio razočaran. Previše sam ga vezao uz ovo prolazno i nije to želeo da izgubi. Hteo je jadnik da ima oboje, ali nije znao da je to neizvodljivo. Materijalno bogatstvo koje ljudima omogućim toliko je snažno sredstvo za put u propast da ih Stvoritelj vrlo teško može izvući iz mojih ruku. Čak bih se usudio reći da ni ne može.

Da vam je Stvoritelj dao zapovesti koje vam nalažu da nešto činite, vi bi to činili, ali nikada ne bi znali iz kojih pobuda to činite. Zato je Stvoritelj dao zapovesti koje ne zahtevaju napor, ali zapovesti koje menjaju čovekov karakter koji tada, usaglašen sa Njegovim Zakonom, podstiče čoveka na dela požrtvovne ljubavi. Drugim rečima, sve ono dobro i požrtvovno što činiš, a što ti nije niko zapovedio, a proizašlo je iz Stvoriteljevog Zakona, pokazuje Mu zapravo pobude tvoje vernosti Njemu. Ali, vi ste ljudi suviše površni u svom razmišljanju da biste to dokučili. Vi ćete držati samo ono što vam se zapovedi, dok ono što vam nije zapovedeno, mislite da nemate obavezu činiti. Ali, eto... Stvoritelju je zapravo jedino to važno jer Mu pokazuje koliko ste Mu dozvolili da vas u skladu sa svojim Zakonom zaista karakterno promeni.

Kako rekoh, tim Zakonom koji ti je dat za korist, ja te vodim u propast.

Držim te čvrsto vezanog okovima tog Zakona pomoću nekoliko smišljeno povezanih biblijskih tekstova koji govore o tome da onaj ko voli Stvoritelja drži njegove zapovesti, i da je držanje zapovesti pokazatelj prave vernosti Njemu. Budući da je ovo najjeftinije moguće

“hrišćanstvo”, meni je u interesu da te strogo držim uz slovo zakona navodeći te da zanemaruješ biblijske citate koji govore o najvažnijem pokazatelju stvarne pripadnosti Stvoriteljevom narodu. Bratskoj ljubavi.

Zbog tvog već uniženog karaktera nije mi teško da te na ovakav način držim formalno vernim. Dovešću te čak u stanje kada ćeš moći slušati i čitati o bratskoj ljubavi, o požrtvornosti, a da to ne pokušaš primeniti na samog sebe. Kroz razne istine i zahteve upućene tebi ti ćeš samo prosuđivati druge, osuđivati ih, dok ćeš istovremeno zbog svog formalnog držanja Zakona sebe smatrati pravednim. Na moju sreću, vrlo retko ćeš Otkupiteljevo upoređenje o trunu i brvnu u oku primenjivati na sebe. Moj cilj je Stvoriteljev narod, uz pomoć tebe i tebi sličnih, dovesti u stanje kada će svi misliti da ih posebnim čini samo činjenica da se strogo drže Stvoriteljevog zakona, dok će onog najvećeg i pravog znaka raspoznavanja, jedinstva u poniznosti i ljubavi, u najvećem delu potpuno nestati.

Kako ću se samo smeјati kada stanete pred Stvoritelja uvereni u svoje spasenje i pravednost zbog svoje navodne poslušnosti, i budete slušali reči osude koje vam Stvoritelj sa tugom bude iznosio.

Oduvek uspevam ljudsku duhovnost razdvojiti od svakodnevnog života. U skladu s vremenom i civilizacijom to sam uspevao u različitoj meri. U staro vreme sam uspevao čak navesti ljude da u svakodnevnom životu budu i ubice i lopovi, a da se nakon takvih dela nesmetano i neopterećeno mole Stvoritelju kao najpravedniji vernici. Samo ja znam kako je On gledao na te molitve. Preko proroka Isaije je pokušao objasniti da mu se takva duhovnost doslovno gadi, ali to nije imalo većeg uticaja.

U današnje vreme samozvani vernici možda nisu ubice i kriminalci, ali za Stvoritelja to nije toliko ni bitno. Danas mogu uspeti u tome da oni bez griže savesti uživaju u pornografiji, pa čak i da čine preljubu, a da se nakon toga u molitvi obraćaju Stvoritelju kao da ništa nije ni bilo. Ali, što je greh bolje prikriven to je ljudsko duhovno licemerje veće. Ljudi će spletkariti jedan protiv drugoga, biti nepošteni u svom poslu, sebični i bezobzirni, bahati i arogantni, nemilosrdni i okrutni u malim stvarima, a nakon toga će sklapati svoje ruke moleći se Stvoritelju. Voleo bih da možeš videti kako On okreće glavu od takvih.

Dovešću te u uverenje kako je potrebno da učiniš neke velike stvari da bi pokazao svoju vernost Stvoritelju, dok će istovremeno, u iščekivanju prilika da učiniš nešto veliko, kraj tebe svakoga dana prolaziti mnogo malih prilika na koje Stvoritelj obraća posebnu pažnju.

Život će prolaziti, tvoje oduševljenje za Stvoritelja će opadati, dok će tvoje licemerje i formalizam sve više rasti.

Još uvek misliš da si u veri našao sigurno utočište? Namerno sam te ovamo doveo kako bi moja pobeda bila što veća, a Stvoriteljeva bol i tvoja propast bile još jedan razlog moje posebne radosti.

Pogrešna predstava

Već hiljade godina uspevam pravu predstavu o Stvoritelju vrlo pažljivo sakriti od ljudi. Pa čak i od onih koji proučavaju Bibliju. Ni ne slutiš od kolike je važnosti za tebe da uskladiš sve informacije koje je Stvoritelj dao o svom karakteru. Ja to znam. I zato se veoma trudim da one ne budu usklađene. I dok jednima prenatlažavam Stvoriteljev konačni sud i uništenje, Njegov konačni obračun s grehom, oganj kojim će uništiti nepokajane i na taj način ih navodim da mu počinju služiti iz straha, drugima prenatlažavam Njegovu milost i ljubav kojom ih navodim da se prema životu i prema grehu nemarno ponašaju, uzdajući se da će Stvoritelj preći preko svega toga.

Rezultat svega ovoga je stanje među Stvoriteljevim narodom koje Ga naročito boli. On je video šta će se dogoditi i pokušao je da upozori ljude na ovo što ću uspeti da napravim među Njegovim narodom govoreći o mlakosti. Ali, ništa se tu više ne može učiniti.

I dok u mojoj crkvi vlada onaj prvi odnos – služba iz straha, u tvojoj grupi vlada ovaj drugi, nemaran odnos prema Stvoritelju. A zbog čega? Zbog toga što si propustio da izgradiš pravu sliku koju je On dao o sebi.

Budući da propuštaš da pažljivo čitaš Njegovu reč, nisi u mogućnosti ni da stvoriš ispravnu sliku o Njemu, a bez toga ti ne možeš učiniti ništa. Nestaje oduševljenja, nestaje motivacije, a bez toga za tebe nema duhovnog napretka. Bez kojeg si, naravno, propao.

Meni je od najvećeg značaja da te držim što dalje od Biblije. Ona obiluje novim spoznajama kojima On želi da te ispuni. Specifičnom je čini to da je u stanju uvek iznova, zavisno od raznih životnih okolnosti, istim tekstovima davati nove dimenzije ljudskom životu. Ali, ti to ne znaš. Misliš, ako si je jednom ili dva puta pročitao, da si sve saznao. Ili je to možda moja sugestija? Naravno da sam uz tebe svaki put kada je želiš uzeti u ruke. Govorim ti da već sve znaš, da nema smisla iznova čitati već poznate stihove, to si već utvrdio – ima mnogo važnijih stvari koje moraš učiniti.

Sprečavajući da do tebe dođu nova saznanja, sprečavam te da dođeš u mogućnost da razmišljaš o novim odlukama koje trebaš do-

neti i sprovesti u život. A upravo su nove odluke te koje čine da duhovno rasteš do cilja koji ti je postavljen. A cilj je mera rasta visine Onoga koji je došao umreti za tebe. Ni manje ni više. Ali, ja sam tu da ti taj cilj predstavim kao nedokučiv. Kao uostalom i većinu drugih ciljeva koji su pred tebe postavljeni.

Čim te ciljeve počneš da smatraš nedokučivim, nestaje i tvoja volja da ih ostvariš, tako sam ti uskratio svaku mogućnost da uopšte i kreneš u ostvarenje tih ciljeva. Vidiš, sve je to lančana reakcija. Dovoljno mi je pokrenuti jednu zabludu pa da ona za sobom povuče desetine drugih posledica. Ja sam u prednosti što vrlo brzo povezujem šta gde vodi, dok ti ne razmišljaš na takav način. Ako, recimo, ne čitaš Bibliju, to za tebe znači samo to – nisi čitao Bibliju. Razmišljaš kako je dan prošao sasvim uobičajeno i bez toga. Ali, za mene to na kraju znači da ti je uskraćena svaka mogućnost duhovnog rasta koja će za posledicu imati tvoju večnu propast. Moram li ti reći da su u priči o deset devojaka, sve one čekale mladoženju? Moram li ti reći kako je i onim ludim devojkama dan prolazio sasvim uobičajeno i bez pripreme za svadbu? Tek su pred sam dolazak Onoga koga su čekale shvatile kako nisu spremne za taj susret. Baš kao što će to biti slučaj i s tobom.

Na moju sreću, tebi nije ni na kraj pameti kako je tvoj duhovni život poput života jedne biljke. Ako ne raste – umire!

Međuljudski odnosi

Postoji samo jedan ispravan način na koji možeš testirati svoj karakter, odnosno svoju duhovnost.

U međuljudskim odnosima. To nije teško zaključiti, ali je mnogo teže sprovesti u praksi. Naročito ako ti ja u tome pomažem. Postoje dve strategije koje sam razvio kako bih te sprečio da razviješ svoj karakter onako kako bi to Stvoritelj želeo. Otuđenost i licemerje. Podjednako sam ponosan na obe budući da postižu gotovo isti rezultat. To su za čoveka dve gotovo nepremostive prepreke da razvije kvalitetne međuljudske odnose. Postići da ljudi budu otuđeni jedni od drugih nije naročito teško jer sam odavno već razvio temelj za tu strategiju. Sebičnost. Zbog životnog ritma koji sam nametnuo današnjem čoveku, otuđenost mi nije nikada bilo lakše postići. Predugačak radni dan, slobodno vreme uz mogućnost pristupa televiziji i internetu, savršena su zamka kako bih ljude sprečio da se međusobno druže. Pitaš se zašto mi je to toliko važno? Reci mi, kako ćeš saznati da li je neka tvoja karakterna crta vrlina ili mana? Kako ćeš saznati jesi li razvio neku karakternu crtu za koju si osvedočen da je treba razviti?

Kako ćeš saznati jesi li pobedio slabosti koje si otkrio da imaš? Kako ćeš upotrebiti vrline koje znaš da imaš? Čitanjem? Gledanjem televizije?

Kako rekoh, postoji samo jedan način za to. Druženje i rad sa ljudima. Naročito sa ljudima koji i sami razmišljaju na sličan način. Tek u takvim okolnostima možeš jasno videti svoj karakter i svoju duhovnost u pravom svetlu. U svojoj otuđenosti od ljudi možeš samo imati uverenje da izgrađuješ svoj karakter, ali njegova prava izgradnja i usavršavanje postiže se jedino druženjem i radom s ljudima.

Zato sam tu JA da te sprečim u tome. Da te zaokupim samim sobom, svojim vlastitim odmorom, svojim vlastitim užicima, da te odvojim od društva koje ti jedino može pomoći da svoj karakter podvrgneš ispitu i izgradiš ga kako bi bio u skladu sa karakterom nebeskih bića.

Ipak, ako ova prva zamka ne uspe, druga sigurno hoće. Ako zaista težiš izgradnji karaktera, pripremio sam ja za tebe puno zamršeniju zamku.

Biti ljubazan, nasmešen i požrtvovan prema drugima možeš biti zato što si zaista dozvolio Stvoritelju da te u skladu sa svojim Zakonom iz korena promeni, ali sve to možeš učiniti i bez toga. Sve to možeš učiniti samo zato jer znaš kako bi to trebao činiti iako to nije postalo deo tvoje prirode. To se zove licemerje. Ne samo da ćeš se licemerno ponašati, već ćeš i druge kritikovati i podučavati kako bi i oni bili ljubazni i požrtvovni – poput tebe.

Reći ću ti nešto. U ovakvom ponašanju samo si ti taj koji je uveren da je sve u redu i da si prošao ispit duhovnosti u međuljudskim odnosima. I ja i Stvoritelj i ljudi oko tebe jasno vidimo tvoje licemerje. To što će ti malo njih skrenuti pažnju na to, opet je moja zasluga jer sam razvio predrasudu da nije kulturno nekoga kritikovati. To je dovelo do toga da će se kritike upućivati vrlo retko zbog izbegavanja sukoba i nelagode koju kritika uzrokuje. Ljudi ne znaju jednu činjenicu. Ako nekome uputiš kritiku, time nećeš promeniti svoj status kod te osobe. Zapravo, dobronamerna kritika je odličan način da doznaš šta neka osoba zaista misli o tebi. Ako toj osobi nisi drag već je samo licemerno ljubazna prema tebi, kritika koju si joj uputio rezultovaće uvređenošću i protivkritikom. S druge strane, osobu kojoj je stalo do tebe, dobronamernom kritikom ćeš samo navesti na preispitivanje dok ti ona istovremeno to neće zameriti. Ali kako vidiš, ja sam dobronamernu kritiku koja je neophodna za jedan normalan duhovni rast, zbog mnoštva različitih subjektivnih aspekata koji na kraju čine jednu objektivnu sliku, uspeo toliko omrznuti da je gotovo niko ne koristi.

Ono što nastojim da se praktikuje jeste kriticism. Kritika koja je sama sebi smisao. Kritika koja ne nudi bolje rešenje. Kritika koja omalovažava. To je razlog što ćeš vrlo retko dolaziti u situaciju da ti neko upućuje dobronamerne kritike. Ovu zlonamernu je lakše izreći. Ne zahteva ljubav, obazrivost, ne mari za posledice. Ne samo da ću sprečiti da do tebe dođu dobronamerne kritike, već ću nastojati da za svoj licemeran trud i dobrotu dobijaš pohvale.

Najbolji način da te zadržim u tvom licemerju jeste da tvoje ponašanje hvalim ustima mnogih ljudi. Ovakve pohvale tvojoj dobroti, ljubaznosti i požrtvovnosti samo će još jače izgrađivati tvoje licemerje umesto da te navedu na iskreno preispitivanje samoga sebe i upoređivanja tvog karaktera s Otkupiteljevim. Hvaliću te preko ljudi koji ni ne znaju za Stvoritelja, a ti ćeš umesto da se zapitaš kojim merilima oni mere tvoju dobrotu uveravati sebe da si došao do najvećeg duhovnog cilja kada tvoju praktičnu duhovnost vide svi. Međutim, zaboravljaš da ljudima koji te hvale nimalo ne smeta to što gajiš neki greh ili slabost, da bi te i uprkos tome proglasili dobrim. Recimo, ako bi se dvosmisleno šalio, ili tu i tamo pogledao po neki porno film, ili flirtovao s prijateljicama, ili se izazovno oblačio, dok bi god bio vredan, pouzdan, pristupačan, nasmejan i pošten, njima ne bi bio problem nazvati te dobrim i pohvaliti te uprkos tvojim duhovnim propustima. Ako ne bi redovno čitao Bibliju ili se ne bi družio sa pobožnim ljudima, oni bi te i dalje smatrali dobrim i to govorili tebi i drugima od kojih ćeš to čuti.

I tebi je to dovoljno. Svedočanstvo drugih ljudi o tvojoj duhovnosti za tebe ima veću vrednost nego ono što je Stvoritelj preko svog Zakona želeo da učini od tebe. Bitan ti je samo onaj spoljni pokazatelj, ono vidljivo. I meni je to najbitnije. Kako rekoh, na taj te način najlakše držim na svojoj strani. Ali šta Stvoritelj misli o tebi, to ti je manje bitno.

Ipak, ako bi se neko zaista duhovan i našao koji će ti uputiti konstruktivnu kritiku, neće mi biti teško sprečiti te da razmišljaš o tome. U tome mi pomaže tvoja uverenost u vlastitu pravednost i dobrotu zbog svedočanstava nemerodavnih ljudi, a još veći saveznik mi je tvoja oholost zbog toga. Ona proizvodi neuništiv bedem. Uvređenost. Ti ćeš se na tu dobronamernu kritiku prilično naljutiti, iako to možda nećeš pokazati, čak ću ti i pomoći s nekoliko dobrih protivkritika na račun toga koji ti je uputio kritiku kako njegove kritike ne bi ni uzeo u razmatranje. Njegovu kritiku koja je bila spasonosna i možda sudbonosna za tebe, ti ćeš tako odbaciti. Naravno da ćeš svoju

uvređenost smatrati opravdanom. Neće ti ni pasti na pamet da svoju uvređenost povežeš s ohološću kojom si ispunjen.

Oholost... biljka koju sam JA stvorio i koja u vama ljudima nailazi na vrlo plodno tlo... Najveće zlo. Srž svakog zla. Najbolji način borbe protiv nje nalazi se objašnjen u Bibliji. Ne predstavlja mi problem da ti ga otkrijem. Ionako je moja biljka prilično dobro ukorenjena u tebi tako da joj neće smetati spoznaja o tome kako je iskoreniti.

Kako rekoh, oholost je temelj i tvoje uvređenosti. Ko bi te uopšte mogao poučiti da uvređenost nije osobina koju poseduju oni koji su zaista verni Stvoritelju?

Uvređenost se suprotstavlja upravo onoj osobini koja je jedini temelj na kojem Stvoritelj može početi izgrađivati tvoj karakter. Osobini koju ti nećeš nikada uspeti razviti. Poniznosti. Mislićeš da si je razvio, mislićeš da si ponizan. Ja ću te navesti da živiš u tom uverenju jer ćeš učiniti nekoliko dela koja zahtevaju tu osobinu. Čak ćeš i noge nekome oprati misleći kako je to najveći izraz tvoje poniznosti. Ali ono što ću videti ja, ono što će videti Stvoritelj, kao i ono što će videti tvoji bližnji koji se neće usuditi da ti to kažu, neće biti poniznost, već licemerje.

I šta misliš, šta postićem kada u jednoj zajednici bude mnoštvo licemernih individua? Bratsku ljubav? Bliskost? Težnju za zajedničkim trenucima koji će rezultovati jedinstvom, organizovanošću u objavljivanju Stvoriteljevih istina...?

Postićem to da i onaj veoma mali broj zaista duhovnih i posvećenih ljudi počinje gubiti volju za bilo čim vezanim za zajedništvo sa onima koji se deklariraju kao religiozni ljudi.

I umesto da bude onako kako bi Stvoritelj to želeo, biva onako kako JA želim. Umesto da oko sebe okuplja ljude koji su se spremni žrtvovati poput Njega i zauzimati se za druge ljude, ja činim da zajednica Njegovih ljudi bude ispunjena onima koji samo očekuju da se njima nešto učini, da se njima služi, da se za njih nešto organizuje, dok će oni tu i tamo pomagati – svojim kritikizmom. Dolazim u iskušenje da ti otkrijem jednu od mojih najvećih tajni... Zašto se uopšte dvoumim? Radi se samo o tebi. Stvorenju nesposobnom da shvati dubinu i važnost onoga s čim se upravo susreće. Ionako ćeš to uskoro smetnuti s uma. Tebi će to izgledati nevažno, ali ni ne slutiš koliko je to što ću ti otkriti moćno oružje u mojoj ruci.

Spomenuo sam kritikizam, ali moja tajna je u tome da kritikizam ne bude samo povremeno i zlonamerno prigovaranje, već da ono postane tvoj životni stav. Drugim rečima, u svemu onome što je važno ja

ću te navesti da tražiš onu negativnu stranu. Takav stav te trajno onemogućava da zračiš onim karakterom kojim bi Stvoritelj želeo da zračiš. Umesto da zračiš privlačnom radošću, ja ću te navesti da na ovaj način u tebi raste samo ogorčenost. Ta ogorčenost će te polagano izjedati iznutra, pa ćeš i u najlepšim i najradosnijim stvarima nalaziti samo negativnosti. Ljudi će ti zbog svojih mana postati nepoželjni. Ti ćeš zbog svog kriticisma postati nepoželjan drugim ljudima. Moram ti reći da se ovih okova nećeš moći osloboditi jer ćeš za svaki svoj prigovor zaista imati stvarno opravdanje dok ćeš istovremeno u svom oholom i licemernom umu ostajati potpuno pravedan. Iz tih razloga će ovakav tvoj životni stav ostati nepromenjen. Ali, ne boj se. Nisi usamljen u tom stavu. Ti samo imaš nesreću što si to saznao. I što ćeš morati živeti s tim.

Nije toliko zanimljivo kada osobine poput sebičnosti, zavisti, ljubomore, bezobzirnosti, oholosti i licemerja uspem ukoreniti u ljudima koji o karakternim osobinama ni ne razmišljaju jer ni ne poznaju Stvoritelja. Ali kada sve te osobine uspem učiniti delom karaktera onih koji znaju za Stvoritelja, koji znaju da je jedini cilj ovog života da kroz zajednicu sa Stvoriteljem svoj karakter dragovoljno usklade s Njegovim – to je onda za mene najveći uspeh.

Uspeo sam sve te negativne osobine učiniti takvim da se smatraju neophodnim odbrambenim mehanizmom za opstanak u društvu i da ih, kao takve, u izvesnoj meri trebaju imati svi. Potpuna nesebičnost i potpuna požrtvovnost nikada neće biti cilj koji ćeš ostvariti jer ću uvek biti kraj tebe da ti dam dobre izgovore zašto takav ne bi trebao da budeš.

Kad bi imao prilike zaviriti u stvarnost koja ti ovoga trenutka nije vidljiva, shvatio bi zašto je tvoj Otkupitelj mogao živeti na način koji ti je dao za primer. Shvatio bi isto tako otkuda snaga i ustrajnost apostolima i vernim ljudima posle njih da ustraju u nesebičnosti i požrtvovnosti do same svoje smrti koju sam im učinio veoma bolnom. Oni su videli ono što ti sada tek maglovito nazireš čitajući u Bibliji, a što bi i ti, kada bi hteo, jasno mogao videti. Oni su znali da je ono što ne vide zapravo prava stvarnost, dok je ono što su gledali i što su tada živeli, samo jedan mali, i vremenski beznačajan, deo večnosti. Vremenski beznačajan period, ali od velikog značenja kada su u pitanju odluke koje se unutar njega mogu doneti.

Odluke koje ću ti ja pomoći da NE DONESEŠ.

36. poglavlje

Skori kraj

Nadam se da si do sada shvatio najvažnije principe koje koristim u uspešnom upropaštavanju ljudskog roda i tebe zajedno s njim. Detaljniji opisi, osim što bi zauzimali jako puno stranica, značajno bi mi ograničili područje delovanja, a to nipošto ne želim. Ja te želim uništiti, zar si zaboravio? Uništiti te osposobljenog da mi se odupreš. Uništiti te, gledajući kako svesno i odlučno okrećeš leđa Stvoritelju i svemu onome što je On učinio za tebe.

Jedan od razloga zašto sam toliko siguran da ću u tome uspeti, kada je reč o tebi, je i taj što sam i tebi samom, koji misliš da znaš gotovo sve, uspeo odvratiti pažnju od Otkupiteljevih reči o Njegovom skorom dolasku i Sudu koji se trenutno odvija.

Kod većine ljudi uspeo sam postići da su im opisi službi starozavetnih izraelskih sveštenika potpuno beznačajni. Ko se još zamara značenjem svega toga? Ko se zamara značenjem jaganjaca, jaraca, svećnjaka, žrtvenika, praznika... ko se još zamara upoređivanjem toga sa Otkupiteljevom službom kada je došao prvi put na Zemlju? Ko uopšte postavlja pitanja o izgledu šatora u pustinji, Solomonovog hrama, Hrama iz Jezekiljevih vizija i simbolici koju predstavljaju prostorije, predmeti i službe u njima? Vrlo mali broj ljudi. Ali, ako si pažljivo čitao Bibliju, onda si u sve ovo prilično upućen. Nisam mogao svima u potpunosti sakriti istinu o Sudu, ali većina raznih hrišćana to shvata kao da se podrazumeva samo po sebi. Budući da kraj ovoga sveta koji će uslediti Otkupiteljevim dolaskom, podrazumeva spasenje jednih i propast drugih, to se ne može ostvariti bez prethodnog suda.

Međutim, Stvoritelj je, osim što je želeo da sve znaš o Njegovoj ljubavi i žrtvi koju je učinio za tebe, hteo i da budeš u potpunosti svestan stvarnosti koja se sada odvija. Meni je u interesu da ti o tome ne vodiš računa jer razmišljati o tome svakako bi te dodatno podstaknulo da ustraješ u tesnoj zajednici sa Stvoriteljem. Već sam se uverio

kako Njegova ljubav prema tebi nije nužno dovoljna motivacija. Ljude sam tokom stoleća učinio vrlo sebičnim, neosetljivim, nezahvalnim i bezobzirnim. Stvorio sam ogroman jaz između nebeskog karaktera – karaktera kakav bi ti trebao postići jedinstvom sa Stvoriteljem – i karaktera kakav ti sada imaš. Razmišljanje o sudu bi te moglo podstaknuti da to pre ostvariš, ali ja i ovde imam nekoliko tehnika kojima se služim da tvoja razmišljanja skrenem u drugom, naizgled plemenitom, ali u suštini beskorisnom pravcu.

Kada bi pažljivo proučavao službe u starozavetnoj Svetinji, simbole koji su predstavljali stvarnost kada je u pitanju otkupljenje čoveka, tačno bi razumeo Stvoriteljev plan spasenja. Isto tako kada bi pažljivo čitao proročanstva, pratio događanja oko sebe, iskreno tražio pomoć od Njega da sve to razumeš, gotovo da bi mogao tačno zaključiti u kojoj je fazi svet sada. Ali ja imam toliko toga da ti ponudim kako bi tvoje misli odvratio od takvog istraživanja i proučavanja. Proučavanje službi i simbola ja ću ti prikazati kao gubljenje vremena uveravajući te da je sve to protumačeno i da znaš sve što bi trebao znati. Zaokupiću te težnjama da sebi ugodiš u ovim prolaznim i, iz Stvoriteljeve perspektive gledajući, beznačajnim stvarima.

I kraj će doći. A ti ćeš, budeš li ga dočekao živ, biti veoma iznenađen. I zahvaljujući meni, potpuno nespreman. S druge strane, ako Otkupitelj ne dođe za vreme tvog života, vaskrsnućeš, ali nećeš znati da je jedno vaskrsenje već bilo. Pored tebe ću tada stajati JA. Najlepše biće koje si ti ikada video. Reći ću ti da sam ja Otkupitelj i da je došlo do određenih promena u planu spasenja, i da trebam tvoju pomoć. Misliš li da ćeš biti u stanju da kažeš da ja nisam tvoj otkupitelj? Odgajao sam te celoga života da je zlo – ružno. Svi negativci, bilo u knjigama koje si čitao, bilo u filmovima koje si gledao, bilo u igricama koje si igrao bili su – bez izuzetka – RUŽNI.

Misliš li da ćeš odgajan takvom predrasudom moći da kažeš najlepšem stvorenju kojeg si ikada ugledao – da je pakleni Đavo? Bez obzira što si znao dosta o meni? Ne, nećeš! Poći ćeš za mnom, pun poverenja. Poći ćeš sa mnom do zidova Novog Jerusalima i tamo ćeš me nagraditi svojim izrazom lica kada shvatiš da si propao za svu večnost. A ja ću uživati, gledajući tebe i milijarde onih koji su više ili manje svesno stali na moju stranu radi bednih, prolaznih i prividnih prednosti koje sam im pružio kako bi ostavili Onoga ko ih je najviše voleo.

Gledaću i Njegovo lice. Gledaću bol na Njegovom licu kada sve do jednoga bude morao da vas uništi jer ste vi to izabrali.

Misliš da se ovo ne odnosi na tebe jer sada sve ovo znaš? Ali postaviću ti jedno pitanje: Zar misliš da bih ti sve ovo otkrio kada ne bih znao način kako da te i dalje pridobijem za sebe?

Ne znaš da i sada dok se nalaziš među pobožnim ljudima, živiš pod uticajem raznih predrasuda koje sam o kraju sveta i o Otkupiteljevom dolasku uveo. Očekuješ odvijanje određenih događaja, očekuješ ponovna proterivanja, progonstva, donošenje nekih zakona koji će se protiviti Stvoriteljevim, a na osnovu kojih ćete biti progonjeni?

Plitka inteligencijo! A zašto bih ja to radio? Moja iskustva su takva da kad god sam pokušavao na Stvoriteljeve vernike da primenim silu, oni su se uvek zbližavali, sjedinjavali međusobno i s Njim. Umesto da ih uništim, postizao sam jedino to da Stvoriteljev narod bude veći i snažniji. Za razliku od čoveka, ja učim na svojim greškama. Savremeni sistem državnih uređenja meni i te kako služi da putem tolerancije i ljudskih prava, koja omogućavaju svaku slobodu, a naročito slobodu veroispovesti, Stvoriteljev narod najbolje uništim.

Samo vi budite slobodni, samo se vi sastajte, samo vi proučavajte, samo vi pokušavajte oživeti vašu duhovnost. Doba mira uz materijalni napredak najbolja je metoda u borbi protiv Stvoriteljevih napora da razvije svoje delo po svetu.

Uz sve zablude koje sam uveo u Njegov narod, uz sve karakterne osobine koje sam u ljudima uspeo zadržati pogrešno predstavljajući pojmove poput obraćenja i posvećenja, postigao sam to da Stvoriteljev narod nazaduje, umesto da napreduje. Ovde ne mislim na brojnost.

Vi ne učite iz prošlosti, što meni daje veliku prednost. Očekujete da vas Stvoritelj ispuni svojom silom kako biste se ujedinili i počeli s dovršenjem dela koje je On započeo, a prevideli ste najvažniju stvar. Da takva vaša očekivanja nisu u skladu s onim što je On u istoriji činio. On je svojom silom ispunjavao ljude koji su se ujedinjavali oko Njegove Reči. Svakodnevno. Blagosiljao je one koji su zaista nešto radili podstaknuti onim što je On učinio za njih. Vi ste sada daleko od toga da ispunite taj preduslov.

Čini se da će Stvoritelj opet morati posegnuti za nekom radikalnijom merom kako bi vas, po ko zna koji put, pokušao spasiti od mene i od vas samih. Do tog trenutka ja ću vas nastaviti uništavati mirom i blagostanjem uz podsticanje lažne duhovnosti i razvijajući vašu uverenost u vlastito spasenje.

Nazireš li negde, u ovome svemu, područje tvog života gde bi trebao osećati nezadovoljstvo sobom koje će te podstaknuti na daljnji

rast i veće zbližavanje sa Stvoriteljem? Nema takvog područja. Učiniću te potpuno zadovoljnim tako da ništa što bi trebao menjati nećeš moći primetiti. Da stvar bude bolja, sve ćeš to pripisivati Stvoriteljevim blagoslovima zbog svoje vernosti Njemu. Svoje bogatstvo, svoj spoljni mir, ostvarenje svojih planova... A zapravo ćeš biti MOJ.

Očajan si? I trebaš biti...

37. poglavlje

Širenje istine o Stvoritelju

Na moju sreću, vrlo je mali broj onih koji zaista znaju u kojem vremenu žive. Ali, oni su suviše nemoćni u nastojanju da s istinama koje Stvoritelj želi objaviti svetu upoznaju druge ljude. Kako u početku nisam imao uspeha u sprečavanju objave Stvoriteljevih istina, tako je sada moj uspeh ogroman. I dok je posle Otkupiteljevog vaskrsenja glavna vest nošena u svet bila o ispunjenom dolasku obećanog Mesije, tako bi sada najveće vesti trebale biti o Sudu koji je u toku, o Otkupiteljevom drugom dolasku i o ljudskoj pripremi za taj skori događaj. Međutim, ja sam uspeo sve to svesti na gotovo beznačajne pokušaje. Budući da je od Otkupiteljevih obećanja prošlo podosta vremena, nije mi teško obeshrabrivati čak i one najrevniji u pokušajima da verodostojno promovišu Stvoriteljeve istine. Obeshrabriovao sam ja i karakterno snažnije ljude, poput Jovana Krstitelja i apostola Jovana. Posebno se trudim da oni najrevniji dobijaju tačne informacije o stanju sveta u kojem žive. A stvarnost jeste ta da sam JA taj koji je u prednosti i da niko ništa ne može učiniti da tu prednost dostigne. Zlo odnosi pobeđu nad dobrom, mržnja odnosi pobeđu nad ljubavlju, sebičnost odnosi pobeđu nad požrtvovnošću, licemerje odnosi pobeđu nad pravom pobožnošću. I osim što vas ispunjavam obeshrabrenjem i malodušnošću, sve vas navodim da se pitate nije li sve ono što u Bibliji piše tek plod nečije mašte, tek vapaj ljudskog roda da bar u mašti nađe zadovoljenje svojih potreba, težnji i nadanja.

Ali ja ne stojim na tome. Osim što sam postigao takvo stanje u najvećem delu ljudske populacije danas, osigurao sam se i da oni koji će se pre ili kasnije upoznati s Biblijom, i na taj način jasno otkriti Stvoriteljeva nastojanja da spasi svet, budu prethodno potpuno zavedeni ili bar usporeni u nastojanju da dođu do pravih spoznaja. Štaviše, nudim im naizgled čvrste i neoborive dokaze protiv Biblije i svega što u njoj piše.

Shvatio sam da će najkorisnije biti ako ljudima ponudim rasterećenje od moralne odgovornosti koju vi kao istinski religiozni ljudi treba svojim životima da promovirate. I sada vi imate spoznaju o onome što trebate da promovirate, ali ste mi zahvaljujući vašoj mlakosti i neaktivnosti omogućili da dobro priprelim oružje koje će bitno otežati vaš rad.

Dakle, vi treba onim kako živite i onim što govorite da promovirate Stvoriteljeve principe života i ono što će uskoro da se desi. Ali ja sam vas preduhitrio. Širom sveta sam raširio knjigu koja dovodi u pitanje sve ono što u Stvoriteljevoj Reči piše. Obezvredio sam Stvoritelja, a posebno sam obezvredio Njegovog Sina i sve Njegove napore da dopre do vas. Ljudima sam na taj način ponudio alternativu: nikome ne morate odgovarati, niko vas neće osuditi, niko neće doći, niko neće učiniti kraj svetu; Stvoriteljeva Reč vas ne mora opterećivati jer je pisana pod ko zna kojim uslovima i na to su uticali ko zna koji ljudi koji su njome manipulirali po svojoj volji.

Ljudi koji su tu knjigu pročitali biće gotovo potpuno nezainteresovani za svaku vest koja im bude dolazila, a koja je vezana za Bibliju. Zahvaljujući reklamama i propagandi kojom sam pratio tu knjigu, pročitali su je i pročitace je mnogi. Ljudi kojima budete pokušali govoriti o biblijskim istinama sučeljavaće vas sa navodnim dokazima protiv Biblije i njene verodostojnosti. Te ljude sam putem te knjige tako uverio u njen sadržaj, da će vam biti onemogućena gotovo svaka smislenija priča vezana uz događaje koje Biblija nagoveštava. Ne vole svi da čitaju, znam – zato sam sugerisao da se snimi i film.

Sećaš li se taktike? Poznati i simpatični glumci, verodostojna gluma, "čvrsti" dokazi – i moje mišljenje postaje tvoje. Manje je važno što su argumenti koji se tamo navode već oboreni. Malo ko se nastavio baviti time nakon čitanja knjige. U umovima većine sve je ostalo na onome što navodi knjiga. Reci mi, kolike su vam šanse da nakon ovoga svetu ukažete na pravu stvarnost suda i Otkupiteljevog dolaska kad sam jedini izvor koji govori o tome putem te knjige uspeo proglasiti neverodostojnim? Malo ko će shvatiti vrhunsku manipulaciju u njoj. Ispreplitanje stvarnih lokaliteta, stvarnih istorijskih činjenica s izmišljenim likovima, izmišljenom radnjom i izmišljenim istorijskim podacima čini u umu neupućenog i neopreznog čitaoca celu stvar logičnom i istinitom. Laži, uz istine u njoj, deluju jednako stvarno kao i sama istina. Neupućenom i neopreznom čitaocu. A takva je većina.

Osim toga, potrudio sam se da se razne neistine iznose kao dokaz protiv Biblije. Pažljivo sam čuvao da se razna "jevanđelja" čuvaju

neotkrivena do sada. Otkrivena u ovo vreme, ona zbog svoje starosti i autentičnosti odaju autoritet. Ali, danas ljudi zaboravljaju jedno; i pre gotovo dve hiljade godina, ja sam nadahnjivao ljude da govore i pišu protiv Stvoriteljeve nauke i Njegovog naroda. Zaboravljaju i u potpunosti smeću s uma da ako je nešto zaista staro ne mora nužno biti i istinito...

Ali, tu ni izbliza nije kraj. Preko vrlo obrazovanih i autoritativnih naučnika sve više razvijam krajnji ateizam. Za prosečnog čoveka svi dokazi koje oni iznose izgledaju kao nepobitan argument protiv Stvoriteljevog postojanja. Malobrojni su oni koji će razmišljati o tome koliko, zapravo, malo vi ljudi učestvujete u dodiru sa ovim svetom. Od velikog raspona zvukova vi možete čuti samo jedan mali deo. Od velikog raspona boja vidite tek delić tog spektra. Od velikog raspona zračenja osećate tek nebitan deo. Od velikog svemira vi zauzimate potpuno beznačajan deo u jadne tri dimenzije. Svojim ograničenim umom ne možeš ni shvatiti sve tajne koje je Stvoritelj u tom svemiru uspostavio. Ali, sve to prosečnom čitaocu neće ni pasti na um. On će prihvatiti argumente koje ti naučnici nude misleći da su bar oni uz pomoć svoje inteligencije, te moderne i moćne tehnologije u stanju dokučiti pravu istinu o poreklu svemira i o postojanju Stvoritelja.

I tako, široku populaciju koja želi izgledati i zvučati učeno i pametno naoružavam dokazima vaše ograničene nauke, istovremeno ih zaslepljujući da ne vide prave istine svuda oko njih.

Eto, ovakvim ljudima ćeš ti morati iznositi istine koje je Stvoritelj otkrio u Bibliji. Ljudima koji poznaju Bibliju u onakvom svetlu u kakvom sam je JA prikazao. Šta misliš, koliki će biti tvoj uspeh?

Zar misliš da se ti nećeš obeshrabriti? Misliš li da možeš biti toliko blizu Stvoritelja da postaneš otporan na obeshrabrenje kojim te obavijam? Za to bi ti trebalo potpuno poverenje u Stvoritelja. Ali ti si ipak samo čovek. Čovek koji shvata da ne može biti u potpunosti predan Stvoritelju. Zar ne?

U to sam potpuno siguran jer imam vrlo pouzdane načine kako bih te neprimetno odvajao od Stvoritelja. Toliko delotvorne da će ti čak i svest o tome da radiš pogrešno, svest o tome šta bi tačno trebao raditi, svest o tome kuda te ta odvojenost sigurno vodi, biti potpuno beskorisna kada shvatiš da sam svakim korakom kojim sam te odvajao od Stvoritelja iza tebe gradio nepremostivi zid predrasuda i navika koje ćete u toj razdvojenosti sigurno i čvrsto držati. Mogu ti s ponosom reći da sam odvajanje od Stvoritelja u praksi učinio jednosmernim putem. Putem bez povratka.

Sve je spremno. Za razliku od vas ljudi ja tačno znam sled poslednjih događaja. I ti bi ih znao da pažljivo i ustrajno proučavaš knjigu Otkrivenje i knjigu proroka Danila i da si od sebe odbacio karakterne crte zbog kojih ti Stvoritelj ne može u potpunosti razotkriti njihovu poruku.

Ali zato sam JA spreman za poslednje događaje. Sve institucije, religijske i svetovne, na ovaj ili onaj način su pod mojom vlašću i samo čekam prvi Stvoriteljev otvoren potez u pokretanju završnih događaja.

Slušao si priče o paklu? Naravno da jesi. Ja sam ih izmislio i omogućio da dođu do tebe. Ali takav pakao je nešto bezazleno prema onome što će se uskoro odigravati. Uživacu da gledam lica ljudi koji će shvatiti da je sve ono što je u Bibliji pisalo zapravo bila istina koje su se trebali držati. Uživacu zato jer će oni do tog saznanja doći u trenucima kada vreme milosti bude na samom izmaku. Agonija koju će prolaziti neće se moći uporediti ni sa jednom koja se do sada zbila, tim više, jer će svako znati da je sve to sam i svesno izabrao. Posebno zadovoljstvo će mi pričinjavati agonija onih koji su u potpunosti znali za moje delovanje i ulogu – kao što ti to sada znaš.

Hoću li ti govoriti o poslednjim događajima? Naravno da neću. Pripremio sam niz predrasuda i scenarija kojima ću ti, tokom godina koje slede, odvrćati pažnju od događaja koji se oko tebe budu odvijali, a koji će upućivati na to da je kraj ovoga sveta pred vratima. A sve to u cilju da te učinim lakomislenim, opuštenim, bezbrižnim i na kraju potpuno nespremim za te događaje.

38. poglavlje

Moj ili Stvoritelj

Nema treće mogućnosti. Ne postoji sredina. Nema onih koji su neutralni. Nema neopredeljenih. Ili si sa mnom ili si sa Stvoriteljem. Pojednostavljeno rečeno, ko god nije u zajednici sa Stvoriteljem on pripada meni. Radilo se o onome koji ne mari za Stvoritelja, ili o onome koji služi Stvoritelju na način koji On ne odobrava, pa sve do onoga koji otvoreno služi meni – svi su oni na MOJOJ strani.

Da, deo ljudi otvoreno i svesno služi meni misleći da će na taj način izbeći moj gnev. Postoji najotvorenija grupa koja sebe naziva satanistima ili kultom obožavatelja demona. To je prilično tajno društvo. Da li bi se iznenadio kada bih ti rekao da mnogi od njih spadaju među najmoćnije, najuticajnije i najbogatije ljude koji trenutno žive na Zemlji? Oni o meni znaju mnogo manje nego što ti sada znaš. Mnoge od njih vodim i omogućavam im da u ovom životu žive u raskoši, moći i uspehu dok ih istovremeno prezirem zbog onoga što su bili spremni da urade. Ali, njihov uspeh je mamac i za mnoge druge koje na taj način obavijam tamom i zauvek ih odvajam od Stvoritelja.

Ovi bednici su potpuno u mojoj vlasti. Stvoritelj više nema nikakve mogućnosti da utiče na njih. Ne zbog toga što On to ne bi mogao ili hteo, već zbog toga što oni to više nipošto ne žele, budući da sam njihov um u potpunosti obuzeo. Držim ih u zabludi lažnih obećanja o svojoj konačnoj pobjedi i o tome kako će jednoga dana biti uzvišeni. Opijeni uspehom i bogatstvom, ni malo ne sumnjaju u ono što im objavljujem. Ne obeshrabruje ih niti to što neke od njih često iz obesti i čistog zadovoljstva usmrtime na najsramnije načine.

Ali, oduvek postoje ljudi koji su mi služili na manje otvorene načine. Vračari, gatar, zatim ljudi koje vi nazivate čarobnjacima i vešticama. Radilo se o onima koji vraćaju ili gataju iz karata, iz položaja zvezda, pa sve do onih koji leče na različite natprirodne načine – svi su oni manje ili više pod mojom vlašću. Putem lažnih iscelitelja i

takozvanih isterivača duhova postavljam za ljude sigurnu i pogubnu zamku. Ljudsku sklonost da slede autoritete, koristim veoma uspešno tako da čoveka, koji svojim životom zapravo vređa Stvoritelja, učinim u ljudskim očima sposobnim za izlečenja i isterivanja duhova. U suštini, na njegove bedne pokušaje molitvi ili obreda, JA odgovorim na način da bolesnoga ili opsednutoga oslobodim iz svog zagrljaja. Ovo je vrlo korisno, jer očevici tada sigurno zaključuju da je to Stvoriteljevo delo i da je slediti tog iscelitelja, njegova uverenja i njegov način života najbolje što mogu učiniti. I jeste najbolje. Za MENE.

Naravno, tu je i mnoštvo šarlatana i varalica koji ni ne znaju šta čine, ali dobar deo zna i uz moju pomoć oni zaista mogu načiniti nešto što je vama ljudima neobjašnjivo.

S posebnom pažnjom radim i na raznim spiritističkim seansama. Zbog zablude koju sam od davnina uveo, da je ljudska duša besmrtna, današnjim ljudima koji pate zbog gubitka svojih bližnjih u tim seansama mogu se ukazivati kao neko od njihovih umrlih. Oponašajući glasove umrlih, pomičući predmete, spominjući najintimnije događaje, niko ne može otkriti ovu prevaru. Veći deo ljudi pre ili kasnije se psihički slomi jer ljudski um nije u stanju izdržati uticaj koji mi imamo na njega. Malo ko od onih koji su bili na takvim seansama mi uspe pobeći, jer na ovaj način ljudi dolaze na onu krajnju granicu gde ih Stvoritelj još može sačuvati.

Uskoro ću početi sa još spektakularnijim obmanama koje će zavesiti i zbuniti mnoge. Predrasude potrebne za sprovođenje tog plana već su duboko ukorenjene. Neću ti previše o tome govoriti. Bilo bi nepromišljeno da ti i to otkrijem. Evo samo nekoliko podataka: pojavljivanje umrlih, vanzemaljci, iscelitelji, lažne mesije...

...možda još ipak vrlo kratko da ti kažem jer ću te ionako nasamariti: lažnim pojavama umrlih ljudi rušim Stvoriteljevu nauku o smrtnosti čovekove duše i time pripremam put za najveće i najuticajnije prevare kojima ću obmanuti ljudski rod. Stvaranjem predrasuda i aktualiziranjem pitanja o vanzemalcima rušim sve ono što se odnosi na Stvoriteljevo delovanje u svemiru, a posebno na Njegov uticaj na život na Zemlji. Pojava jednog vanzemaljca potpuno bi obezvređila Bibliju. A pojaviće se. Uskoro. Bar ćete vi tako misliti.

Lažni dolazak Otkupitelja je nešto što čuvam za kraj. Za one koje ništa drugo neće moći pokolebati. Za one koji će se oglušiti o Otkupiteljeve savete da ne idu to da gledaju.

Sve ove zamke biće vrlo uverljive. Očigledne. Opipljive. Privlačne. Nesumnjive. Baš kao što je to za miša komadić sira postavljen na

mišolovci. A onda će se za mnoge zamka sklopiti... ali će tada biti prekasno.

Niko mi neće umaknuti. Gotovo niko. Moji poslednji napori biće usmereni protiv onih najupornijih Stvoriteljevih sledbenika. Protiv onih na koje, ništa od upravo spomenutog neće imati uticaja. Sve ću podrediti tome. Zbog onoga što sam vam u poslednje vreme pripremio, najveći broj vas će biti prevaren i naveden da, odvojivši se od Stvoritelja, padne i bude potpuno privučen na moju stranu. Možeš to nazvati super-prevarom. Mnogi su mišljenja kako je nešto tako globalnog karaktera. Naravno, misle tako jer JA želim da tako misle. Ne pitaju se kakva bi to prevara mogla biti koja će različite ljude jednako zavesti. Tako nešto ne postoji niti je to moguće osmisлити. Super-prevara se temelji na tome da sam za svako ljudsko biće pripremio mešavinu zamki i prevara koja je neodoljiva baš njemu lično. Takvu prevaru mi nije teško smisliti budući da pažljivo proučavam svaku osobu od njenog rođenja. Svaka slabost, svaki nedostatak, svaka grešna sklonost moje su uporišne tačke za super-zamku. Sve te tačke podstaknute istovremeno pouzdan su i siguran način da i većinu onih najvernijih Stvoritelju prevarim i upropastim. I to je ono što čuvam za kraj.

Rušiće se stvari za koje si mislio da su tvoj najčvršći oslonac, razočaranja će dolaziti sa strane sa koje si se najmanje nadao. Dogodiće se ono što si mislio da se nikada ne može dogoditi. Sve ću ti oduzeti. Ostaće ti samo poverenje u ono što je zapisano u Bibliji. Poverenje u obećanja o Stvoritelju i Otkupitelju i, ako si bio mudar, neprocenjivo vredna iskustva koja si stekao s Njim.

A veruj mi, ja ću se krajnjim naporima potruditi da ti u tim trenucima, zbog onog što ti se bude dešavalo, najmanje bude stalo do onoga što tamo piše, dok ću ti tvoja iskustva s Njim prikazivati samo kao nešto što si sam sebi umislio.

Bićeš doveden do same granice ljudskog poverenja - verovati u ono što sam ja učinio da je navodno opipljivo, očigledno i nepobitno ili verovati u ono što je neko pre više od dve hiljade godina obećao. Takve, naizgled opipljive činjenice i ogroman pritisak putem mojih sugestija, moraćeš suprotstaviti samo svom poverenju u ono što je neko nekada napisao...

Već sada vidim da ti to nećeš moći da izdržiš. Mali je broj onih kojima je to pošlo za rukom. Mali broj u odnosu na one koje sam naveo da stanu na moju stranu. Možeš li ti slediti primer onih koje nisam uspeo da zavedem? Mogao bi ako bi hteo. Ali nećeš. To mi govore po-

bede koje još uvek odnosim na raznim područjima tvog života. I to je ono što mi predstavlja posebno zadovoljstvo. To što znaš, a ne možeš pobeći.

Sada znaš i ko sam JA, znaš na koje načine delujem i, što je najvažnije, znaš način kako takav bedan možeš odneti pobedu nada mnom.

Znaš li kako lovci love majmune? U manji kavez stave narandžu. Kavez ima okruglu rupu manjeg ili jednakog promera kao narandža. Kada majmun stavi ruku u kavez i uhvati narandžu on ne može izvući ruku. Mogao bi kad bi ispustio narandžu, ali on je ne želi ispustiti čak ni kad vidi da mu se lovci približavaju i kada ga hvataju. Panično vrišteći pokušava izvući ruku s narandžom u njoj. Na kraju, da bi ga odvojili od kaveza, moraju mu silom istrgnuti narandžu iz ruke kako bi mu mogli izvući ruku iz kaveza.

Eto, zato sam siguran da se ti ne možeš izvući iz mojih ruku. Zato što si poput tog majmuna koji ne želi ispustiti narandžu. Sve znaš, sve vidiš, ali ne želiš pustiti narandžu.

I sada, na kraju, ostaje pitanje... može li otac laži govoriti istinu? Ako si dovoljno pametan i ako si išta od svega ovoga razumeo, odgovor ti je očigledan. Ako nisi, ja ću ti reći:

Može! Pod uslovom da ti istina postane pogubnija od laži.

Što će s tobom sigurno biti slučaj.

Vidimo se uskoro!

SADRŽAJ

1. Najuzvišeni stvorenje	7
2. Zemlja – moje vlasništvo	10
3. Počeci čovečanstva	14
4. Prepotopni svet	17
5. Posle Potopa	19
6. Izrael	22
7. Ostatak sveta	26
8. Ulazak u Obećanu zemlju	28
9. Kraj Stvoriteljevog carevanja	30
10. David	33
11. "Najmudriji" čovek na zemlji	35
12. Raspad carstva	37
13. Ropstvo	40
14. Superiornost	44
15. Dolazak Otkupitelja	47
16. Sučeljavanje	50
17. Juda	53
18. Spoznaja o uništenju	55
19. Pasha	56
20. Apostoli	59
21. Pobednička strategija	62
22. Srednji vek	66
23. Ostatak	69
24. Teorija evolucije	71
25. Novo doba	75
26. Zabuna	77
27. Utrka s preponama	82
28. Pod mojom kontrolom	86
29. Prilika	88
30. Manipulacija	90
31. Moral	94
- Brak	95
- Homoseksualnost	98
- Televizija	99
- Pornografija	100
- Nasilje	102

32. Zdravlje	105
- Ishrana	106
- Meso	109
- Slatkiši	110
- Gojaznost	111
- Vežbanje	112
- Rad	113
- Duvan	114
- Alkohol	115
- Droga	116
- Lavirint	117
- Ekologija	119
- Moda	120
- Muzika	122
33. Raskršće	126
34. Na sigurnom?	130
35. Duhovne zablude	133
- Milost	133
- Posvećenje	135
- Opravdanje verom	137
- Zakon	138
- Pogrešna predstava	142
- Međuljudski odnosi	143
36. Skori kraj	148
37. Širenje istine o Stvoritelju	152
38. Moj ili Stvoritelj	156

Preporučujemo vam najbolja svetska izdanja na polju
nauke, religije i medicine:

Popularna medicina:

- Načela zdravog života, Dr Pol Volk
- Zdrava ishrana, Dr Pamplona Rodžer
- Smrt iz tanjira, Dr Robert Elez
- Lečenje raka sirovom hranom, Dr Kristin Nolfi
- Otrovi sa velikim K, Dr Agata Treš
- Kako sam pobedila rak, Dr Lorin Dej
- Kondomi ne rade, Dr Lorin Dej
- Zakoni zdravlja i izlečenja, Dr Nil Nidli
- Izlaz iz depresije, Dr Nil Nidli
- Moć zdravlja, Dr Hans Dil
- Moć ishrane, Dr Kolin Kembel
- Kako unaprediti mozak, Dr Elden Čalmers
- Unapredite vid - odbacite naočari, Dr Lorin Dej
- Vakcine - novi genocid, Vens Ferel

Popularna nauka:

- Nauka i problem smrti, Miroljub Petrović
- Tajna srećnog života, Miroljub Petrović
- Brak i porodica, Miroljub Petrović

Opasnosti okultizma:

- Skrivena tajna masonerije, Dr Ketil Barns
- Masonerija - zavera protiv hrišćanstva, Ralf Eperson
- Ko vlada svetom, Miroljub Petrović
- Masonske i okultne simbole, Dr Ketil Barns
- Poslednji dani planete Zemlje, Tom Hartman
- Moj beg od demona, Rodžer Norn
- Mistična medicina - kakve opasnosti kriju akupunktura, akupresura, homeopatija, iridologija, radiestezijska, refleksologija i druge veštine, Dr Voren PETERS

Distribucija: Metaphysica, 011/292-0062